XXXVI. ÉVFOLYAM, 42. SZÁM

Ára: 2,80 Ft

1980. OKTÓBER 16.

Ludas Matyi

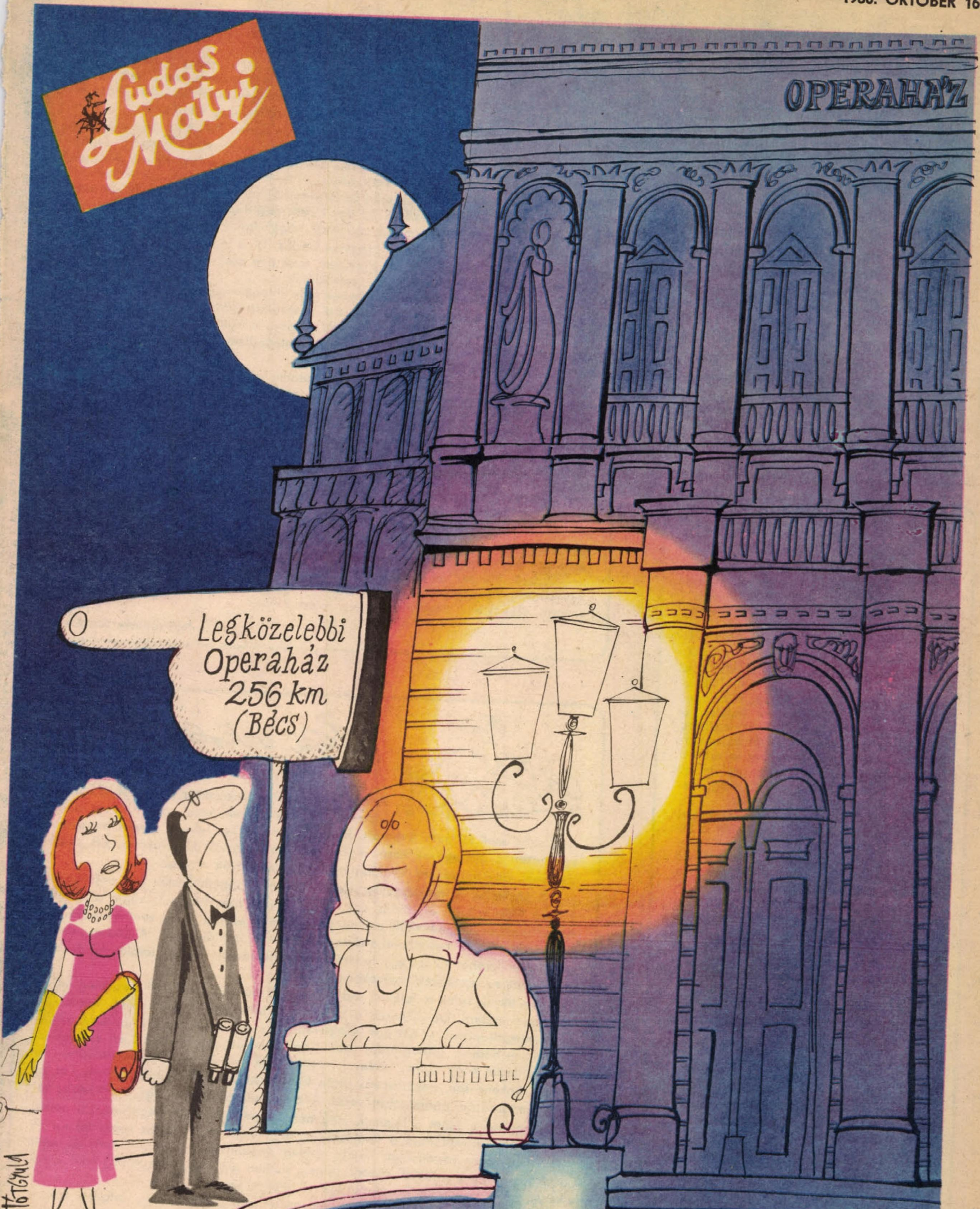
OPERAHÁZ
Legközelebbi Operaház 256 km (Bécs)
TÓTGYULA

Tót Gyula rajza

BUDAPESTI MŰVÉSZETI HETEK

Elnök és gyakorlat

Egy ízben már szóltam e hasábokon arról, hogy a televízió elnöke újév táján szentül – ám a jelek szerint kissé könnyelműen – megígérte volt: nem fordulhat elő többé, hogy a két tévécsatornán egyazon időben két játékfilm peregjen.

Nos, a régi, kárhoztatott gyakorlat dohogásom óta sem szűnt meg. Különösen szombat esténként sok az összeütközés. Nemrégiben a „Fekete tulipán" című kalandfilm és Hemingway „Búcsú a fegyverektől"-je konkurrált egymással (akinek Hemingway, ne vegye magára), majd „A holtak nem beszélnek" című magyar krimi söpörte ki a nézettségi statisztikából „A hét Cervi fivér"-t.

Mit is mondhatnék erre? A tévének továbbra is az *elnökével* értek egyet, nem a *gyakorlatával.*

Timár György

Félkész

A félkész ételek már évek óta divatba jöttek. Persze kicsit drágábbak, mint a félig sem készek, de valamit valamiért. Aztán megjelentek a félkész-szakemberek, akik elméletileg készek voltak, de a gyakorlatban kiderült, hogy csak félkészek. Hozzászoktunk a félkész ruhákhoz, cipőkhöz, a félkész háztartási gépekhez és félkész filmekhez. Vásárlás után felvarrjuk az ingekre a gombokat, megtalpaltatjuk a cipőket, helyrepofozzuk az új porszívót és hozzáképzeljük a magyar filmekhez a sztorit, a mondanivalót, az ötleteket. Így volt ez eddig. De a fejlődés nem áll meg. Beharangozták a félkész lakásokat.

Arról van szó, hogy a belső szakipari munkák elvégzése nélkül adják át a lakásokat. Ezáltal gyorsabban és olcsóbban lehet lakáshoz jutni. A lakásigénylő megkapja mondjuk a négy betonfalat a tizediken, aztán csináljon vele amit akar. Saját ízlése és pénztárcája szerint szerelheti a villanyt, tapétázhat, csempézhet, mázolhat, kénye-kedvére teheti dimbes-dombossá a parkettáját, foltossá a festését. A kontármunkát nem bízzuk ezentúl a szakemberekre. Elvégezzük magunk.

Van aki erre azt mondja, hogy mi ebben az újdonság, hiszen idáig is félkészen adták át a lakásokat, csak teljes áron. Eddig is a beköltözőnek kellett befejezni, helyrepofozni azt, amit az építő és szakipari vállalatok elfelejtettek, elrontottak.

Ez az álláspont helytelen. A félkész lakások nemcsak megkímélik az új lakástulajdonosok pénztárcáját, de felszabadítják alkotó energiájukat. A kivitelezők is jól járnak, ezentúl nem érheti őket vád vagy sajtódörgedelem, nyugodtan alhatnak. A barkácsoló lakókat pedig ezután nem nevezhetik a szabadidő-kutatók: „kulturális célokra fordítandó pihenőidejét önsorsrontó fusizással töltő nem szocialista típusú egyénnek."

Legfeljebb fél(kész)nótásnak. Ha átveszik a félkész lakásokat.

Majláth László

Bementem a patikába

Bementem a patikába ... – ahogy a nóta mondja. Nekem dalolni nem volt kedvem, mert nem kedvelem a patikába járást. No mármost, ha az ember nem szeret valamit, akkor hamar túl akar esni rajta. A mi patikáinkban ez nem mindig sikerül.

Mert a patikának van egy rituáléja. Először sorba kell állni egy ablaknál, ahol olyasmi van kiírva, hogy vények érvényesítése, vagy ehhez hasonló. Ez abból áll, hogy a receptre, (amit mellesleg kizárólag a patikában hívnak vénynek, más emberfia e szót meg sem érti) ráírják az árát. Ezután a pénztár következik. Mire odajutok, már csinos sorocska formálodott ki ott is. Kivárom. A hölgy megforgatja a vényt, elveszi a pénzt és egy másik papírlapon leblokkolja. Túljutván ezen is, megjelenek egy harmadik ablaknál, ahol megint takaros sorocska kígyózik, ide meg az van kiírva, hogy gyógyszerkiadás. Itt a legnagyobb a sor, de végül ez is megvan. Megkapom a gyógyszert, most már csak be kell szedni, és meg kell gyógyulni, ami tulajdonképpen gyerekjáték.

Úgy hozta a sors, hogy nemrégiben egy tőlünk nyugatra fekvő, hazánkkal közvetlenül szomszédos, nem szocialista országban jártam (amellyel azonban hagyományos jóviszonyt tartunk fent, ami példája a különböző társadalmi rendszerek békés együttélésének), no szóval ott betegedtem meg és rászorultam néminemű panaceájukra.

Bementem a patikába. Ellentétes társadalmi rendszerű patikában még nem sokszor jártam, alaposan szemügyre vettem hát, mi megy ottan. Hát kérem szépen, amit ottan művelnek, az hátborzongató! Pedig nem kóceráj volt az, hanem szép, nagy, tágas apotheke. Volt benne gyógyszerész, nem is egy. Egy intellektuális külsejű, aranykeretes pápaszemű, középkorú gyógyszerész bácsi megkérdezte tőlem, mit kérek. Megmondtam, mire ő hátrament, előhozta a tablettákat, közölte az árát, aztán saját diplomás kezeivel nem átallotta belebökni az összeget a nacionál kasszába, átvenni tőlem a hitvány anyagiakat és ugyanezen ápolt értelmiségi kezeivel átnyújtani az orvosságot.

Mondanom sem kell, alig mertem bevenni. Hogy is bízhatnék meg olyan gyógyszerben, amit ukkmukkfukk kiadnak, amihez nem kell legalább két ablak, meg egy pénztárfülke, vény és érvény.

Utószó. Mindez onnan jutott eszembe, hogy tegnap hallottam a rádióban egy riportot. Panaszkodnak az illetékesek, hogy kevés a gyógyszerész és a gyógyszertári asszisztens. Fogalmam sincs, miért kevés.

Novobáczky Sándor

Őszi vakolat-eső...

A vakolat-eső déli tizenkettőkor kapott el, a Dohány utca és az Alsóerdősor utca sarkán, nem előzte meg erős szél és nem beborult, hanem leborult. Le, három emelet magasból, egyenesen a gyalogosok közé, a járdára, vagy negyven kiló vakolat, sitt, téglatörmelék, agyoncsapásra kiválóan alkalmas, megkövült anyag.

A járókelők is megkövülten nézték, amint a betonhulladék egy négy-ötéves kislány válla mögött ér földet, úgy, hogy a szele még hátba is vágja a tündérhajú, halálból megmenekült pici lányt. A bomba ezúttal – ha centiméterekkel is – de elkerülte, a betonbomba-támadásnak nem lett áldozata. A kedves olvasó ezek után kaphat tőlem egy fejtörőt, nem vakolatból, hanem találós kérdésből: mi történt az ezt követő percekben?

Ne törjék rajta a fejüket, majd betöri a homlokzatból hulló vakolat ott, a Dohány utcában. De előkerült a házból egy betonfejű – kilétét nem volt alkalmam megállapítani, – aki úgy vélekedett – az összegyűlt utca embereivel ellentétben, – hogy a gyalogjárdát *csak felsőbb hatóságok kerithetik el,* cukorspárgával, léccel vagy tilalmi táblával, megítélésük szerint a legmegfelelőbbel; a járdát önkényesen, népszavazás útján kivonni a forgalomból törvénysértés, és az ilyen magatartás anarchiához vezet. A betonfejű ennélfogva így okoskodott: attól, hogy tégla eshet a fejemre, még nem estem a fejemre, hogy utasítás nélkül intézkedjek és vállaljam a felelősséget, hogy *nem esik* vakolat senki fejére, és nem töri be a koponyáját, holott esetleg *éppenhogy azt várják* erről és ettől egyesek, hogy a törmelék agyoncsapásra hulljon alá. Majd a hatóság felül intézkedik, ha akar, hiszen a vakolat-eső is felülről jön ...

Mostan azon gondolkodom, hogy az a fajta „illetékes" – ártatlan beosztott –, aki azzal érvel, hogy utasítás nélkül nem csinál semmit, nem elsőszülött gyermeke-e annak, aki – nem is olyan régen – még arra hivatkozott, hogy mindent csak parancsra csinál? ...

Somogyi Pál

OKTATGATÁS

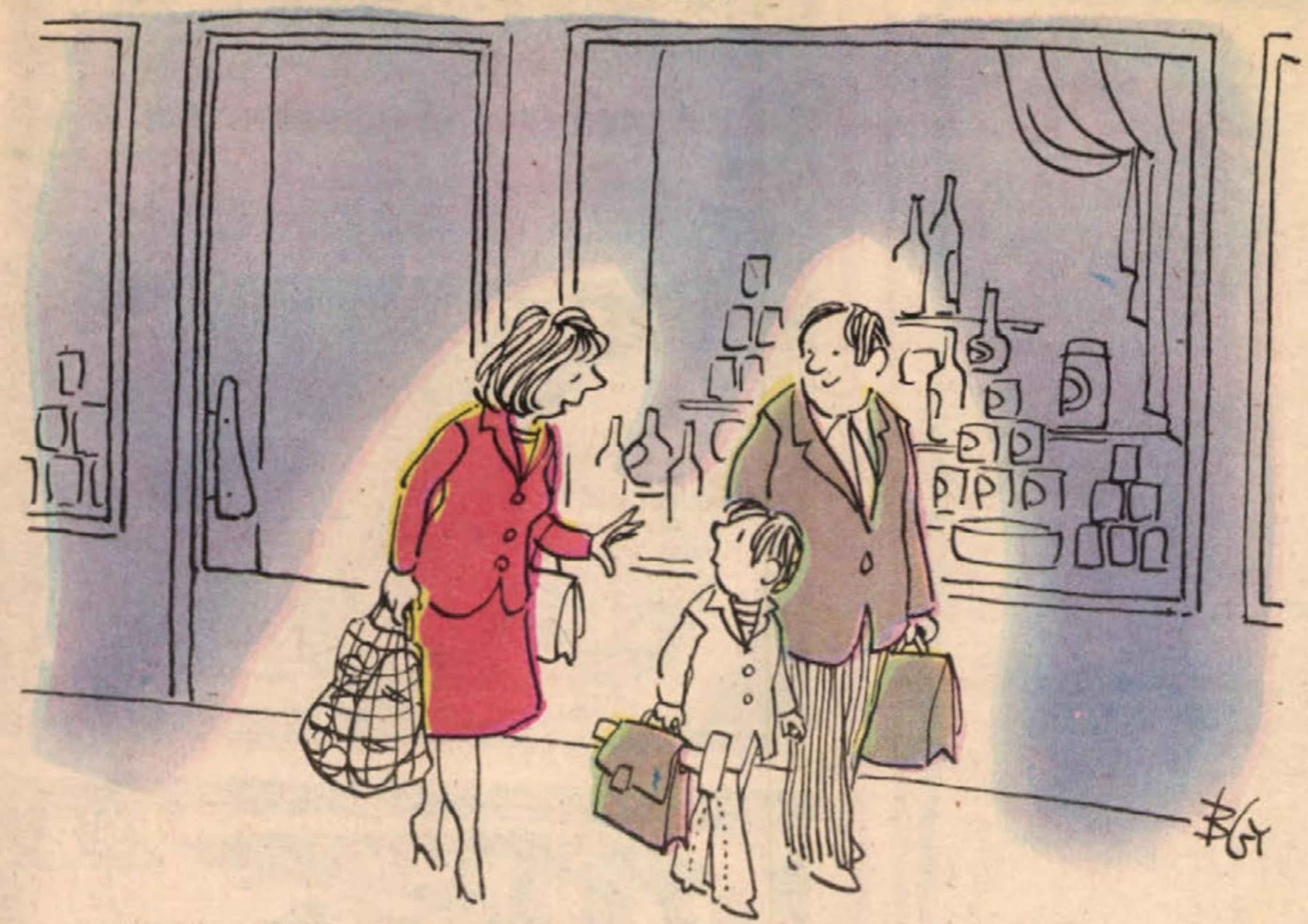

– Munka nélkül nálunk senki sem kap pénzt, még azt a lottószelvényt is ki kell tölteni, elvinni, bedobni ...

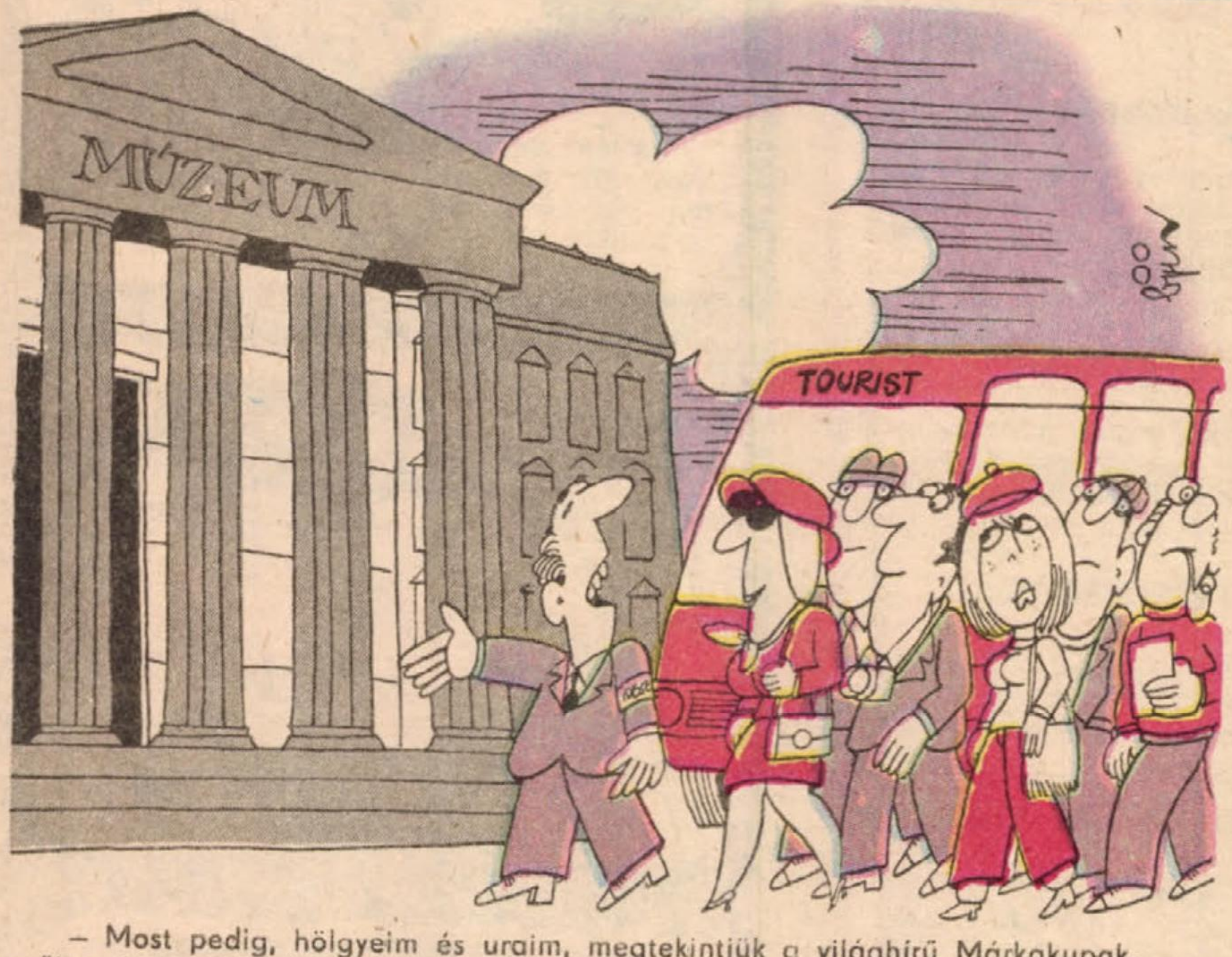
MÚZEUM
TOURIST

– Most pedig, hölgyeim és uraim, megtekintjük a világhírű Márkakupak-gyűjteményt ...

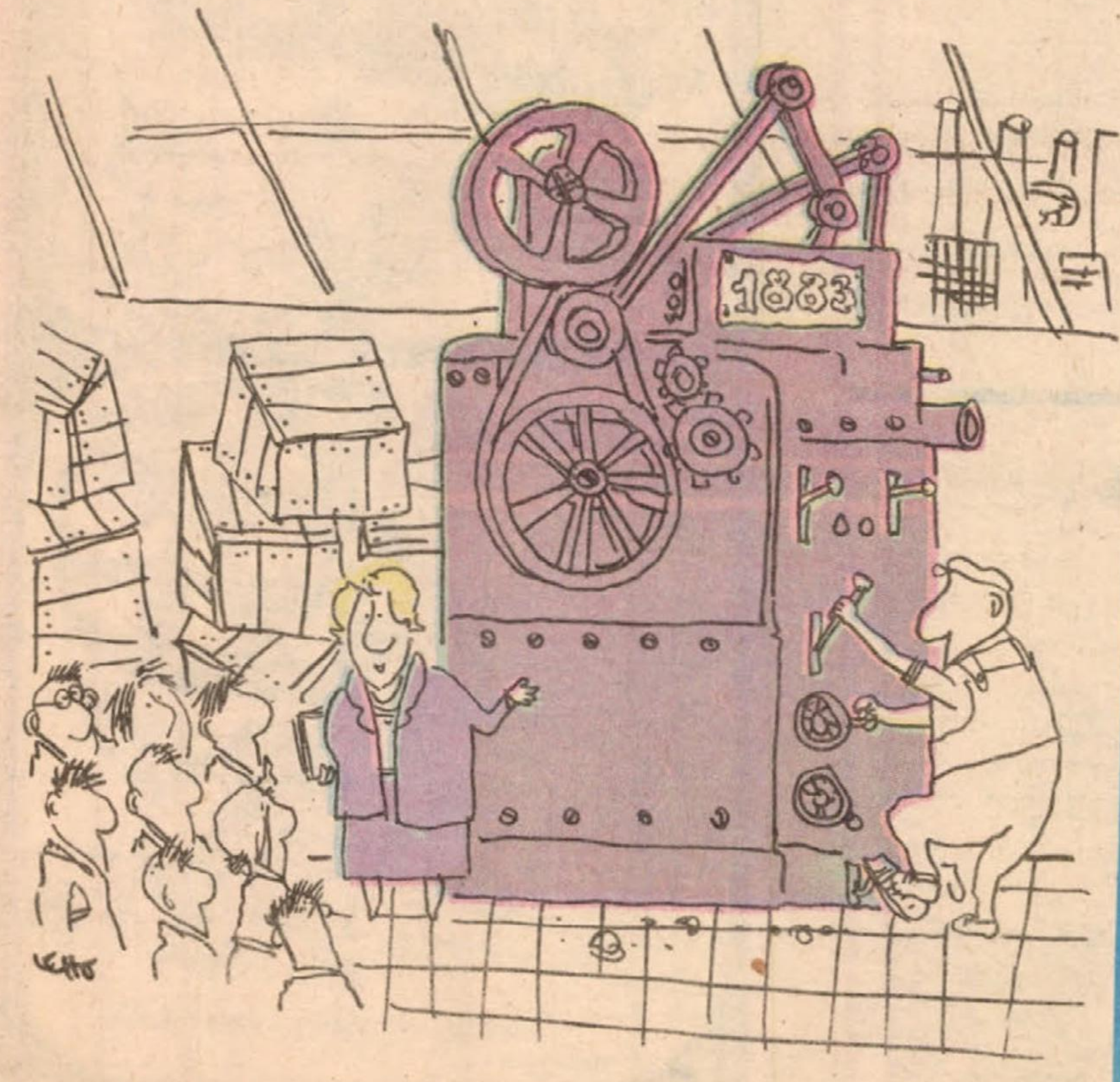

– Ez a gép kétszerannyi idős, mint a bácsi, aki rajta dolgozik ...

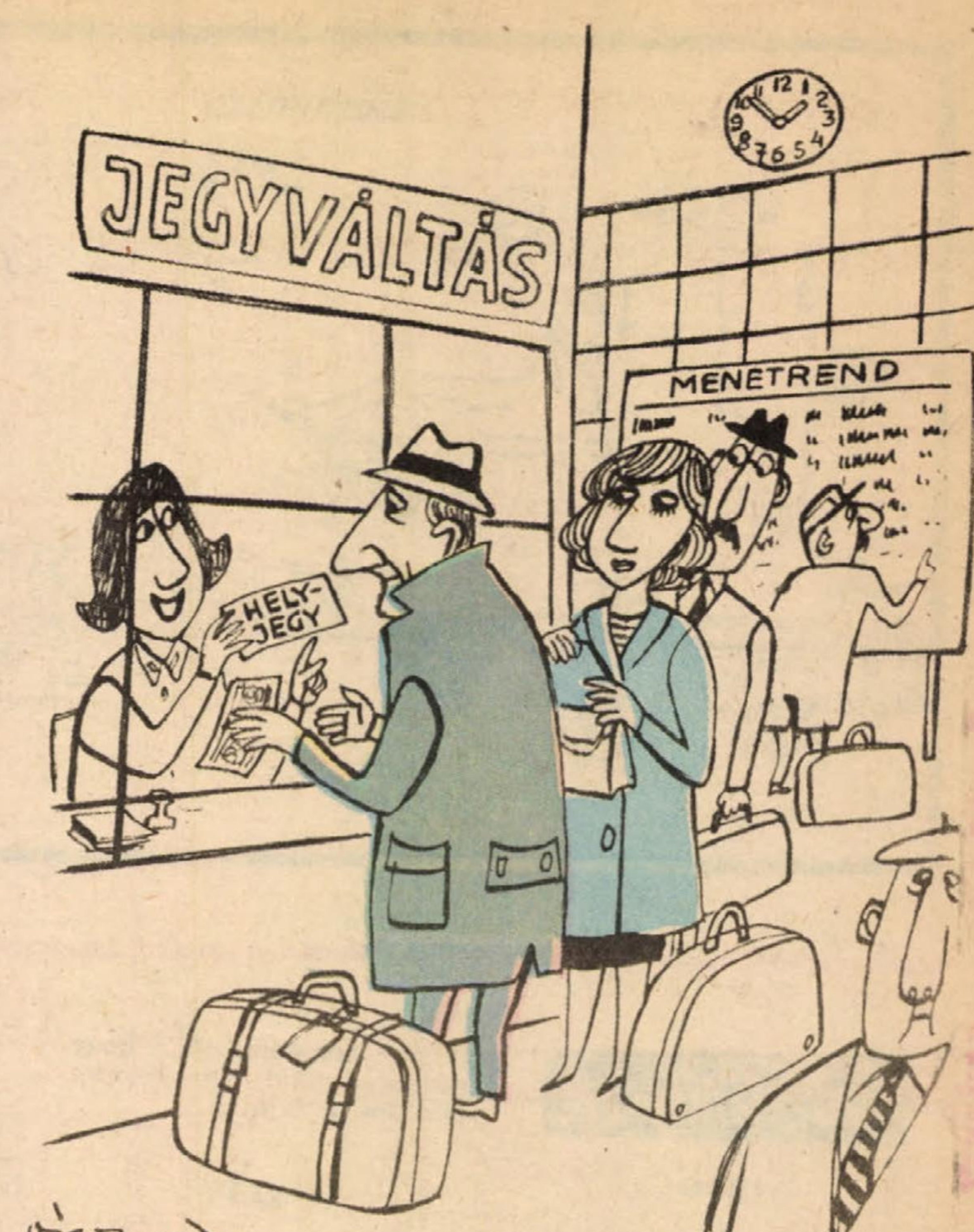
JEGYVÁLTÁS
MENETREND
HELY-JEGY

– Ez a legjobb hely a fülkében. Már két utas is megvette ...

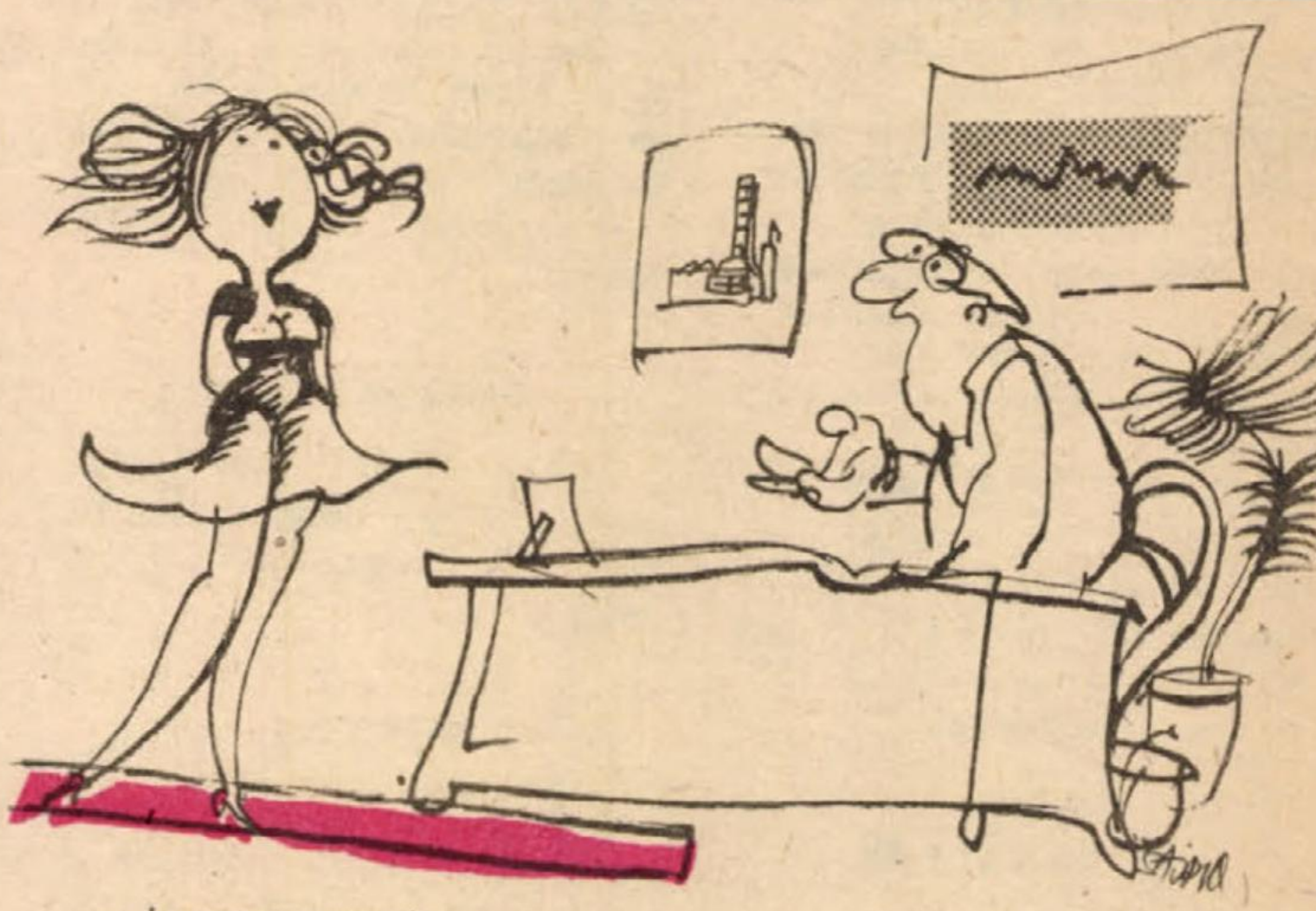

– Legyen ezentúl sokkal kedvesebb a dolgozókhoz, Filoxerácska, ugyanis csökkentették a prémiumkeretet!

SZOBORAVATÁS

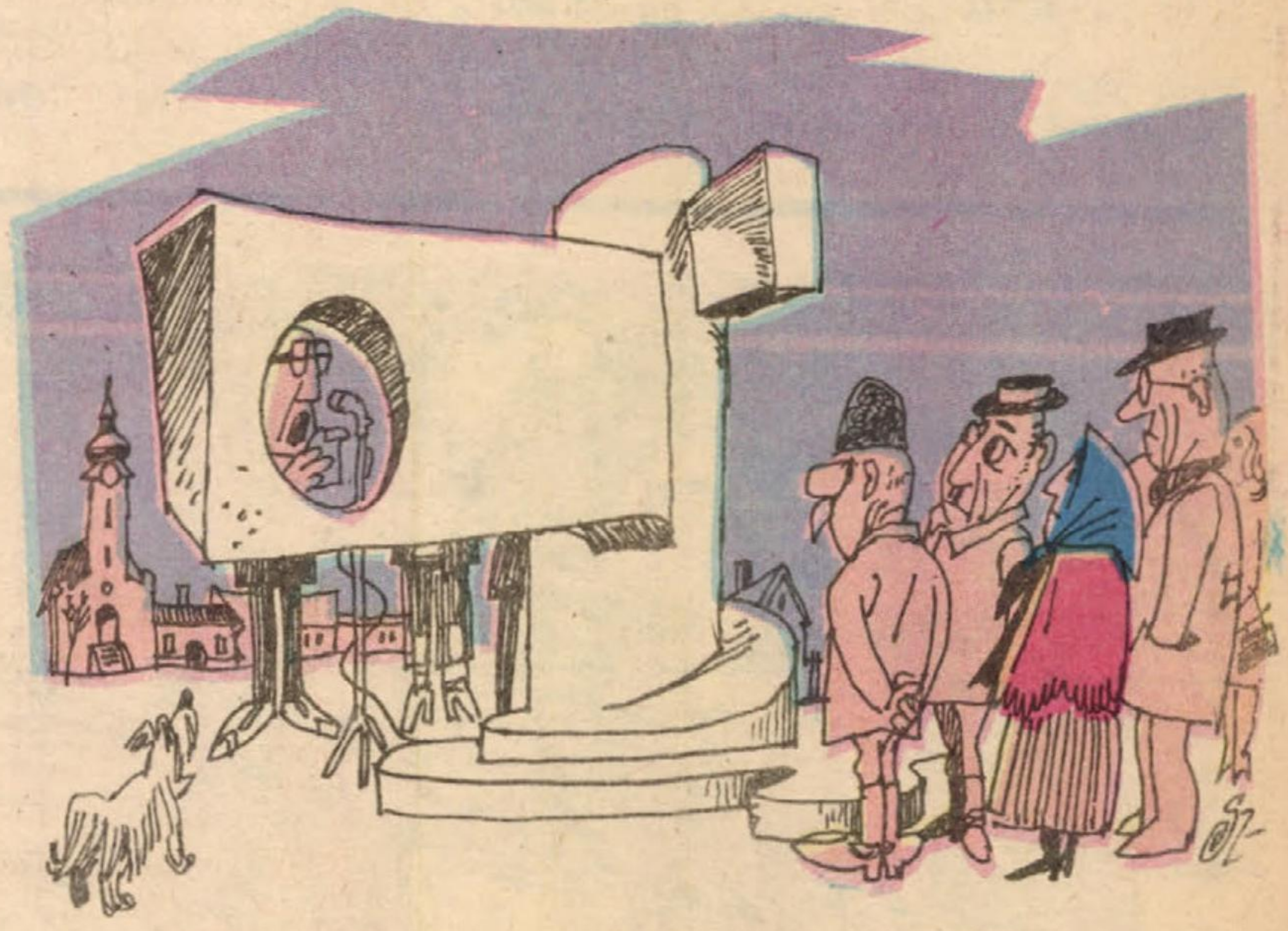

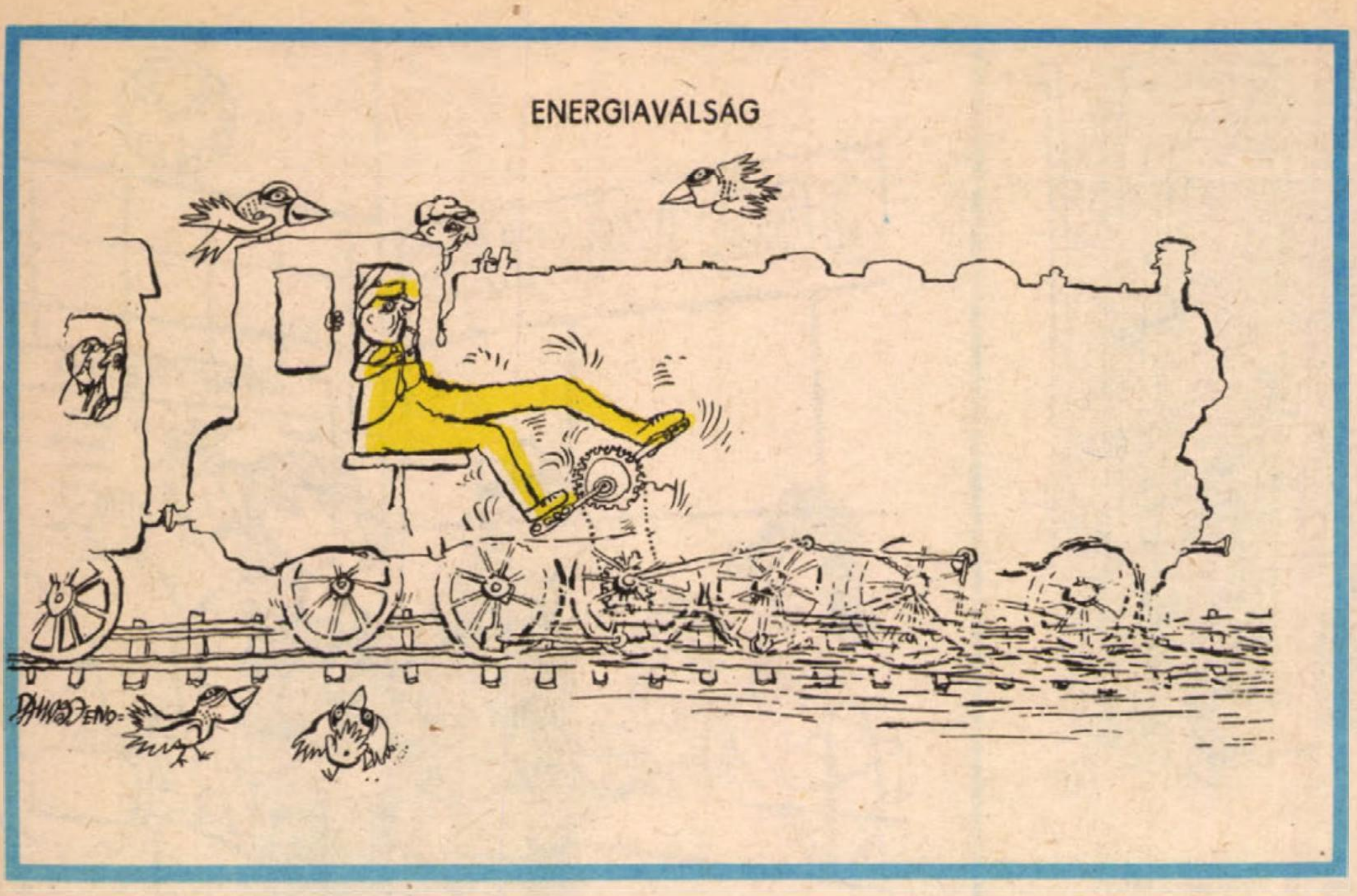

SZILÁNKOK

VIRÁG

Csinos, fiatal, bronzhajú nő közeledik felém az utcán. Meghajolok és megszólítom:

— Kezit csókolom, ne értsen félre, nem kalandot keresek. Fiatal házas vagyok, szerelemmel szeretjük egymást. Az író—olvasó találkozón kaptam egy csokor virágot. Még csak délután van, késő este megyek haza. Elhatároztam, hogy az első szembejövő nőnek ajándékozom.

Mosolyog, belémkarol:

— Furfangos trükkjei vannak, maga erőszakos fráter! Nem bánom, menjünk el egy ötórai teára táncolni, a többit majd meglátjuk...

SORBANÁLLÁS

Utálom, ha valaki a sorba betolakszik — rajtam kívül.

MOZI

Irén már ötödször nézte meg ugyanazt a filmdrámát. Abban reménykedik, hogy egyszer majd hepienddel végződik a történet.

UGATÁS

Brahovácz meséli:

— Betanítottam a kutyámat, hogy ha idegen lép a lakásba, ugassa meg. Valahányszor hazajön a feleségem, Floki ugatni kezd. Az eb megérezte, hogy négy évi házasság után az asszony még mindig olyan idegen nekem.

VIGASZTALÁS

Ahhoz képest, hogy valamelyik ősöm még egysejtű lény volt, egész jól tartom magam.

FUTBALL

A csatár öt méterre a kaputól bombagólt fejelt. Aztán negyedóra múlva elkezdődött a meccs.

KÁRTYAPARTI

— Ön csal!
— Ön is!
— Helyes, így egyenlő ellenfelek vagyunk.

FELHÁBORODÁS

— Emeletráépítést kértem. Megtagadták azzal az átlátszó kifogással, hogy nincs hozzá földszint.

GYÁVASÁG

— Félek ebben a sötét, elhagyott mellékutcában. Hátha más rabló is jár erre?!

BÍRÓSÁGON

— Zárt tárgyalást kérek! Szégyellem elmondani ennyi ember előtt, mennyit loptam.

GAVALLÉR APA

— Tegnap vettem a fiamnak egy villamosbérletet. Hadd lásson világot a gyerek...

OK

— Én háromévenként elválok a feleségemtől, hogy aztán újból feleségül vehessem.

— De hát miért csinálja ezt?

— A nászéjszakák miatt...

Galambos Szilveszter

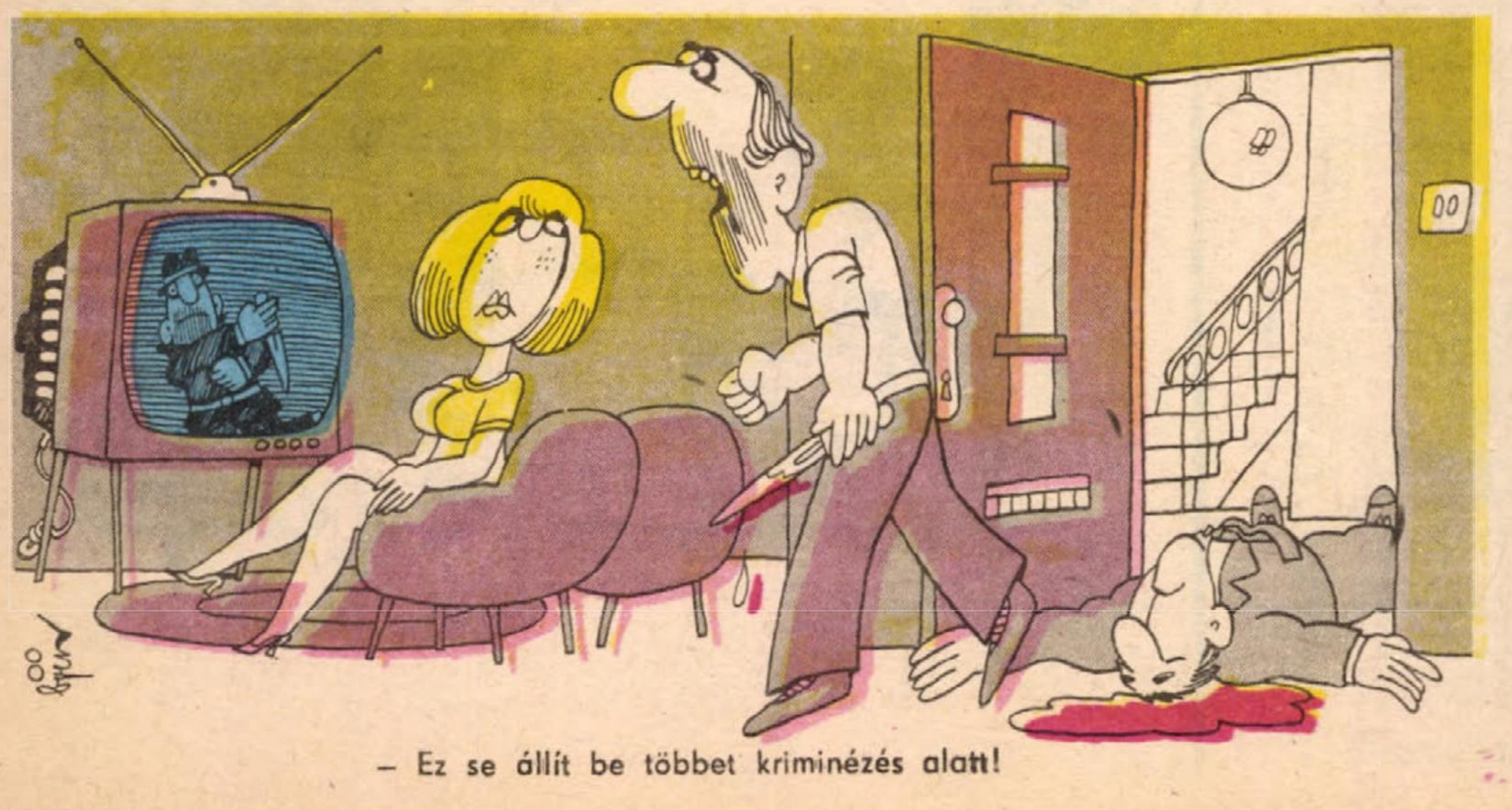

– Ez se állít be többet kriminézés alatt!

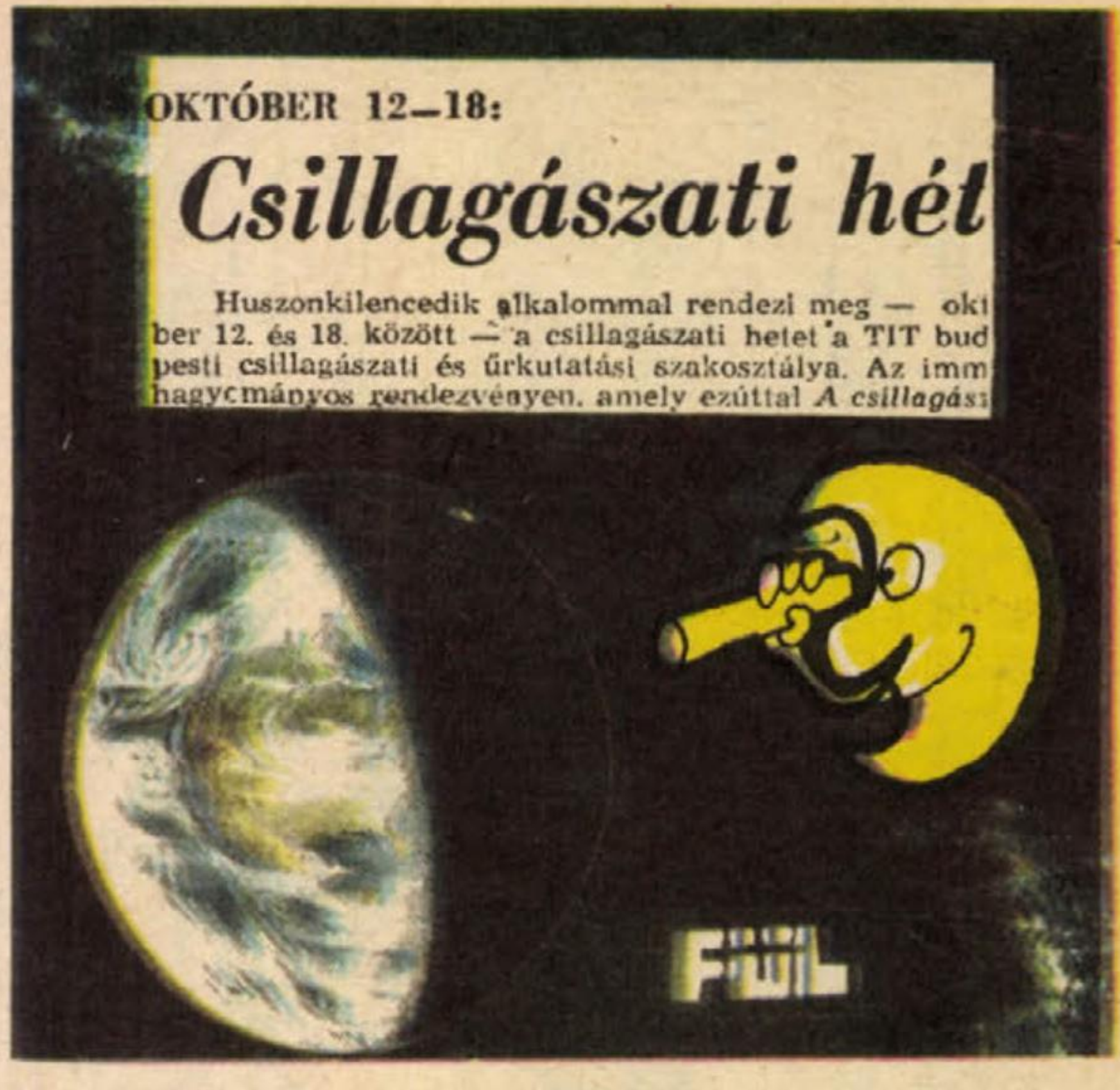
OKTÓBER 12–18:

Csillagászati hét

Huszonkilencedik alkalommal rendezi meg — okt
ber 12. és 18. között — a csillagászati hetet a TIT bud
pesti csillagászati és űrkutatási szakosztálya. Az imm
hagyományos rendezvényen, amely ezúttal *A csillagász*

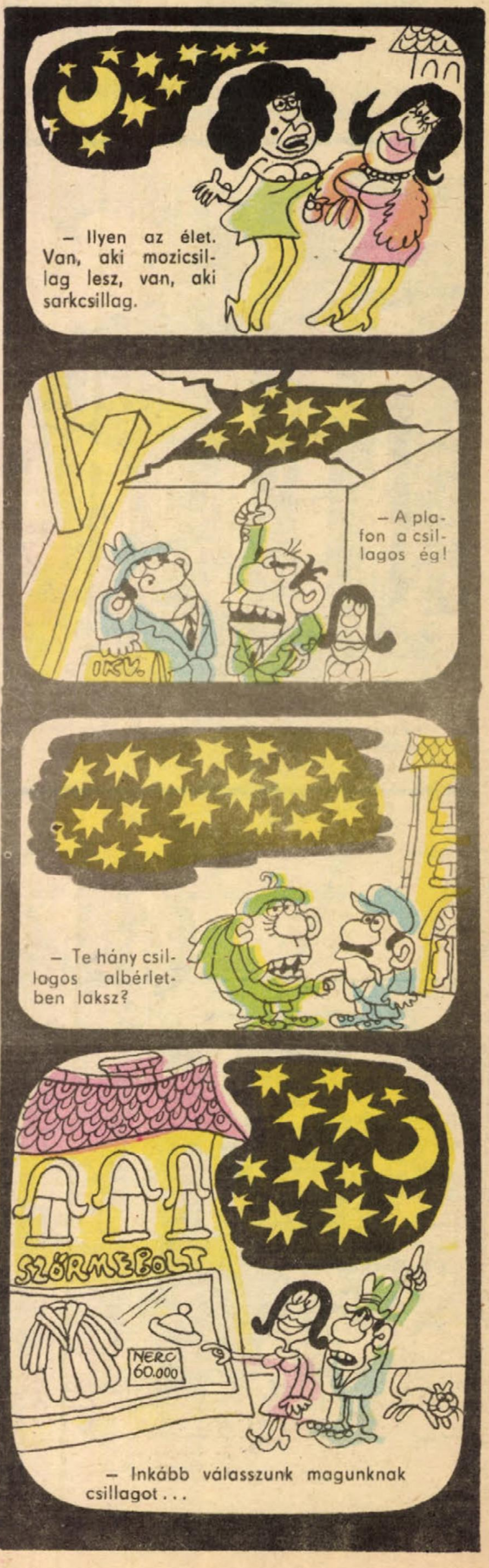

– Ilyen az élet. Van, aki mozicsillag lesz, van, aki sarkcsillag.

– A plafon a csillagos ég!

– Te hány csillagos albérletben laksz?

– Inkább válasszunk magunknak csillagot...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Idős néni kerül a szemorvos elé. Új szemüvegre lenne szüksége.

— Tessék ide ülni — mondja a szemész —, s olvassa el a betűket, amelyeket azon a táblán lát.

— Drága doktor úr, nem lenne szíves maga elolvasni, nekem már olyan gyenge a szemem...

*

Az ifjú házasok megérkeznek a szállodába. A szolgálatkész portás átadja a szobakulcsot és megkérdi:

— Hány órakor ébresszem fel önöket?

Az ifjú menyecske csillogó szemmel mondja:

— Egykor, háromkor, ötkor és hétkor!

PEKINGI SZINJÁTÉK

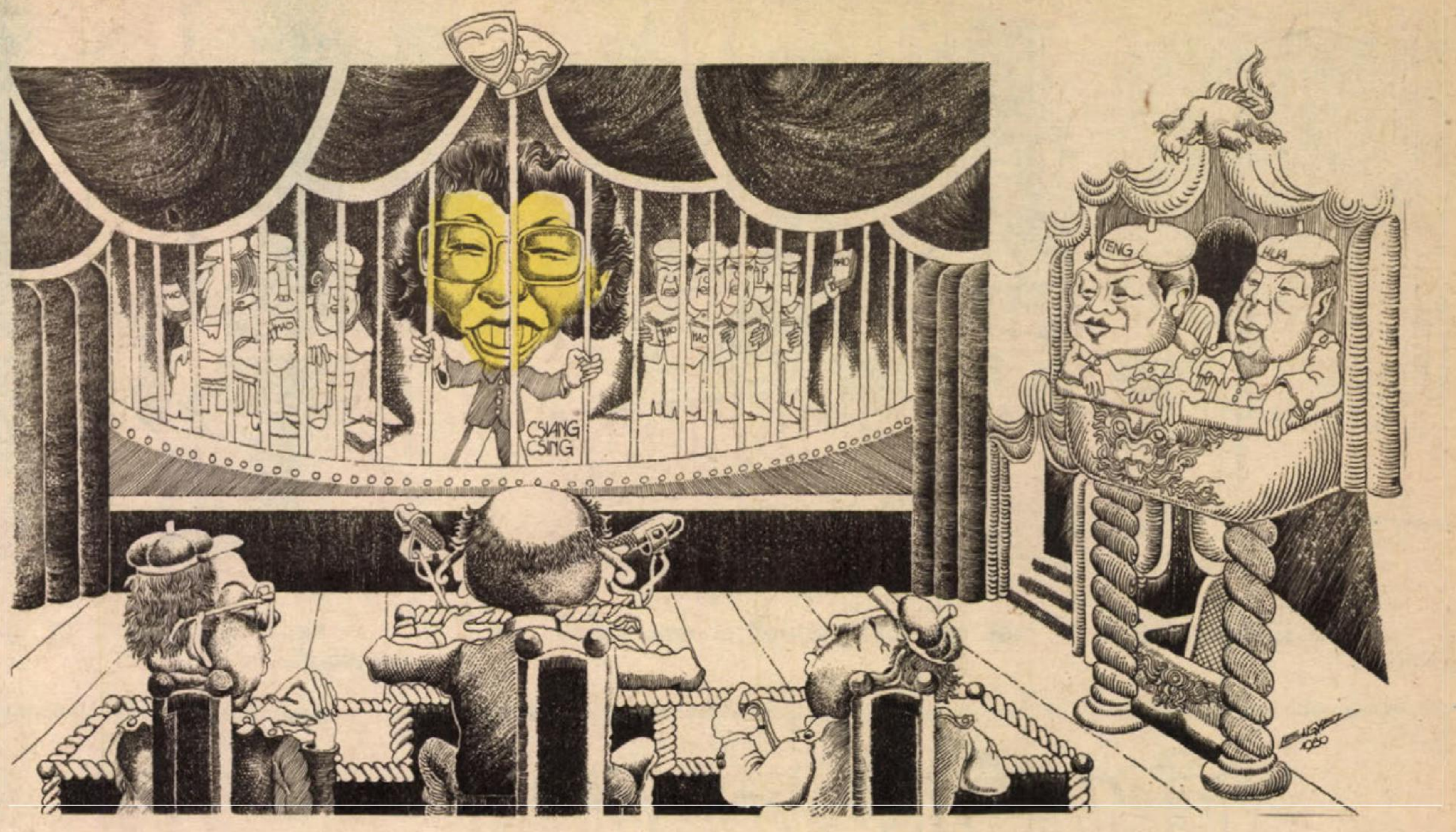

Csiang Csing: „Ott túl a rácson, egy más világ van..."

SPÓR

Olvastam a lapokban, hogy a városok, községek különleges programokkal, vetélkedőkkel, előadásokkal, show-kkal, anyámtyúkjával készülnek a takarékossági hónap illő megülésére. A művészet, a tudomány, valamint a bor, dal és asszony nemes eszközeivel hívják fel a fogyasztók figyelmét a spórolás nemzetmentő fontosságára. A hír szörnyen felizgatott, szinte vibrálni kezdtem, mint egy takarékra állított neonreklám és ugyanezzel a svunggal már le is bicikliztem a megrögzött takarékosságáról régóta hírhedt Mókusjenőre, hogy saját szerény szemeimmel lássam, miként is megy végbe az ilyesmi.

Mókus Jenő, Mókusjenő védőszentje tárt karokkal fogadott, mert igaz, hogy Sóher Bottyán hitvalló és egyházdoktor az első zálogházat már 1264-ben megnyitotta a sokat szenvedett városkában, tárt karokkal viszont itt sosem spóroltak.

— Óriási dolgokra készülünk — rajongott kérdésemre az öreg Mókus. — „Verd a fogadhoz!" című monstre revünk Hollywood aranykorát idézi majd. Már az első szám világokat van hivatva rengetni. Képzeld el, háromszáz skót dudás masírozik be a színpadra, tetőtől talpig kockás szoknyában. Undorító hangszerükön a „Pénz nem boldogít" című világslágert nyekergetik, amelyet Leonard Bernsteintől külön erre az alkalomra rendeltünk. Dudálás közben természetesen valamennyien szakadatlanul és görcsösen vigyorogni fognak.

— Vigyorogni? — döbbentem le egész mélyen. — Minek?

— Gőzöd sincs a korszerű propagandához, hogy napjaink művészetét ne is említsem. Ez kérlek kontrapunktikus vigyorgás lesz. A takarékosságukról előnyösen ismert skótok ily módon hozzák a közönség tudomására, hogy amíg a pénz nem boldogít, addig a spórolás szakadatlan heves gyönyörök forrása. A zeneszám végeztével következik az újabb lélekbe markoló takarékattrakció. Kérlek, háromszáz szűz rohan fel őrült tempóban a színpadra.

— Egy pillanat — mondtam némileg felvillanyozódva. — Honnét szedtetek háromszáz szüzet Mókusjenőn?

— Országos toborzás útján gyűjtöttük be őket a „Spórolj vele" akció keretében. Nos, a szüzek százfontos bankjegyeket ragasztanak a skótok homlokára.

— Őrület! — ordítottam. — Minek?

— Szimbólum — mondta az agg Mókus direkte bele a képembe. — Így hozzuk a közönség tudomására, hogy egy takarékos ember, egy igazi skót minden támogatást megérdemel.

— Nem támogathatnák a szüzek valami olcsóbb módon a skótokat?

— A nyílt színen? — meredt rám Mókus Jenő. — Neked beteg a lelked. Nos, hadd folytassam. A skót dudások nyitányát aztán a Karib Körtánc nyolcszáz fahéjtestű amazonjának fergeteges, ám vérpezsdítő bemutatója követi.

— Végem van! — rikoltottam. — Ez menyiben szolgálja a takarékosság propagálását?

— Semmit sem értesz. A fahéjtestűeken egy falatka gönc nem sok, annyi sem lesz. Kosztümben már egy vagyont spóroltunk. Az amazonok aztán tánc közben délszaki gyümölcsöket hajigálnak a közönség közé. Mangót, endíviát, papaiát, mamaiát, nagypapaiát, nagymamaiát. Természetesen szintén a korszerű takarékosság szolgálatában.

— Most dobom fel a talpam — agonizáltam. — Mennyiben szolgálja a papaia a korszerű takarékosságot? Miért nem dobálnak magvaváló szilvát, vagy borízű almát azok a fahéjtestűek?

— Azt akarjuk, hogy mindenki tisztán lásson ebben a kérdésben. A korszerű takarékosságot az ostoba és öngyilkos fukarsággal összetéveszteni pofozni való vétek.

Már úgy néztem Mókus Jenőre, akár a lőtt medve.

— Na, de miért kell egyáltalán ez az egész őrült felhajtás?

— A takarékosság érdekében. Nézd, a szomszédos Mókuscsabán is rendeznek ilyen Sóher Show-t. És, ha nem teszünk túl rajtuk, akkor a mi embereink, földöntúli bánatukban szórni kezdik a pénzt, mint bolond pék a lisztet.

— Vizet! — hörögtem. — Vizet!

— Sajnos, azzal nem szolgálhatok. — mondta Mókus Jenő. — Elzárattam a főcsapot. Túl magas volt a vízszámlánk. Istenkém, takarékoskodni kell.

Peterdi Pál

GYORS SEGÍTSÉG

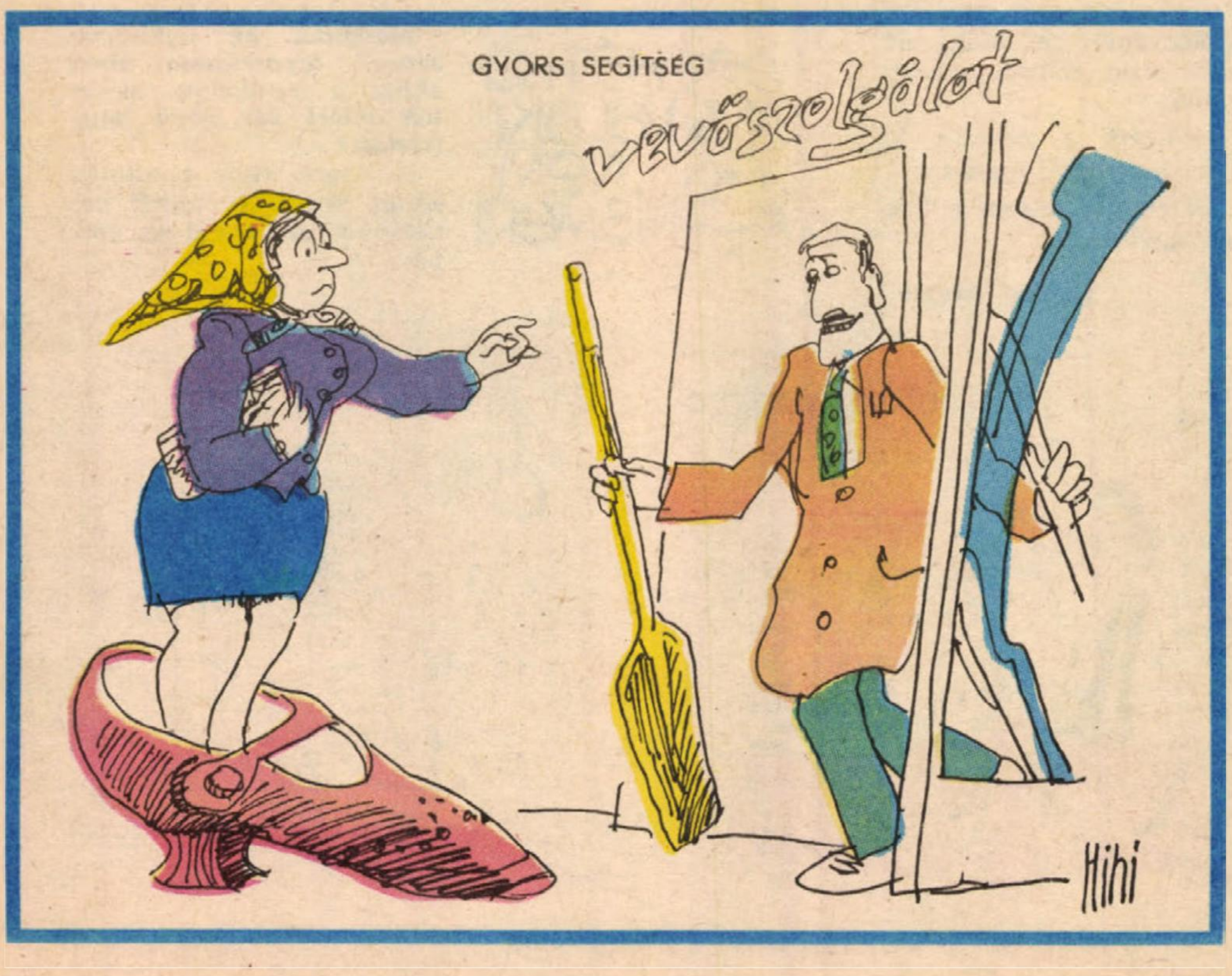

VILMA NÉNI

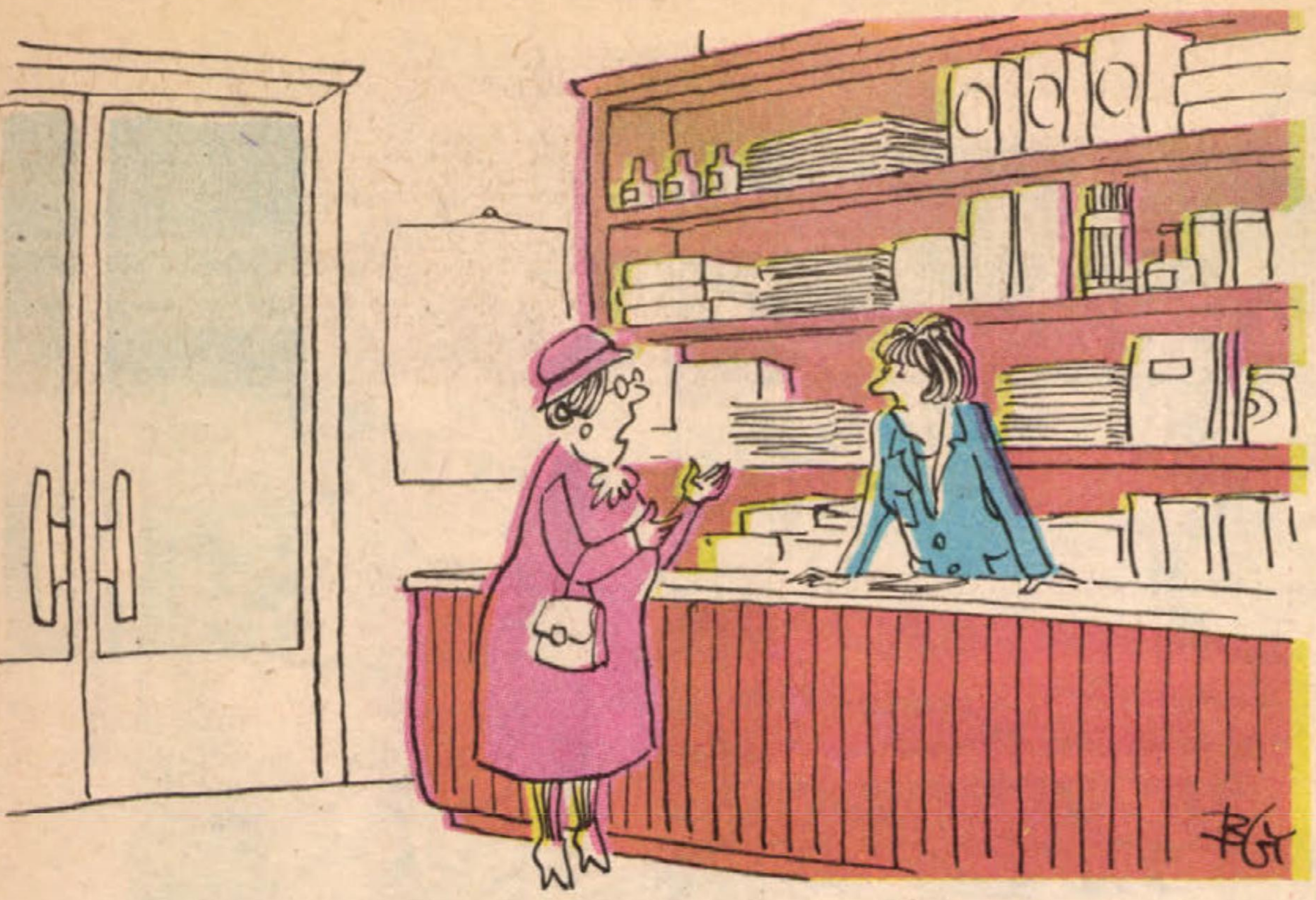

– Akkor is hiánycikk, ha én csak ragasztani akarok és nem szagolgatni?

JÓ HIR

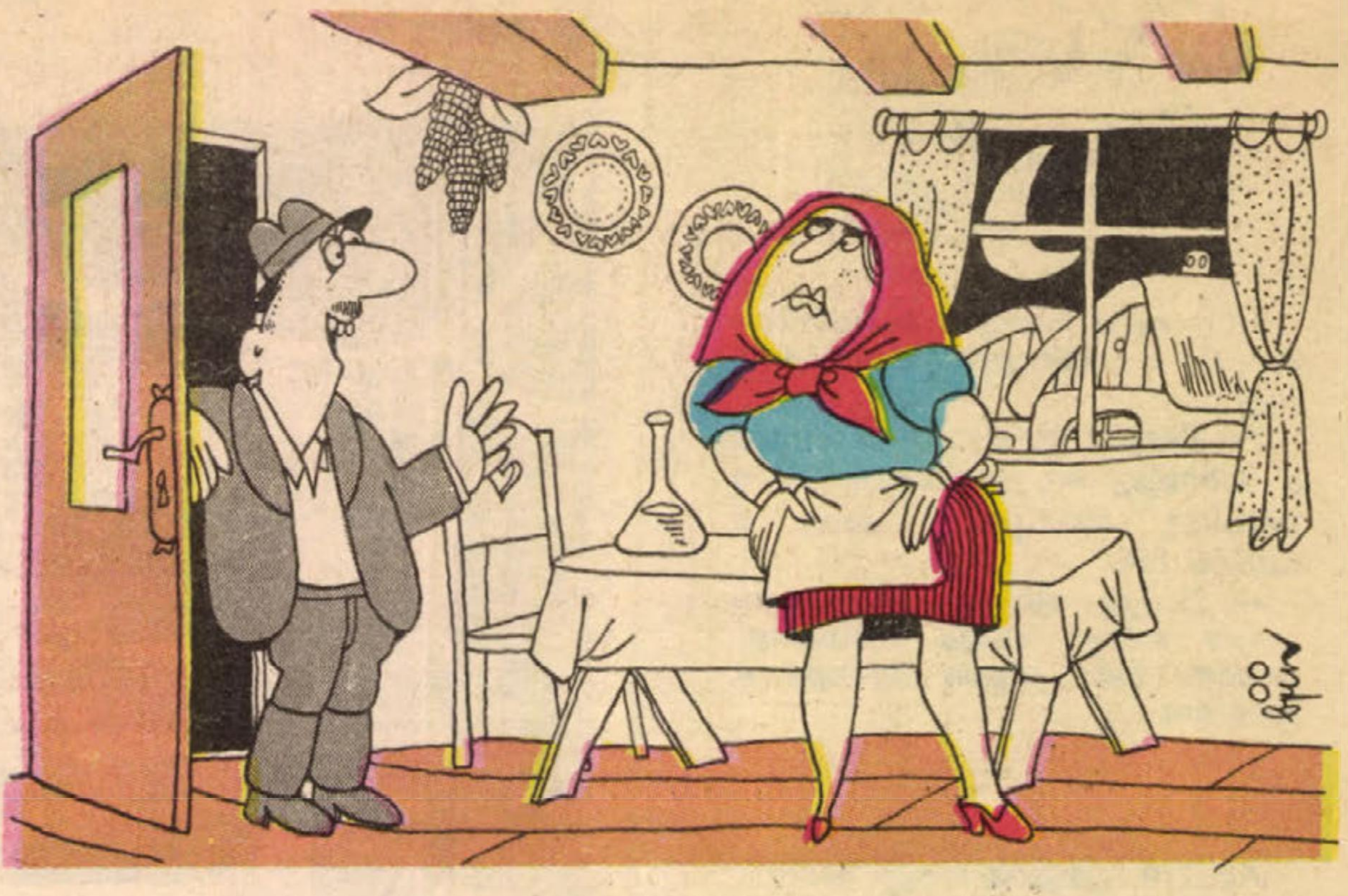

– Képzeld, anyukám, az új kultúros kisasszony beszervezett a szabadidő-klubba!...

NÉGYFÜLKÖZT ALIVAL

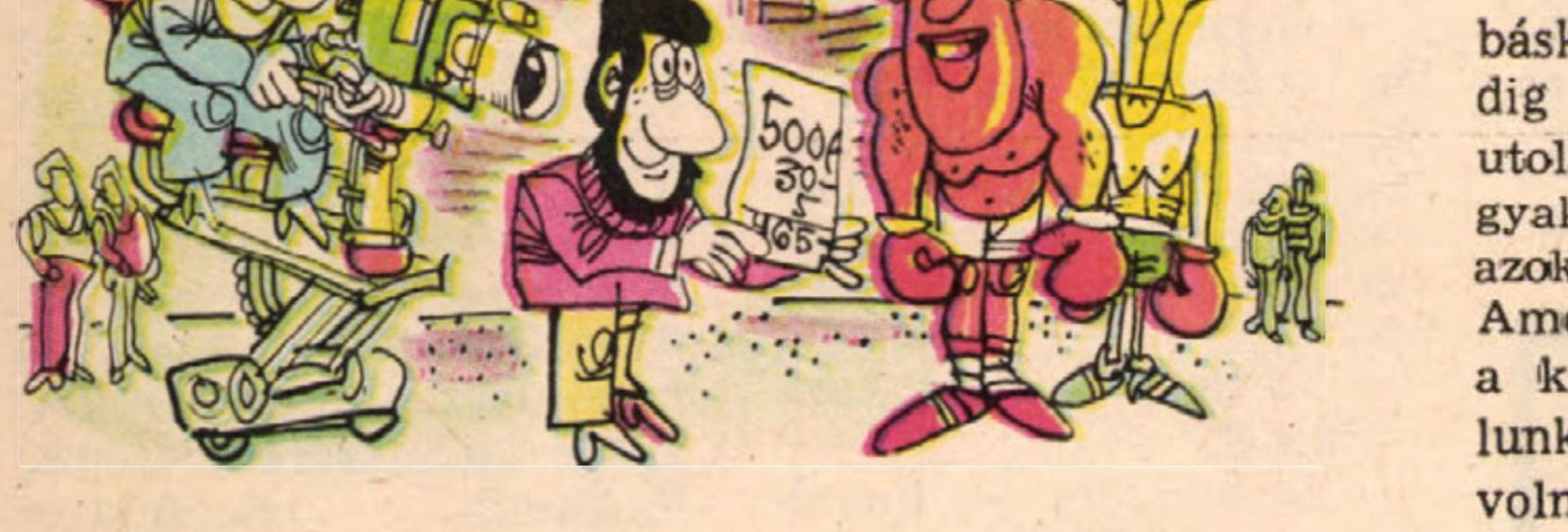

— Halló, Ali?

— Yes, I am. Maga ki?

— Én egy amatőr vagyok Budapestről.

— Nehézsúlyú?!

— Nem, de majd meghízom. Minden reggel körömpörköltet reggelizem és töltöttkáposztát vacsorázom sok tejföllel, aztán kiállhatunk.

— Mi az, ki akar állni velem, maga tejfeles szájú?!

— Vigyázzon a szavaira Clay úr, Holmesnak is ilyeneket mondott, mégis a maga szájával lett baj a tizenegyedik menetben!

— Á, a kis Holmes, szóra sem érdemes! És hol gondolja?

— A Népstadionban. A Las Vegas-i fiaskó után ott még talán felléphet!

— Mi az, maga akarja diktálni nekem a feltételeket?!

— Nézze, magával már úgyse nagyon áll ki senki, magának már jóformán nincsenek feltételei sem. De a Las Vegasban kapott nyolcmillió dollárért kibérelhetné egy estére a Népstadiont, aztán kezdődhet a tizenöt menet.

— Hogy, még én fizessek?!

— Miért, erkölcsi siker is van a világon! Így legalább szép győzelemmel vonulhat vissza. Én majd lefekszem magának!

— Maga le akar feküdni nekem? Ez nem sportszerű!

— A Népstadionban már nyolcmillió dollárnál kevesebbért is lefeküdtek, igaz, azok nem ökölvívók voltak.

— Oké! És miként akarja?

— Elkezdjük beharangozni a dolgot, aztán iderepül, kiüt engem, a szurkolók pedig kiütik egymás szemét az örömtől. Mostanában úgysem volt semmi öröm a Népstadionban.

— És mi lesz, ha maga üt ki engem?!

— Semmi baj, nálunk az orvosi ellátás ingyenes! Próbáljon belépni addig egy maszek kötőshöz fiktív gombolyítónak, akkor lesz SZTK-ja is!

— Na és a televízió közvetíti a mérkőzést?

— Persze, hogy közvetíti. Ötszáz forintot kap a fellépéséért!

— Menyit?

— Na, a nyugdíj- és a jövedelemlevonással együtt négyszázhatvanöt forintot.

— Maga megőrült?!

— Sajnos, nálunk ez a szokás. Csak arra kérem, hogy ne szidja az anyámat! Akkor ugyanis becsületsértési pert indítok, ami kétezer forintjába is belekerülhet!

— Na és mit kapok én?

— Nálunk az olimpiai bajnokok hatszáz forint gázsit kapnak, ha nyilvánosan fellépnek. Ezt talán magának is el tudom intézni.

— Csakhogy Budapest nagyon drága város. Ezért a pénzért egy IBUSZ-szobát, de még egy vacsorát sem kapok a Hiltonban!

— Ja, ha maga ilyen igényes, akkor vállaljon el egy filmszerepet is nálunk! Nálunk ugyanis kapkodnak az amatőr szereplőkért.

— De én profi vagyok! Menjen az ajánlataival a pokolba!

— Tudtam, hogy gorombáskodni fog, Ali úr! Pedig ez lett volna élete utolsó lehetősége. Mert mi gyakran magunkra vesszük azokat a cuccokat is, ami Amerikában már nem kell a kutyának se! Maga nálunk még márka lehetett volna!

— Ezért a pénzért legyen maguknál márka a...

Gyorsan letettem a telefonkagylót.

Tormai László

LAKÓTELEPI KÖZÉRZET

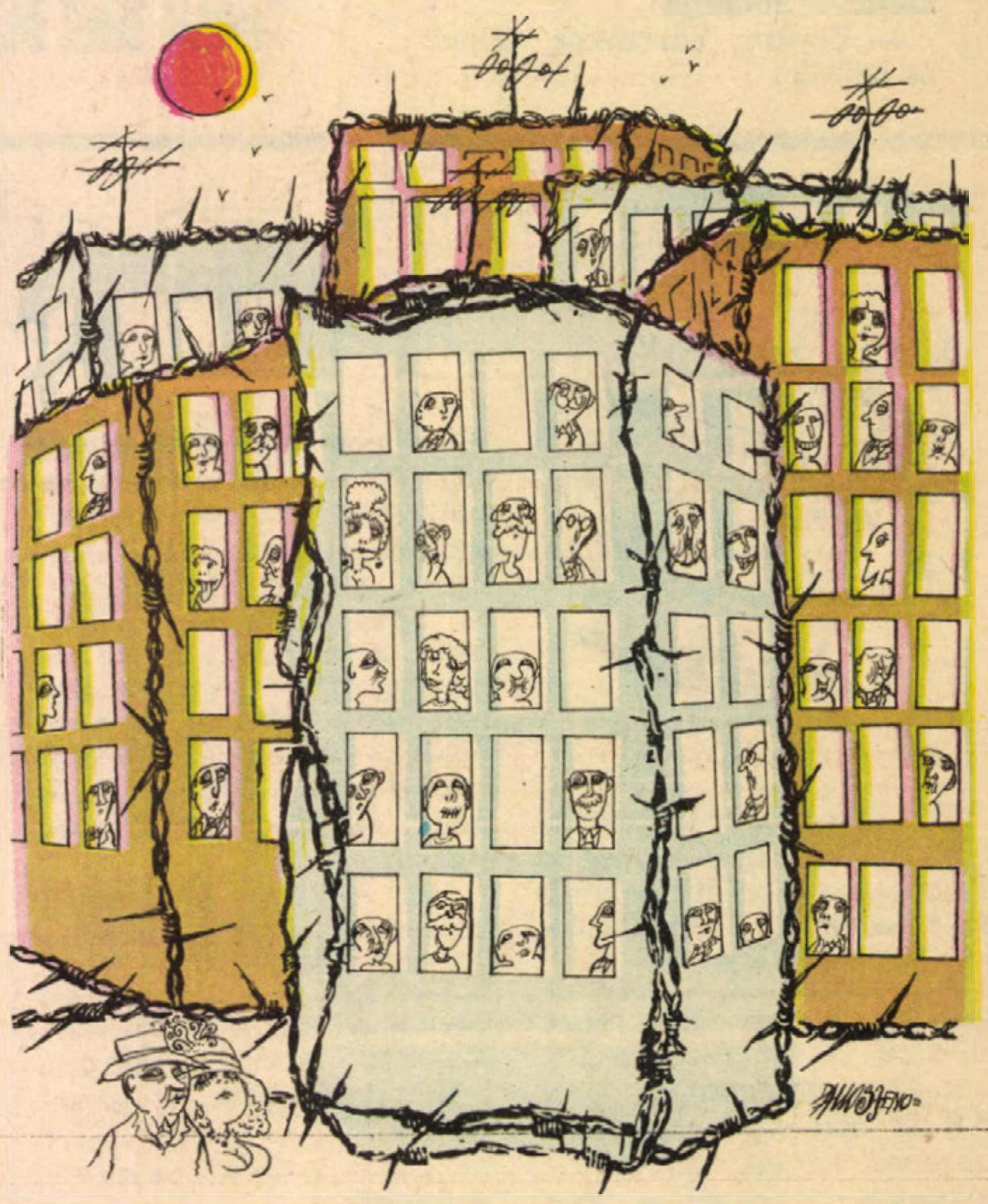

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Magának az égvilágon semmi tapasztalata sincs ehhez a munkához, akkor hát miért kér ilyen nagy fizetést?

— Azért, mert a munka annál nehezebb, minél kevesebbet ért hozzá az ember.

IRÓ–OLVASÓ TALÁLKOZÓ

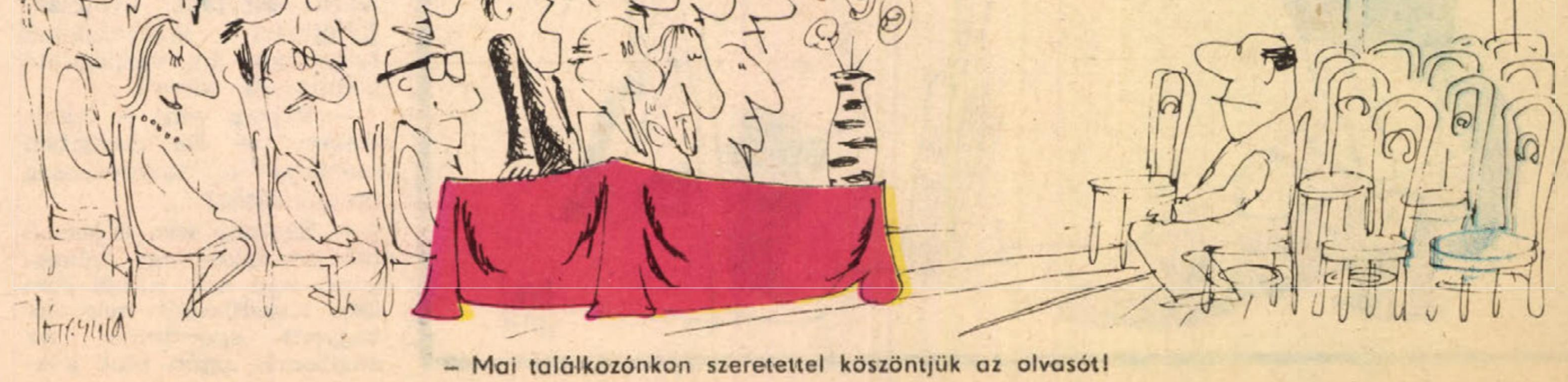

– Mai találkozónkon szeretettel köszöntjük az olvasót!

A LEGÚJABB GENERÁCIÓ

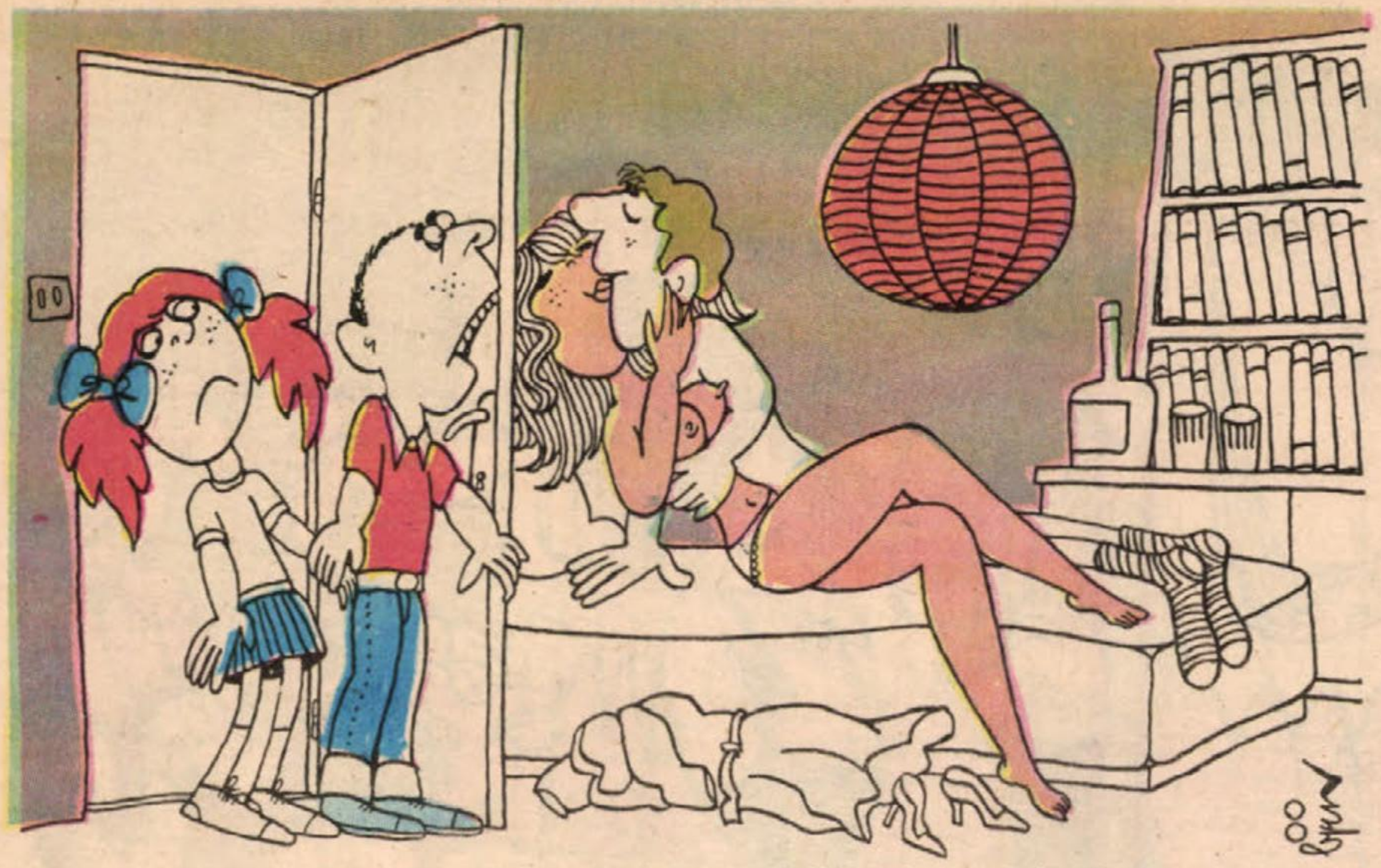

– Szerinted nem öreg már egy kicsit a nővéred a szexhez?

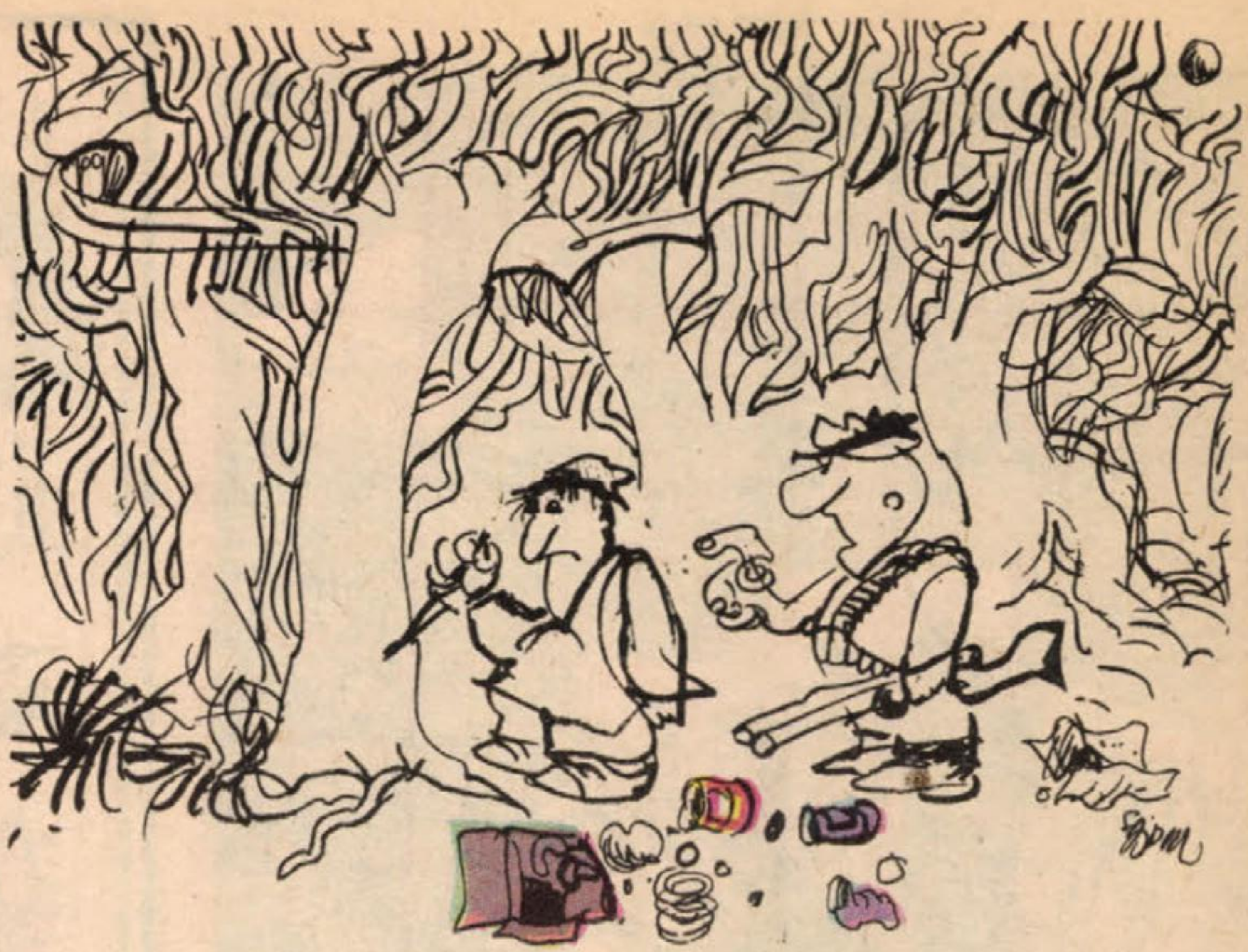

– És most százszor bevési a fába, hogy az erdőben nem szemetelünk!

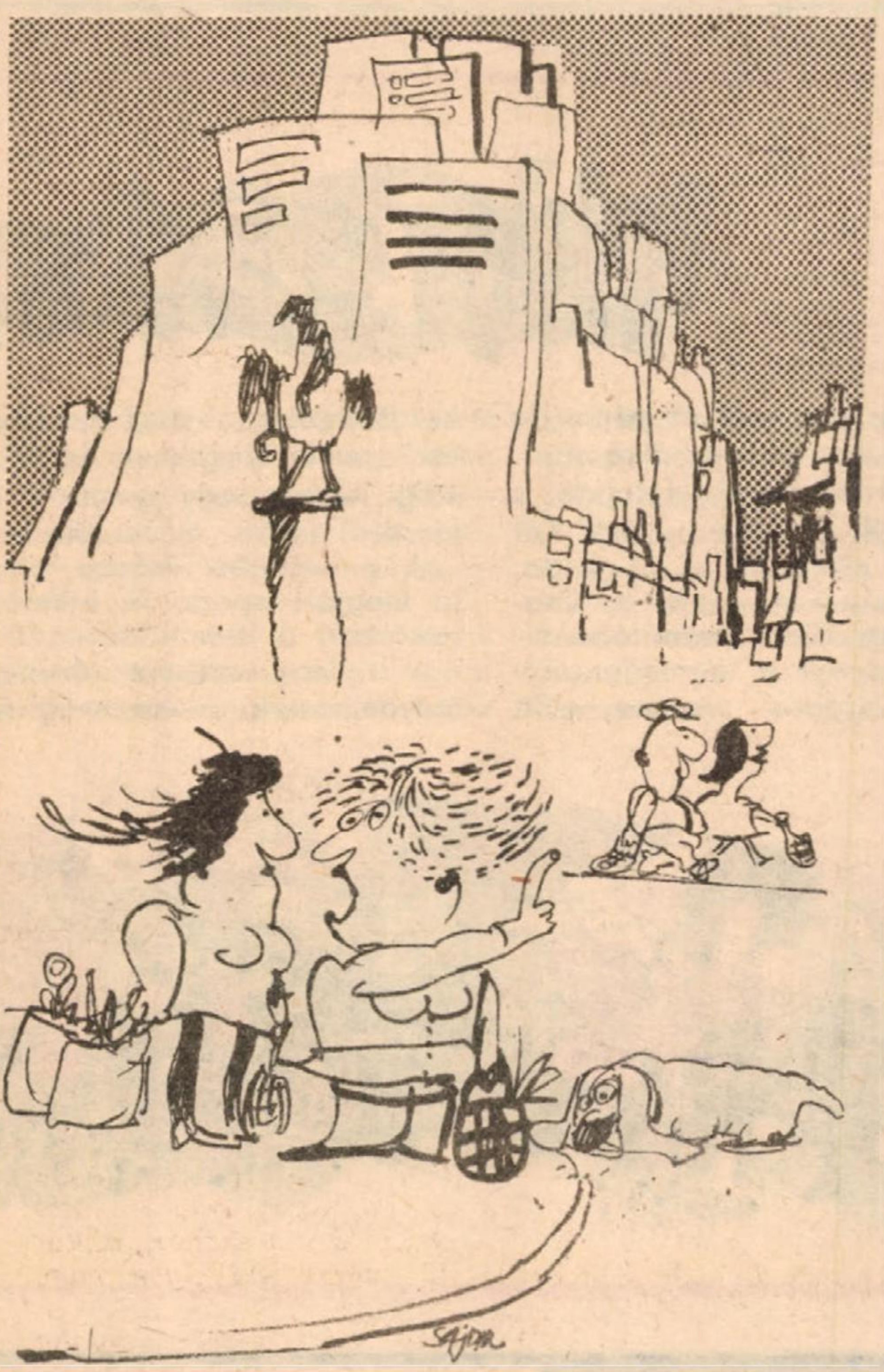

– Most hallottam róluk, hogy huszonkét évi házasság után sem válnak...

BUTULIN

Fölfedeztem a boldog élet titkát.

Pontosabban — a boldog életnek csak egyik titkát sikerült felfedeznem, mert állítólag több is van neki, azokkal foglalkozzanak mások.

A boldog életnek az a titka, amelynek fölfedezése az én nevemhez fűződik, kicsi, kerek és barna.

De van belőle zöld is, meg kék is, meg sárga is. A szín erősségi fokozatot jelöl, mert olykor nem elég még két barna sem, hanem egy zöld kell, esetleg egy fél barna.

Gondolom, az éleseszű olvasó már az eddigiekből is kitalálta, hogy itt valami piruláról van szó.

Stimmt!

Az én találmányomról.

A butulinról.

Íztelen és szagtalan, egészségre, korra és nemre teljesen ártalmatlan, kellemetlen utóhatásoktól mentes labdacs a butulin, amely az adagolástól függő mértékben és időtartamra csökkenti az ember szellemi képességeit, alacsonyabbra teszi ízlésküszöbét.

Egy szem barna butulintól például csak pár percre lesz butább és igénytelenebb, aki bekapja, de ennyi idő untig elegendő, hogy érdeklődve és elégedetten fussa át a napi sajtót. Persze, aki a közgazdasági, a külpolitikai elemzéseket is elolvassa, az vegyen be előtte két barnát. Javallatom estére, a televízió szórakoztató műsoraihoz, továbbá az új magyar filmek többségéhez három kék, és egy marék barna a modern prózához és költészethez, tisztelet a kivételnek.

Tudom jól, nem ettem butulint e tanulmány megírása előtt, hogy egy országnak minél több okos emberre, kiművelt főre van szüksége ahhoz, hogy jól üzemeljen. De az egyes embernek, jó közérzete, boldogulása, harmonikus családi élete érdekében jól jön, ha néha butább, mint amilyen.

Vegyük a jó kapcsolat kérdését feletteseinkkel. Elvétve akad még olyan főnök nálunk, akit — enyhén szólva — nem roppant szakmai tudása, elképesztő intelligenciája, határtalan műveltsége és feneketlen vezetői rátermettsége emelt magas funkciójába. Namármost, ha egy ilyen góré belekotnyeleskedik az ügyvitelbe, a technológiába, az üzletkötésekbe, olyan rendelkezéseket ad ki, amelyek felérnek egy elemi csapással, az okos beosztott vitába száll vele, meg is nézheti magát azután. De mit tesz a még okosabb beosztott? Diszkréten lenyel két szem zöld butulint, és már bólogat, helyesel, méghozzá őszinte meggyőződésből, mert a főnök ebben az öt percben tényleg sokkal okosabb, mint ő, hülyesége dacára.

De mi történik ez után az öt perc után?!

Az égvilágon semmi.

Elmúlik a butulin hatása, a beosztott már nem is emlékszik rá, hogy mekkora csacsiságokat pártolt az imént, minden megy tovább a maga útján.

De hát az élet nem csupán szórakozásból és munkából áll, előfordul családi élet is. E téren a butulin szinte nélkülözhetetlen. A feleség beszed egy kéket, és elhiszi a hajnalig tartó értekezleteket, a férj is bekap egyet, és máris megérti szüleit, kampec a nemzedéki ellentétnek!

Talán e néhány kiragadott példa is meggyőzte az olvasót, hogy a butulin hasznos, sőt áldásos medicina, már futna is a patikába.

Ne fusson, tudniillik egyszerűen nem találok olyan gyógyszeripari üzemet, amely vállalná a gyártását. Mindenütt azzal utasítanak el, hogy a butulinból nálunk olyan sok kellene, hogy ahhoz az ő kapacitásuk — szűk.

De azért ne adjuk föl a reményt, emberek!

Hátha akad egy élelmes maszek, aki fölvállalja!

Leszünk mi még butábbak!

Kürti András

BAJBAN

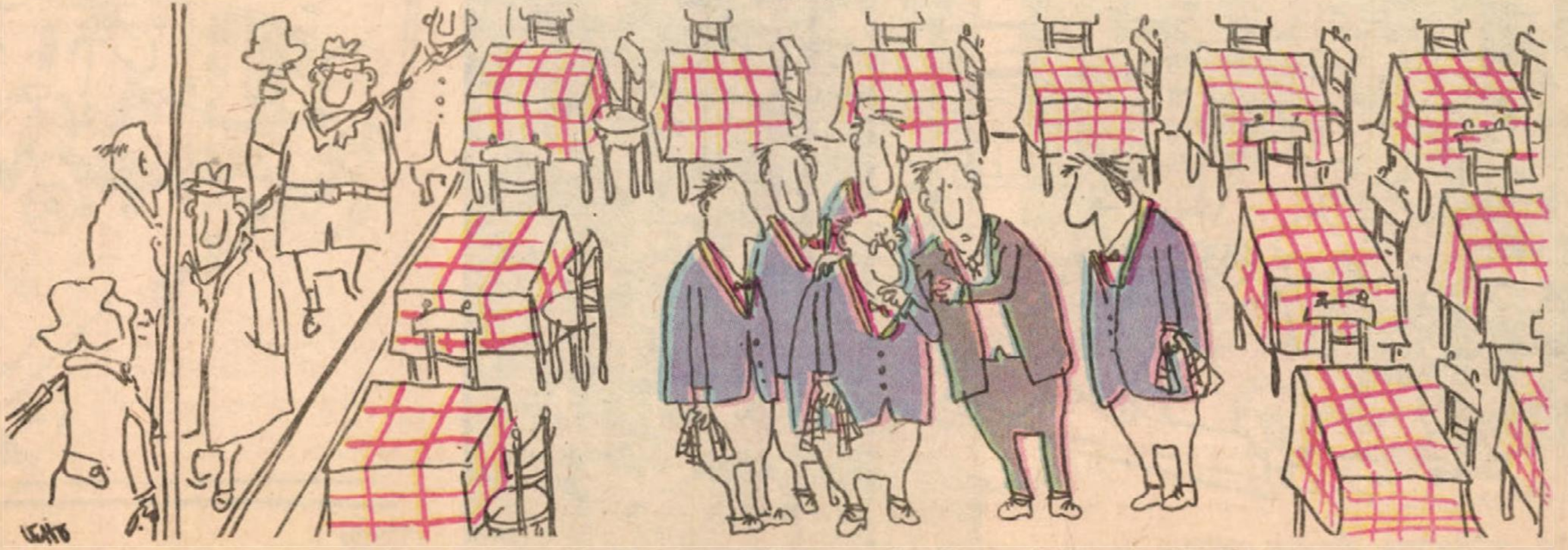

– Gondolkozzon, Józsi bácsi! Mit csinált volna ilyenkor a Hütter és társa?

UTCAKÉP

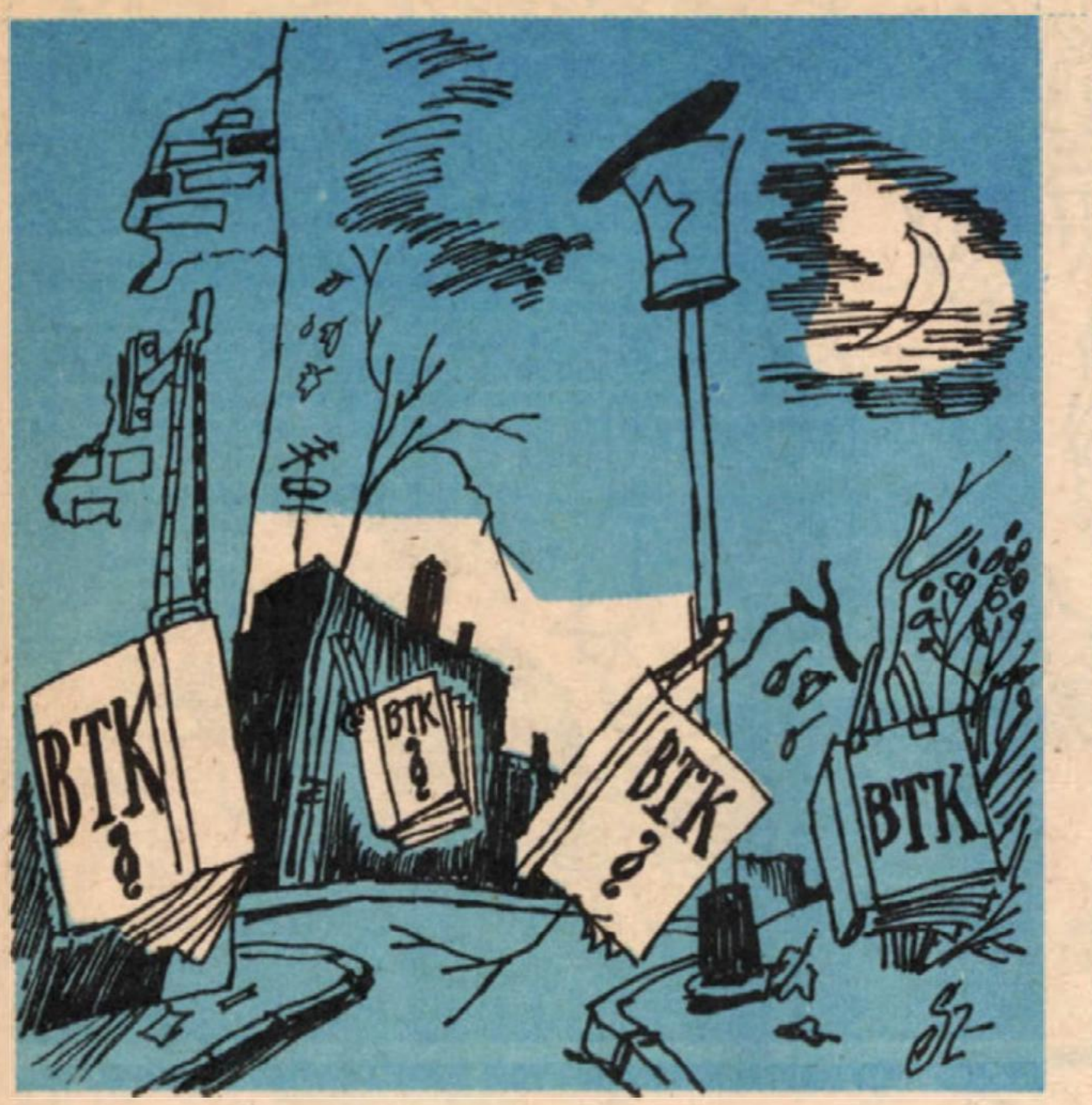

GYŰJTŐK

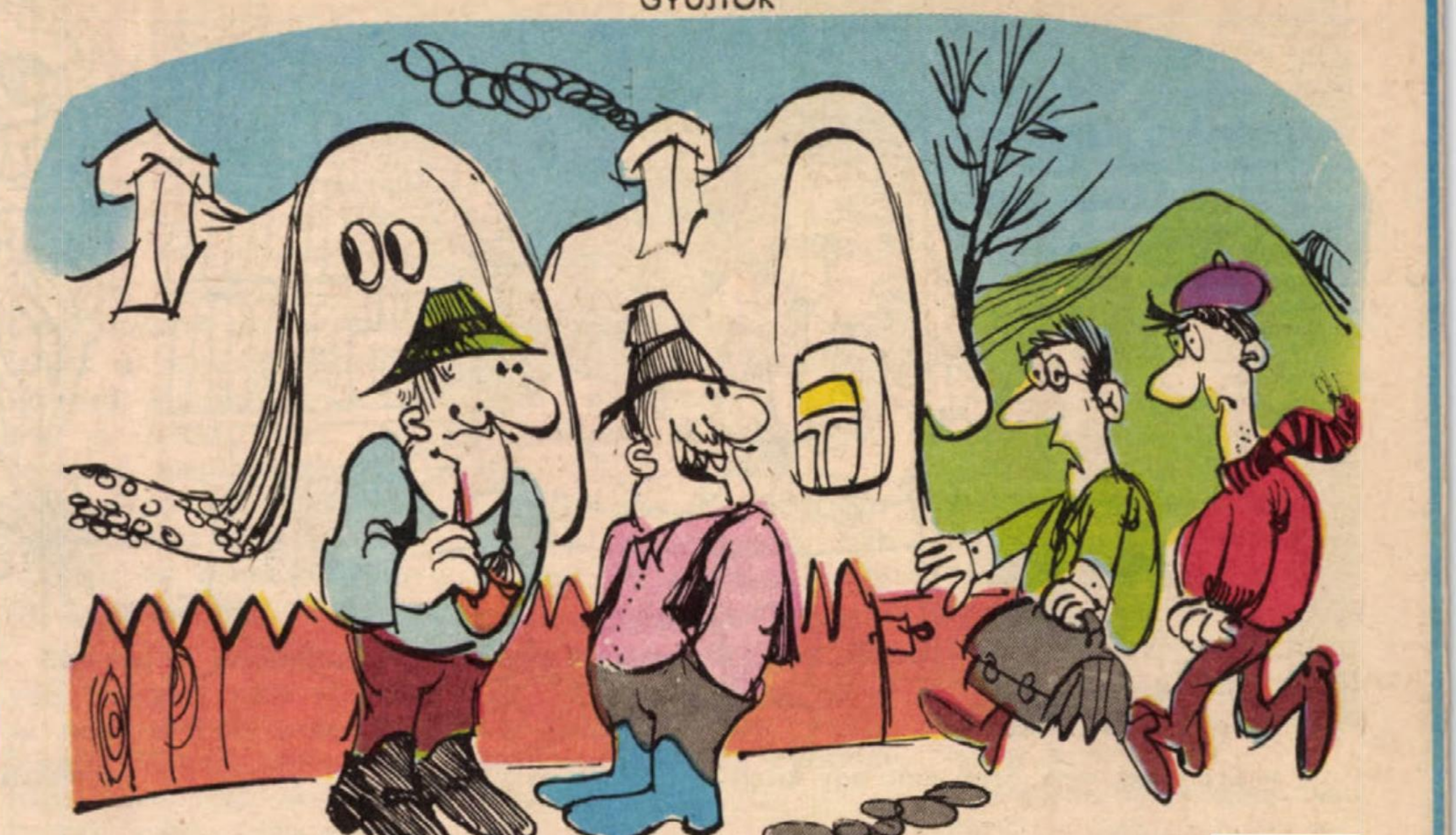

– Mázas köcsögért tessék Pestre menni, én is ott szoktam vásárolni!

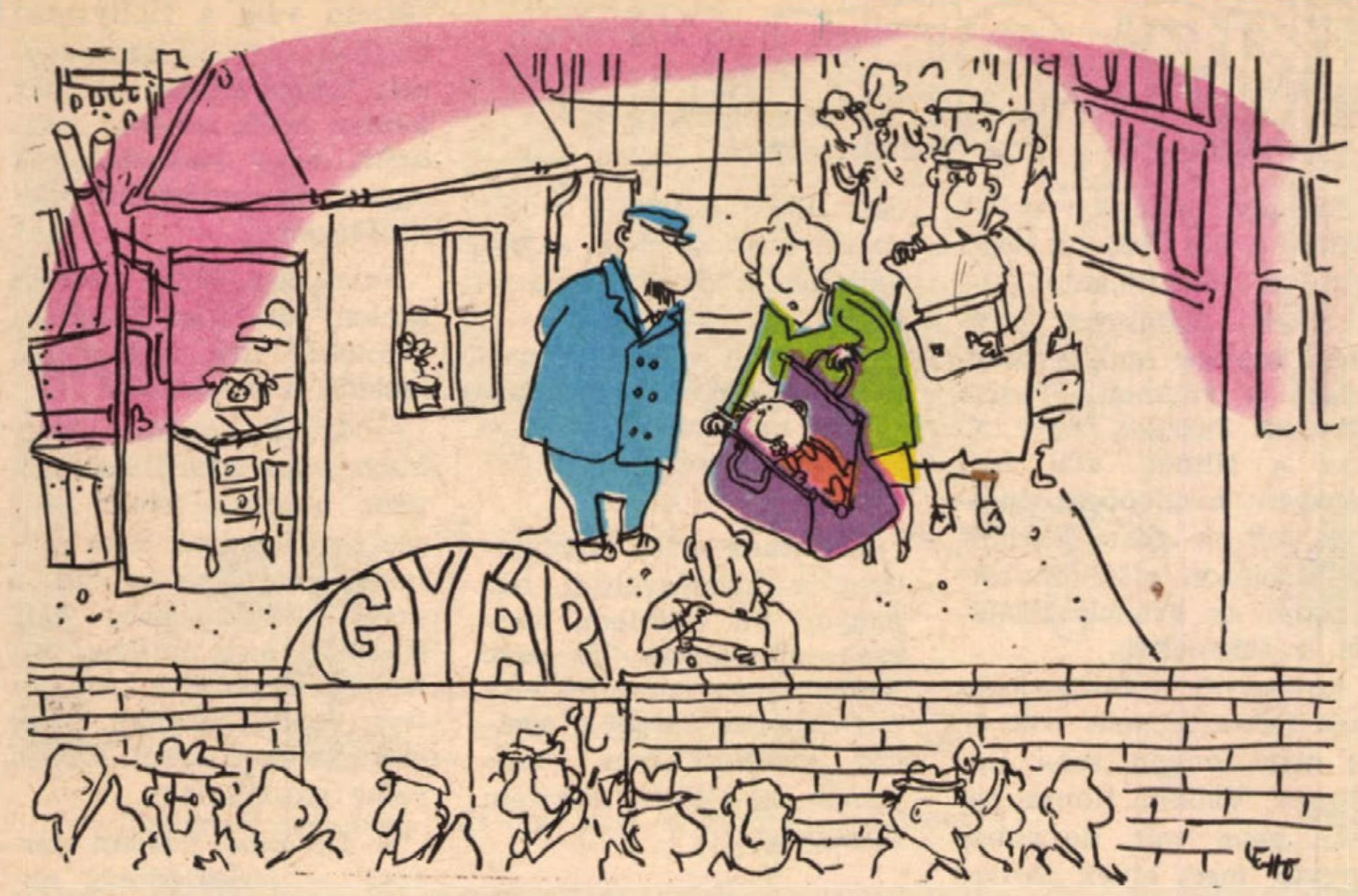

– Ezt otthonról hoztam, nem vették fel a bölcsődébe!

ÁSATÁS

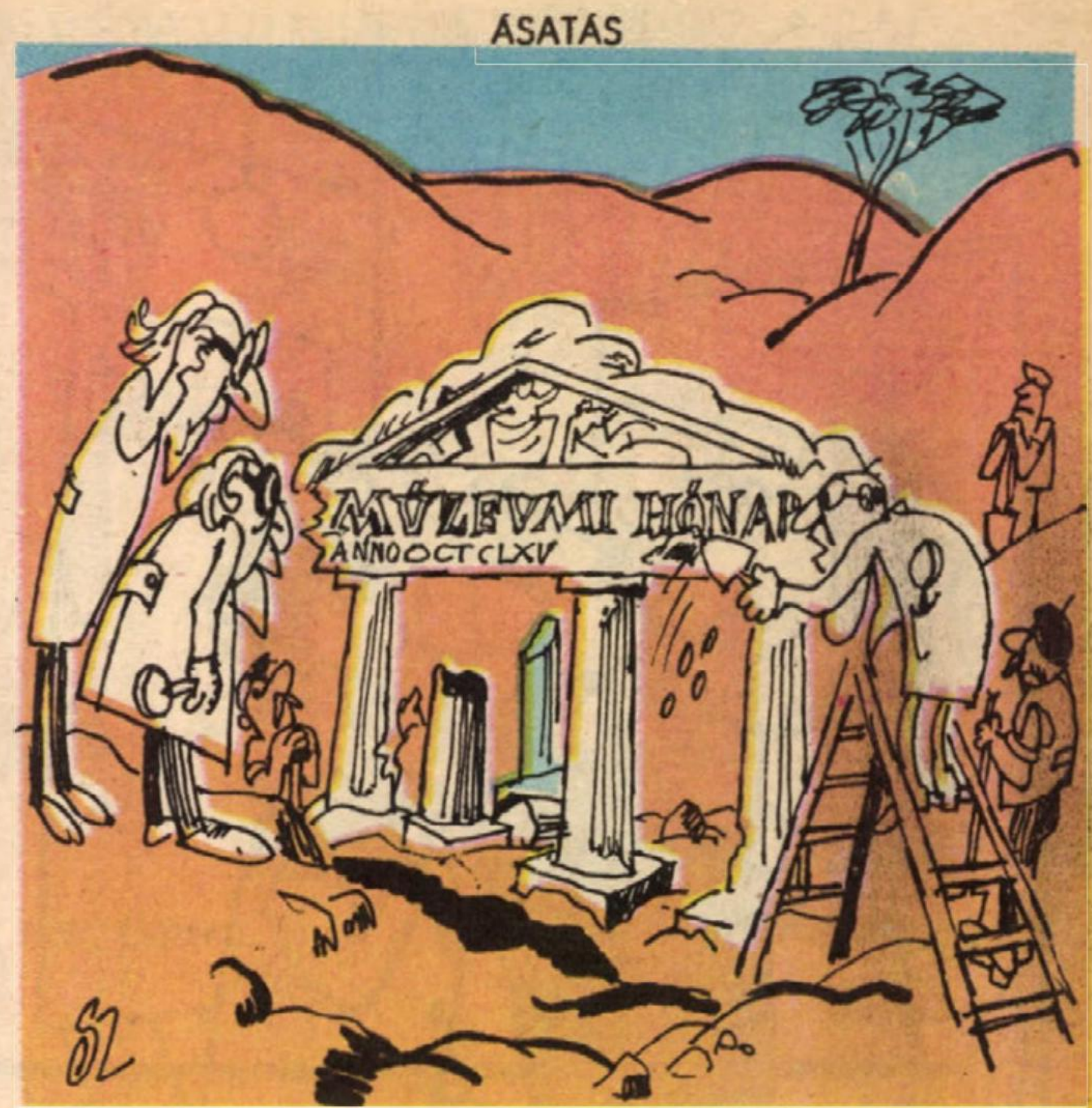

TILKA NÉNI A MAGYAR SZÁZÉVES

Ősz volt, délelőtt fél tizenegy, amikor LepIes bácsinak eszébe jutott, hogy közeledik Tilka néni, azaz özv. Morbid Gőzősné századik születésnapja. Hamarosan Gyepfalva apraja-nagyja, nem sokkal ezután pedig a megyei illetékesek is tudomást szereztek az ügyről. Dicséretükre legyen mondva, nem várták meg, míg az élet elrohan mellettük, azonnal munkához láttak.

– Méltóképpen fogjuk megünnepelni Tilka néni születésnapját – járt a jelszó irodáról irodára.

– Az úttörőcsapat is kiveszi a részét – ajánlották fel önként a pajtások, miután a felnőttek meggyőzték őket ennek szükségességéről. A gyerekek vetélkedőt szerveztek, melynek kérdései Tilka néni életének főbb állomásait is felölelték. Annál a kérdésnél pedig, hogy az idős asszony mikor sütött először kenyeret a legényegylet árván maradt nyugdíjasainak, a helyes válasz elhangzása után tapsvihar tört ki, majd diszkó volt.

Az ünnepi beszéd megírásával több újságírót is megbíztak, míg végül sikerült megtalálni az igazit.

– Mindenképpen azzal kell kezdeni, hogy kedves Morbid néni – mondta az ünnepség szervezésével megbízott helyi illetékes. – S okvetlenül legyenek benne ilyenek, mint például a még mindig jó egészségnek örvendő asszony, meg valamit írjanak arról, hogy még ma is szívesen tesz-vesz a ház körül. Szóval értik, mire gondolok.

Megértették. Még azt is megemlítették a beszédben, hogy Tilka néni a munkában eltöltött dolgos esztendők alatt sem tudott meglenni munka nélkül.

Néhány nap múlva azután váratlan események követték egymást Gyepfalván. Már az is gyanús volt, hogy a presszóban kávéból kezdték főzni a feketét. Az igazi meglepetés azonban az volt, hogy Gyepfalva járdát kapott. Idáig nem volt rá pénz, de most egyik napról a másikra munkások jelentek meg a faluban, s mint kiderült: dolgozni jöttek. Két nap alatt elkészült az új járda, a moziban pedig – ahol a Csapajev belép Timur csapatába című alkotás volt a legmodernebb – most országos premier előtt kezdték játszani a „Hanyatt-homlok” című szexfilmet és a „Sokáig néztem egy gombát” című fesztiválnyertes művészfilmet.

A művelődési házba olimpiát is megjárt sportolók érkeztek, s miközben farmernadrágot és egyéb csecsebecsét árultak a helybelieknek, a lakosság kötetlen beszélgetés keretében arról érdeklődött, hogy miért nem azok jöttek az ankétra, akik valamilyen eredményt elértek Moszkvában. A gyepfalvai Állategészségügyi Állomás tehene kétfejű borjúnak adott életet, a téesz egyik melléküzemágában pedig – itt egyébként vakvágányokat kezdtek gyártani – éppen a televízió stábjának ottjártakor született egy hatlábú kiskacsa.

Minden jel arra mutatott, hogy Gyepfalva rohamos fejlődésnek indult. Rozmár Aranka, az általános iskola másodikos túlkoros tanulója a megyei tanulmányi versenyben – saját tanárával holtversenyben – első helyezést ért el, Dromedár Bélát, a Gyepfalva SC középpályását pedig meghívták a válogatottba. Ezt ugyan a faluban néhányan nem vették megtiszteltetésnek, de mégiscsak a fejlődés tényei közé kell sorolnunk.

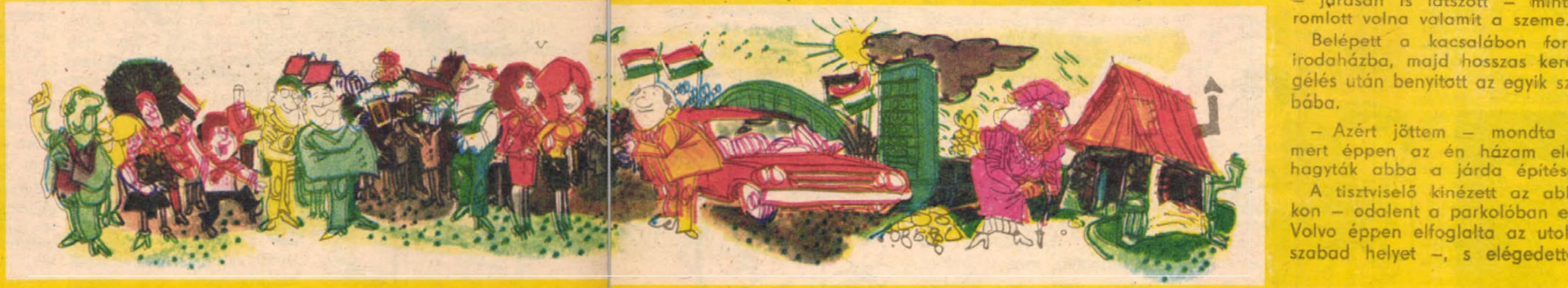

Gyepfalva tervszerű és nemvárt ütemű fejlődését csak egészen rövid időre zavarta meg egy kis epizód. Egyik délelőtt fehér hajú, toprongyos nénike tűnt fel a faluban. Valaha jobb napokat láthatott, bár az utóbbi időben – járásán is látszott – mintha romlott volna valamit a szeme.

Belépett a kacsalábon forgó irodaházba, majd hosszas keresgélés után benyitott az egyik szobába.

– Azért jöttem – mondta –, mert éppen az én házam előtt hagyták abba a járda építését.

A tisztviselő kinézett az ablakon – odalent a parkolóban egy Volvo éppen elfoglalta az utolsó szabad helyet –, s elégedetten állapította meg, hogy aznap jókedve van.

– Hogy hívják a nénit? – kérdezte ennek szellemében.

– Özvegy Morbid Győzőné.

– Mikor tetszett születni?

Tilka néni megmondta. Tudta fejből a dátumot, elégszer elismételte magában idefelé ezt, a járdaépítés szempontjából olyannyira fontos dátumot.

– De hiszen a néni éppen ma százéves! – pattant fel izgatottan a tisztviselő.

– Valóban? – kérdezte Tilka néni és kihátrált a szobából.

– Remélem, nem lesz baj abból, hogy szóltam – motyogta maga elé Tilka néni, már az utcán. Elhaladt az újonnan épült fedettuszoda mellett, majd ott, ahol a járda végetért, benyitott egy rozoga kis házikóba. Az asztalon egy csokor virág állt. Egy pillanatig arra gondolt, hogy az úttörők hozták, de azután eszébe jutott: ő szedte délelőtt a réten.

Föld S. Péter

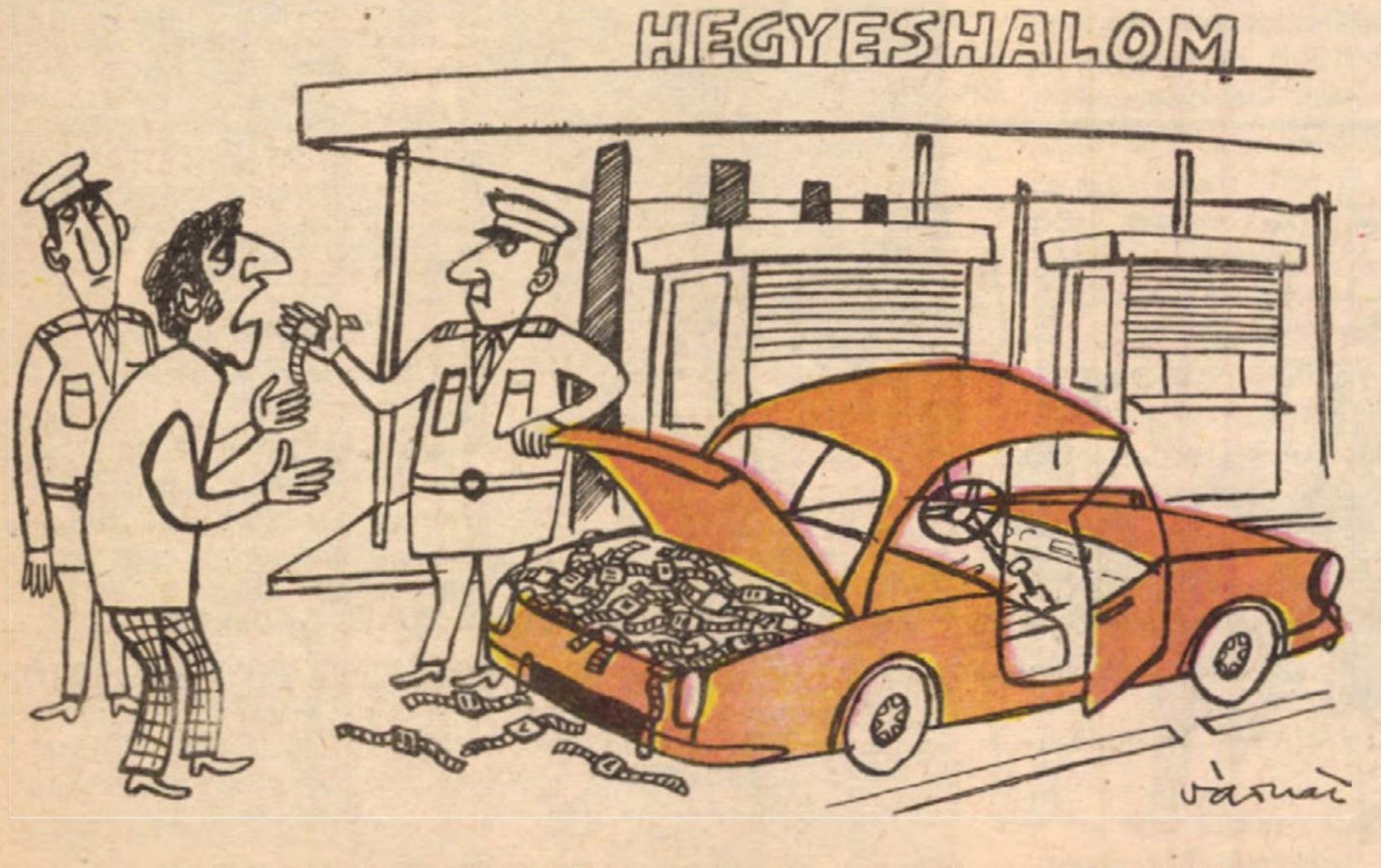

– Én lenni pontos . . . Egyik óra rossz lenni . . . mutatja az idő másik

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Jucika kirándulni megy a barátaival. Indulás előtt az anyja figyelmezteti:

— Érezd magad jól és viselkedj úgy, hogy ne kelljen miattad szégyenkeznem!

Jucika döbbenten nézi az anyját, majd megjegyzi:

— Ezt nem gondolhatod komolyan! Hát nem érted, hogy a kettőt egyszerre nem lehet?

KORHATÁR

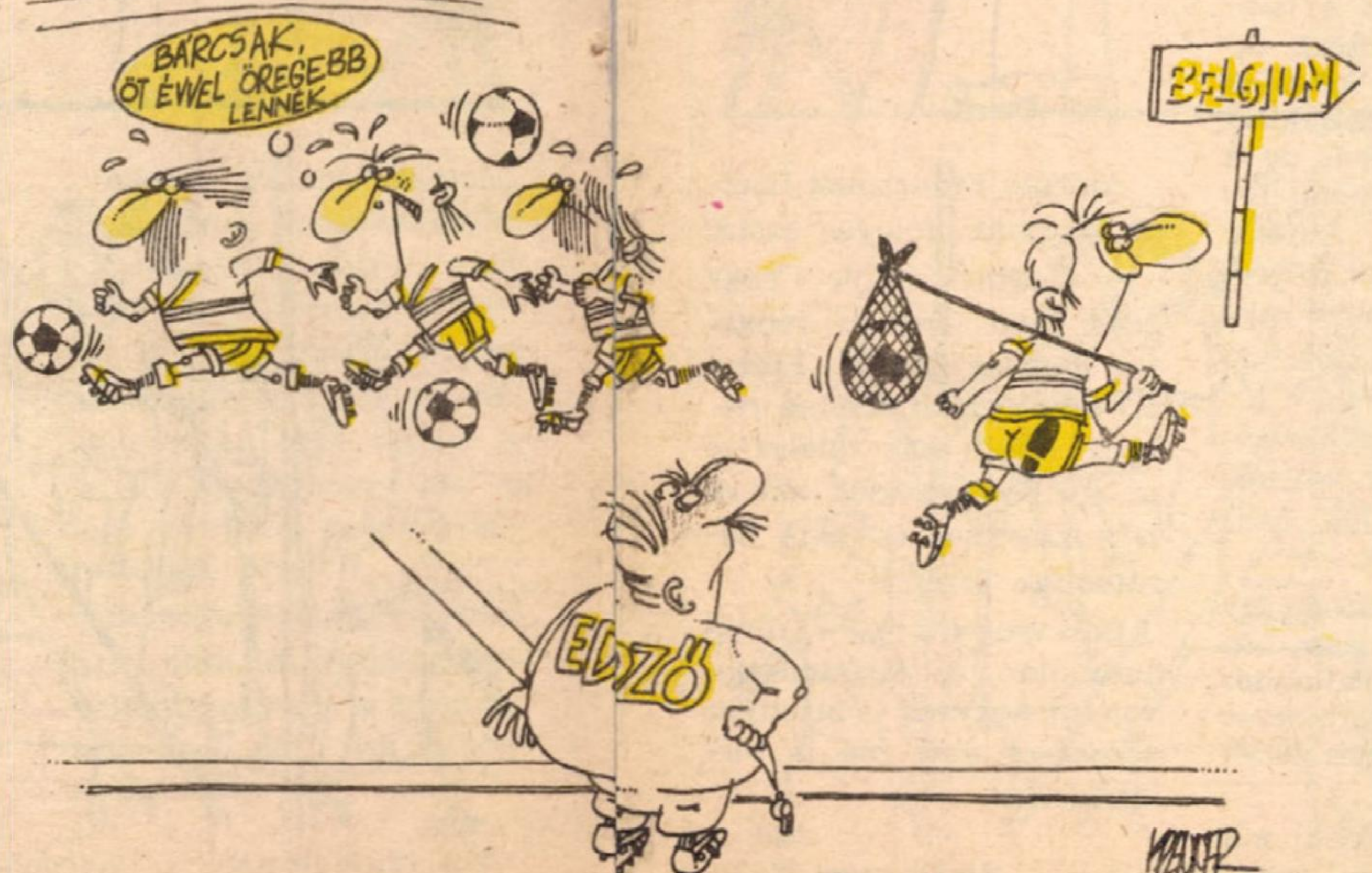
BÁRCSAK ÖT ÉVVEL ÖREGEBB LENNÉK
BELGIUM
EDZŐ

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Mondja, signor Pirelli — kérdezi egyik orvos a másiktól —, miért kérdezi ki mindig olyan tüzetesen a pácienseket arról, hogy milyen bort isznak? Úgy gondolja, hogy a borok márkájuk szerint is hatással vannak az egészségre?

— Nem, természetesen nem, viszont ezekből pontosan meg lehet állapítani a páciens anyagi helyzetét. És attól függ a kezelési költség.

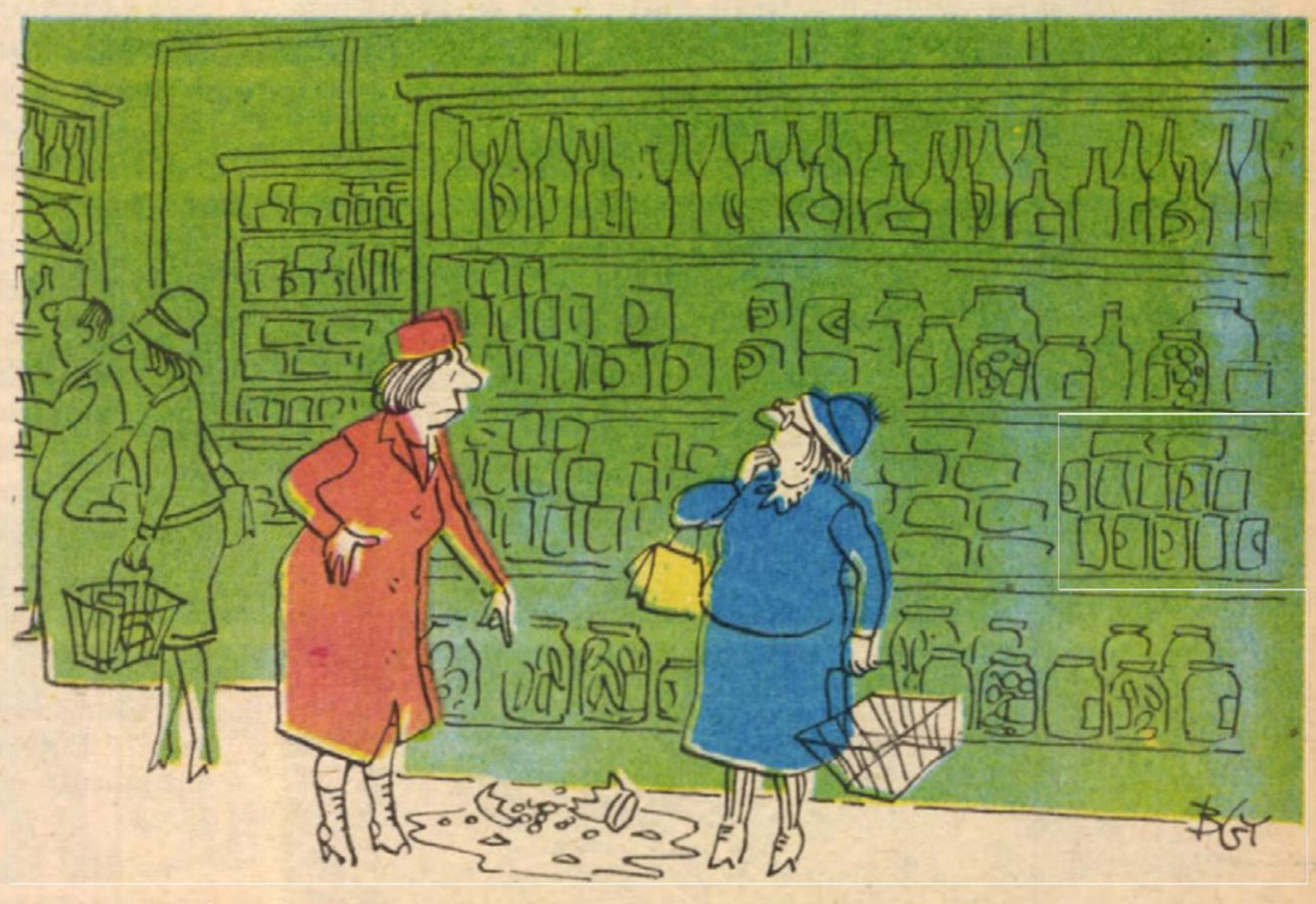

– Én ártatlan vagyok, angyalkám, amikor megláttam az árát, elejtettem . . .

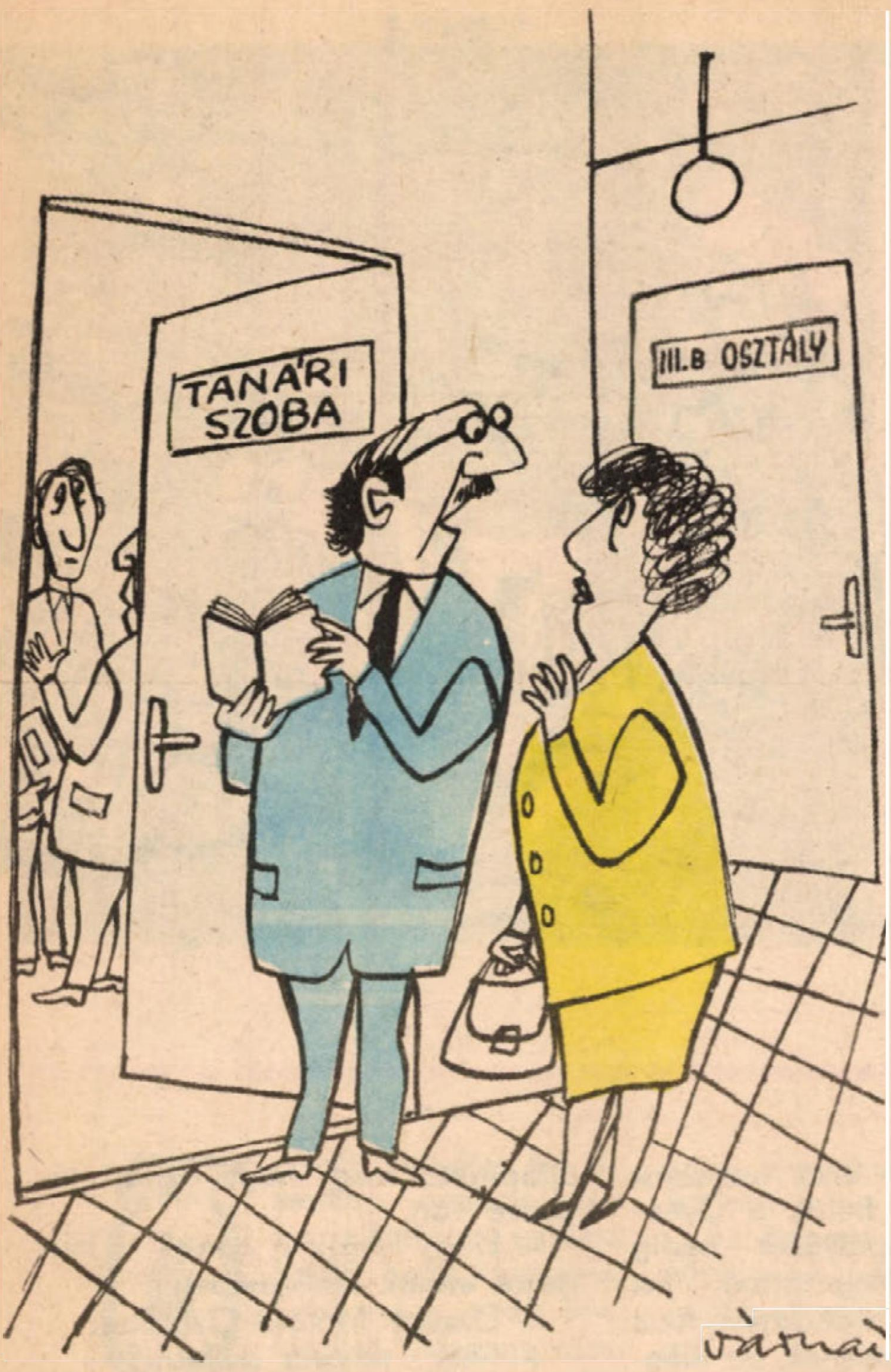

– Történelemből és fizikából gyengén áll a fiuk, de krumpliszedésben ő lett az első ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Hogy lehet az, hogy a harmincöt éves férfi mindig fiatalabbnak látszik, mint a harmincöt éves nő?

— Azért, mert a harmincöt éves nő már rendszerint a negyven felé közeledik!

SZANÁLÁS

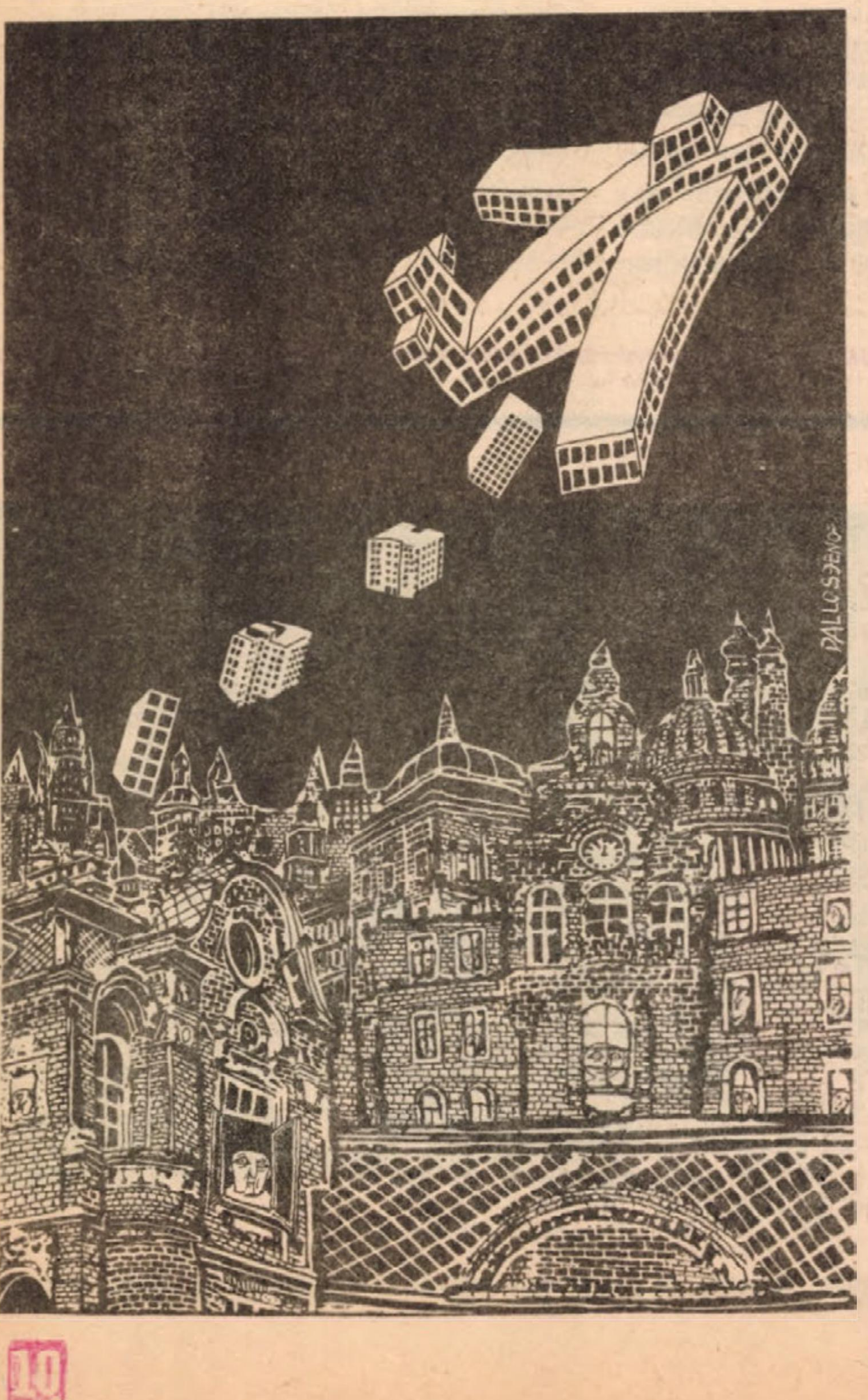

KIS CÉZÁR

Néhány perccel ezelőtt láttam a Kis Cézárt a tévében és megrohantak az emlékek. Hatalmas szívütést kaptam, amikor megjelent a vásznon Francis Edward Faragoh neve. Ő írta a filmet, ami mai pénzben meglepően unalmas volt, de akkor Edward G. Robinson ettől lett világsztár és Francis fizetését is felemelték.

Edward G. Robinson nem volt Edward, nem volt G. és nem is volt soha Robinson. Valami furcsa román neve volt, de abbahagyta, mert olyan gazdag lett, hogy azt már nem is lehet románul kimondani.

De én Faragohról szeretnék beszélni, aki eleinte csak Faragó volt há nélkül, nagyon szerettem, okos volt, kedves, tehetséges és tizenhárom éves korában került ki Amerikába, ahol egyetemre járt, jobban tudott angolul, mint bárki más, én meg akkor még csak két-három szót ismertem, de az is lehet, hogy az sem volt angol.

Barátságunk úgy kezdődött, hogy egy Saucy Stories című hetilapnak írtam pikáns történeteket, Francis lefordította angolra, eladtuk darabját ötven dollárért és feleztünk.

Később aztán Faragoh írt egy darabot PINWHEEL (Forgó) címmel, elolvastam és el voltam bűvölve tőle. Panaszkodott, hogy nincs színház amely előadná. Erre elmentem Otto H. Kahnhoz, aki jómódú milliomos bankár hírében állt akkoriban, de azt is tudtam róla, hogy időnkint színdarabok bemutatásával is foglalkozik, mecénás és pártolja a fiatal vagy öreg tehetségeket.

Hogyan sikerült magas színe elé jutni, az nem tartozik ide, de odajutottam és elmondtam, miért jöttem. Figyelmesen végighallgatott, majd imigyen szóla:

— Ha tudsz hozni egy olyan költségvetést, amelyből kiderül, hogy legalább egymillió dollárt tudok veszteni az üzleten, akkor vállalom a darab bemutatását.

Elájultam volna, de erre nem volt idő, inkább mosolyogva mondtam:

— Ennek semmi akadálya.

Elváltunk azzal, hogy hozom a költségvetést, bár nagyon jól értettem, hogy csak gúnyolódik és esze ágában sincs pénzt fektetni egy deficites darabba. Amikor elpanaszoltam Francisnak mi történt, barátom felragyogott:

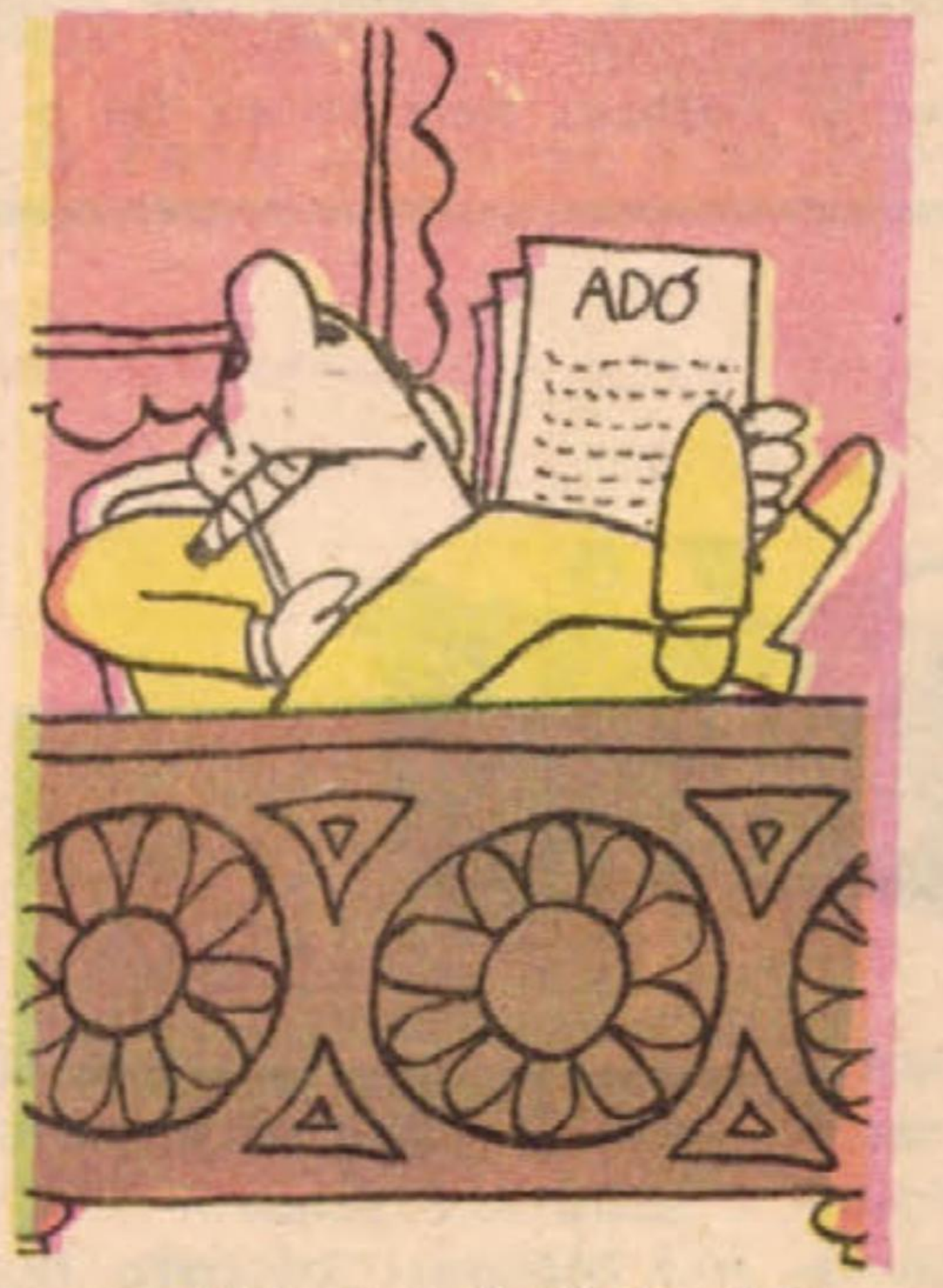

— Akkor győztünk. Látszik, hogy neked fogalmad sincs az életről. Ez az Otto meg a H. meg a Kahn iszonyúan gazdag. Emiatt aztán meglehetősen sok adót kell fizetnie, másképpen becsukják, igaz, hogy csak egyszerű börtönbe. Nomármost. Ha legálisan ki tud mutatni egymillió dollár veszteséget, az neki szerintem legalább ötmilliós hasznot jelent.

Nem győztem csodálkozni, majd kiderült, hogy Francisnak volt igaza. A darabot bemutatták a Broadwayn, meg is bukott szépen, úgy, hogy minden előadás ráfizetéssel végződött, mert a darab remek volt. Otto úr annyit veszíthetett, amennyit csak akart.

De fordult a világ kereke és beköszöntött a hangosfilm. A filmgyárak lázas izgalommal kerestek írókat, akik párbeszédeket is ki tudnak találni, de a világhírességeket nem érdekelte az ügy. Amikor Molnár Ferencet is felkérték, aki akkor már sokszoros milliomos volt, ezt válaszolta:

— Van egy foglalkozásom. Színdarabíró vagyok. Bevált. Megmaradok mellette — és maradt.

A selejtezés folyamán így jutottak el Francishez, aki szegény volt és hajlandónak mutatkozott háromezer dollár fizetésért párbeszédeket írni.

Akkoriban véletlenül nős voltam és váratlanul találkoztam vele a Hollywood Boulevardon. Ő nem győzött örülni nekem és még jobban örült, amikor megtudta, hogy statisztálgatok ugyan, de megőriztem szegénységemet.

Feleségem beteg volt és kértem tőle húsz dollárnyi kölcsönt, mire megtagadta, ezekkel a szavakkal:

— Mindig tudtam, hogy hülye vagy édes fiam, csak nem akartam ebből egy pletykát kezdeni. Húsz dollárral nem érsz semmit, a nőnek külön szoba kell, ápolónő, meg mifene. Ellenben egyezzünk ki abban, hogy egyelőre adok ezer dollárt, abból jobban tudsz gazdálkodni.

— De miből fizetem vissza? — érdeklődtem, mialatt eltettem a csekket.

— Azzal ne törődj. Hadd fájjon az én fejem is néha.

Két hét múlva szerzett nekem egy állást és ma is égnek áll az a pár szál hajam, ami megmaradt, ha rágondolok. Iszonyú magas fizetéssel, amit nem is merek leírni, én lettem a német szakértő a szinkronizálásban. Ez annyit jelentett, hogy nekem kellett eldönteni, jól beszélnek-e németül a világ legjobb német színészei, mint teszem azt Emil Jannings és Albert Basserman. Szűkszavú főnök voltam és szigorú, mert féltem, ha kimondok egyetlen hosszú német mondatot, a színészek megköveznek, mert kiderülne, hogy az ő németségük jobb valamivel, mint az én magyaros németem.

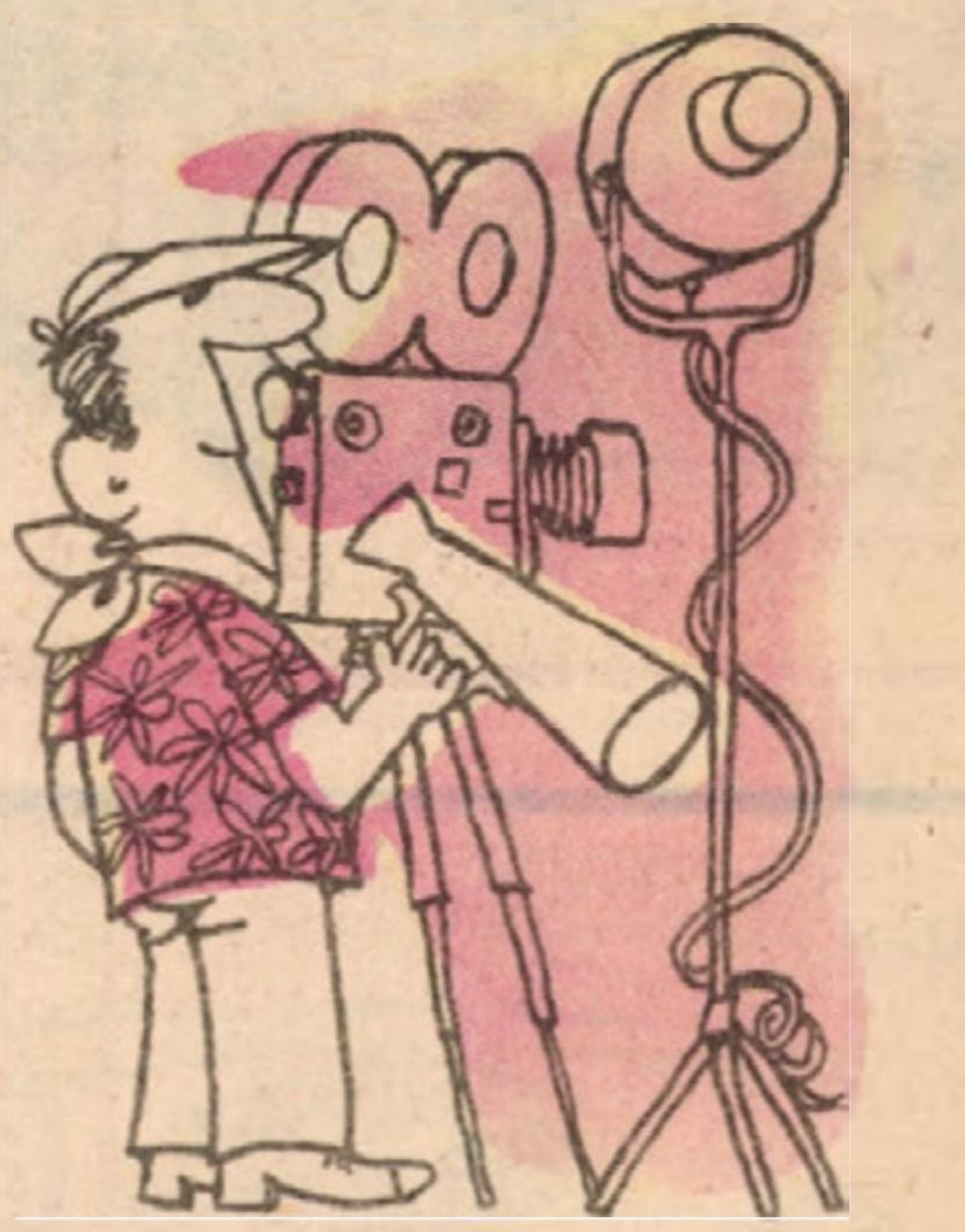

Amikor Francisnak fizetni akartam, imigyen szóla:

— Megint hülye vagy édes fiam. Nekem rengeteg pénzem támadt. Fizesd az adósságodat, de ne nekem. Majd csak találsz te is egy Királyhegyit, aki rá lesz szorulva és akit barátodnak érzel.

Belenyugodtam, rövid harc után, és őszintén bevallom, hogy azt a bizonyos adósságot még ma is törlesztgetem.

Királyhegyi Pál

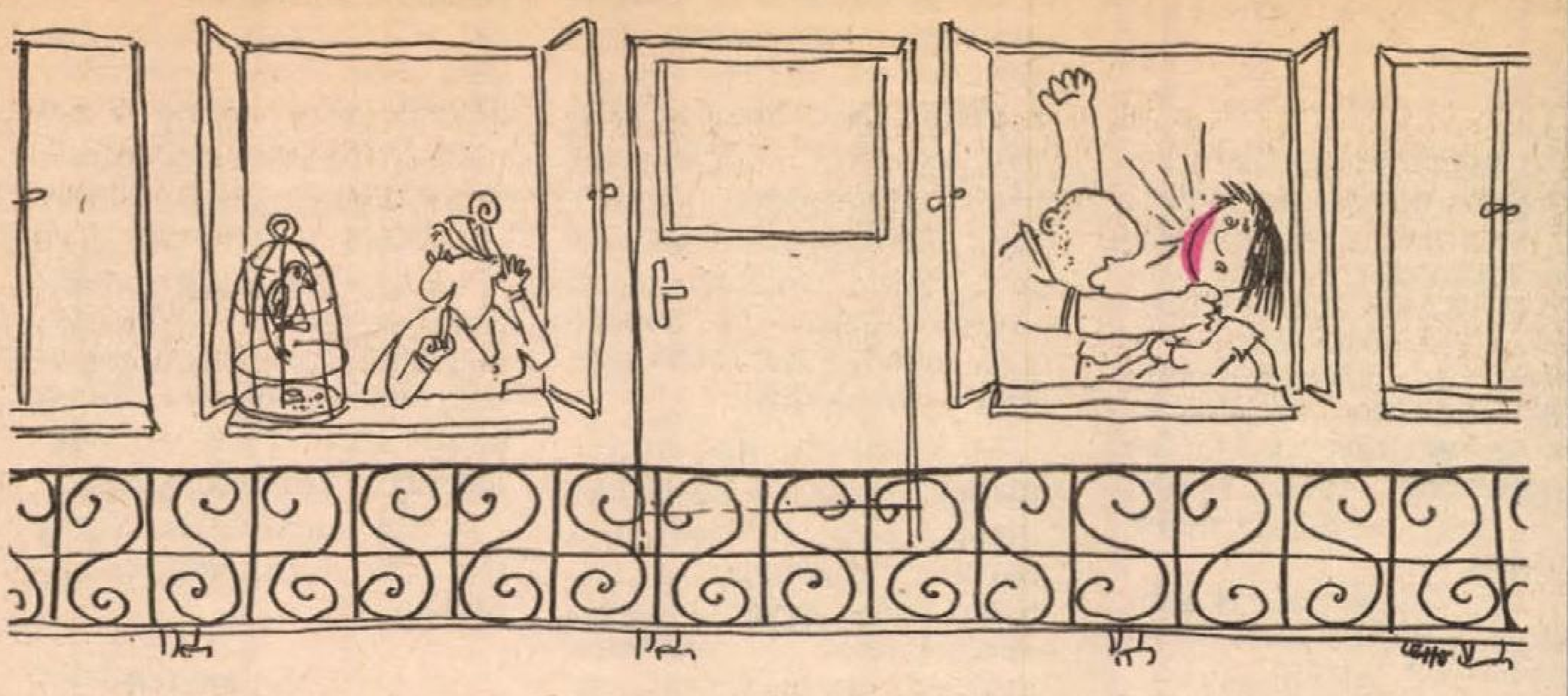

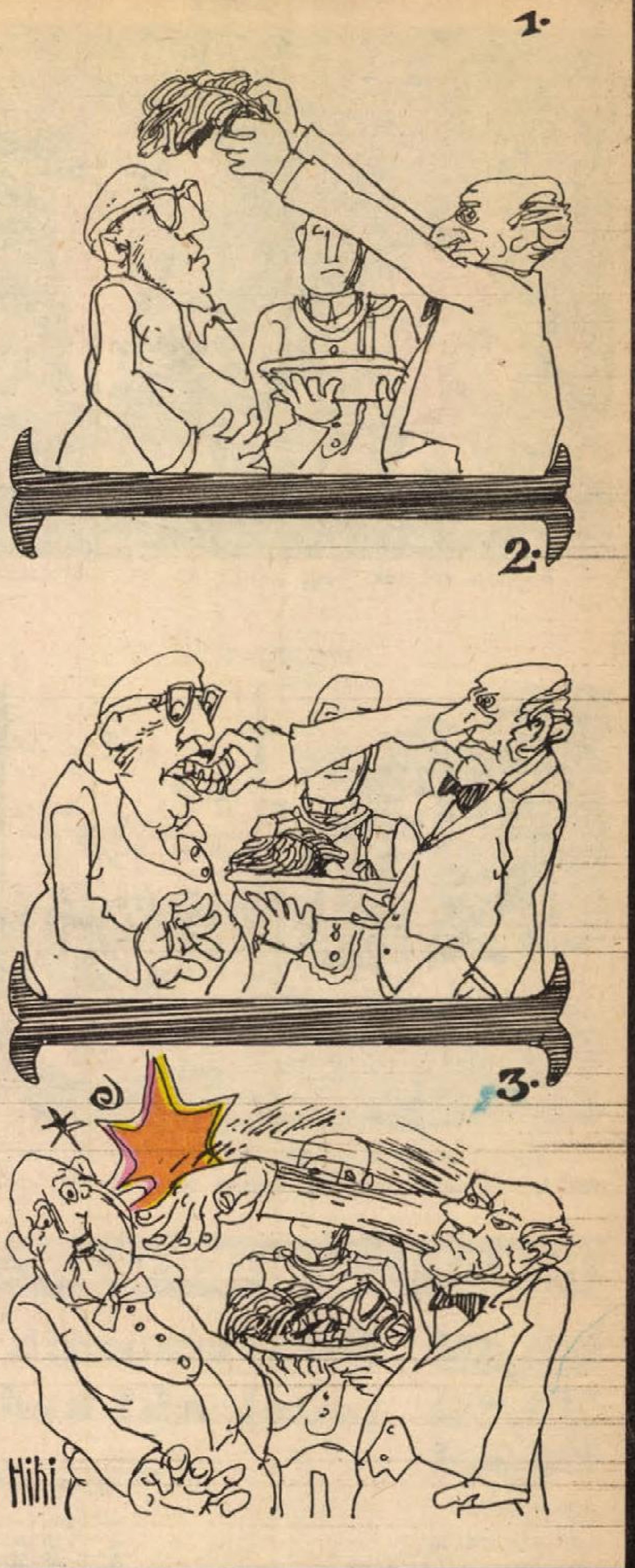

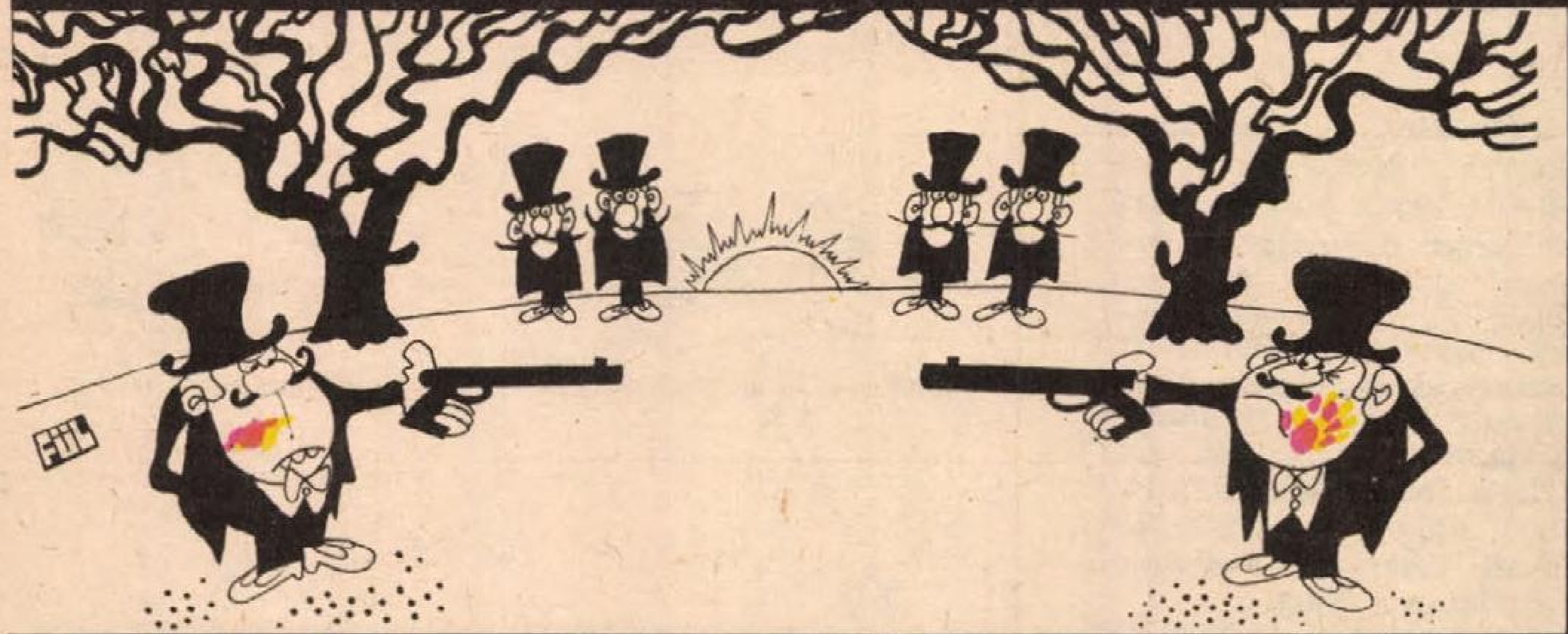

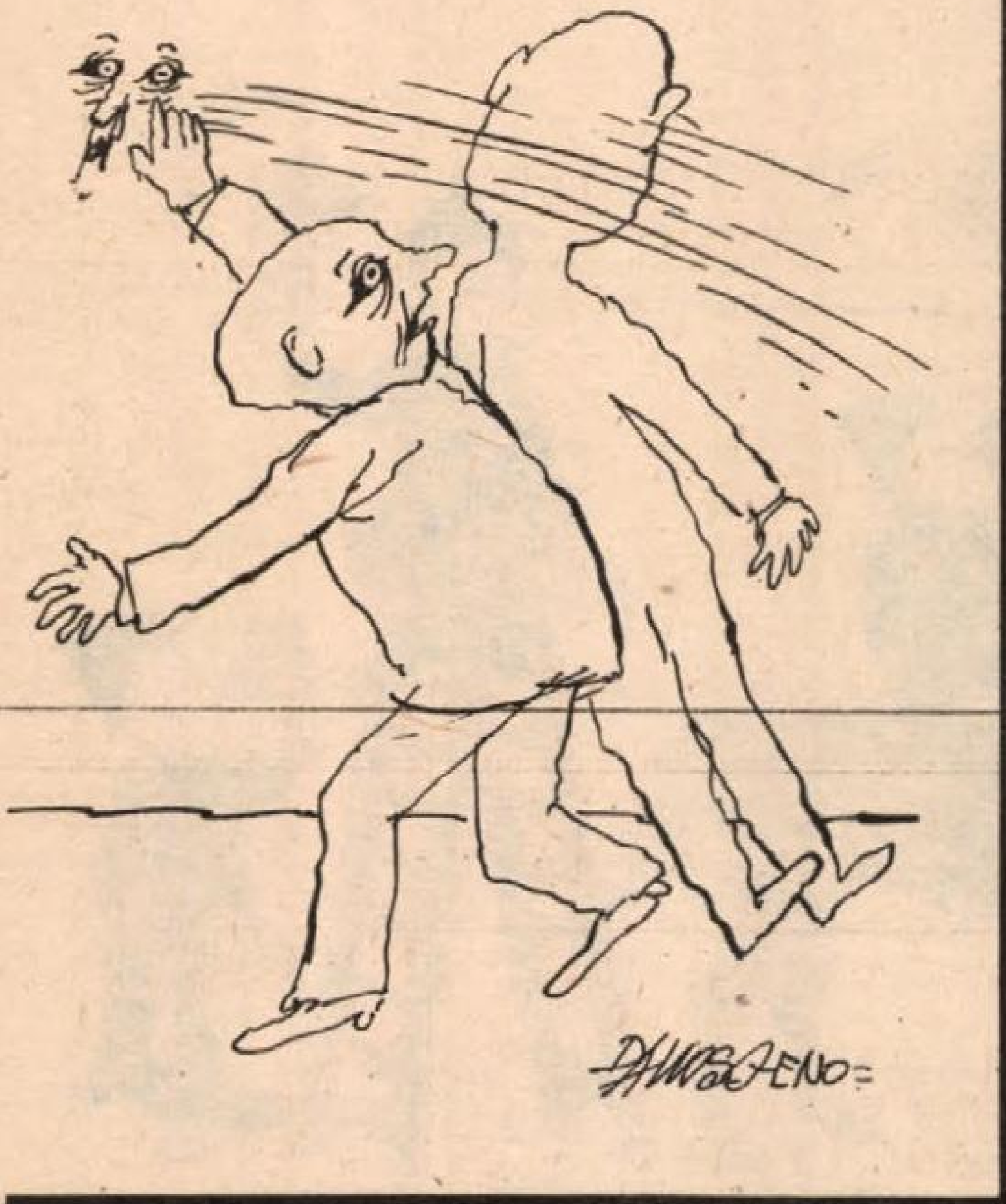
DALLOS JENŐ

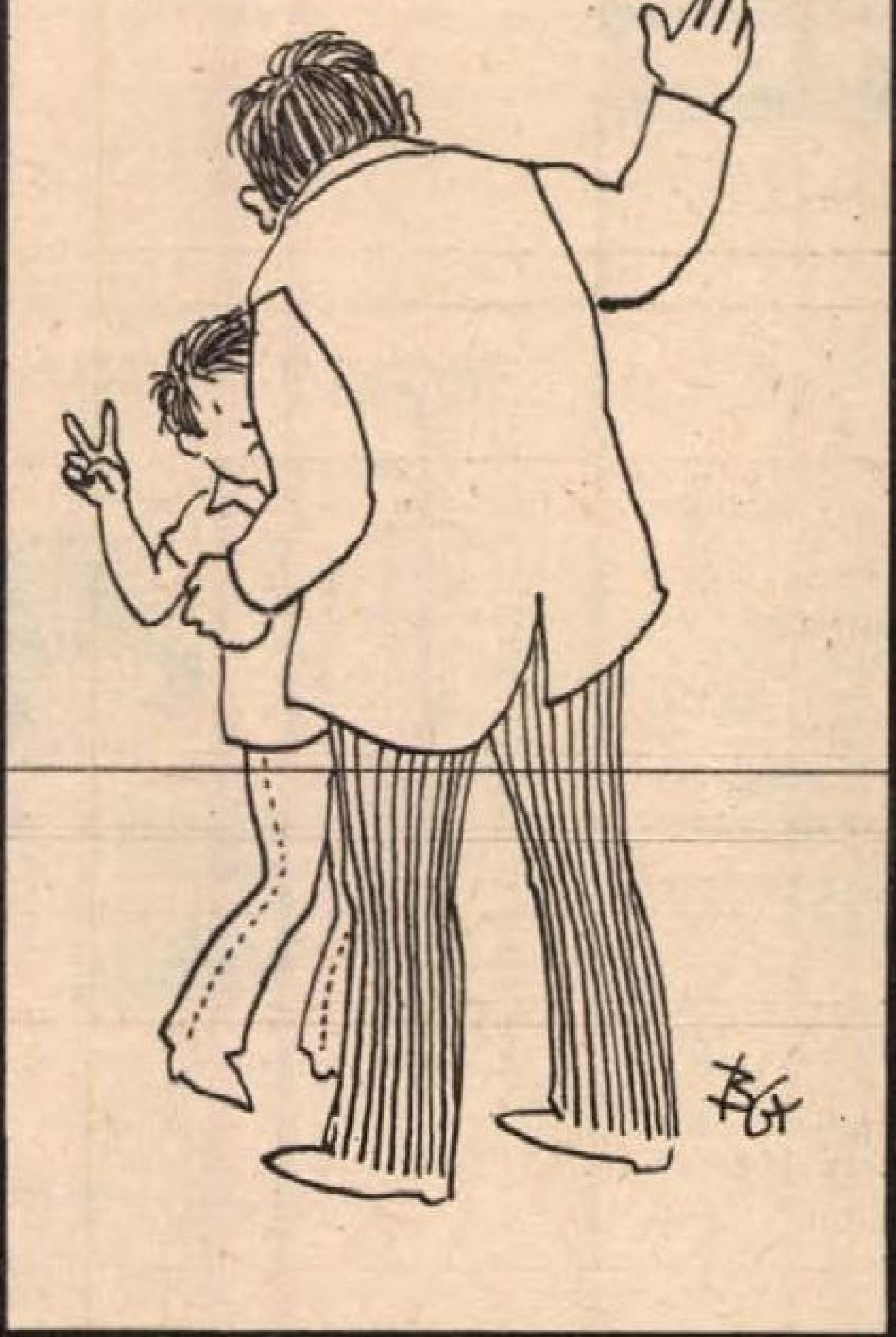

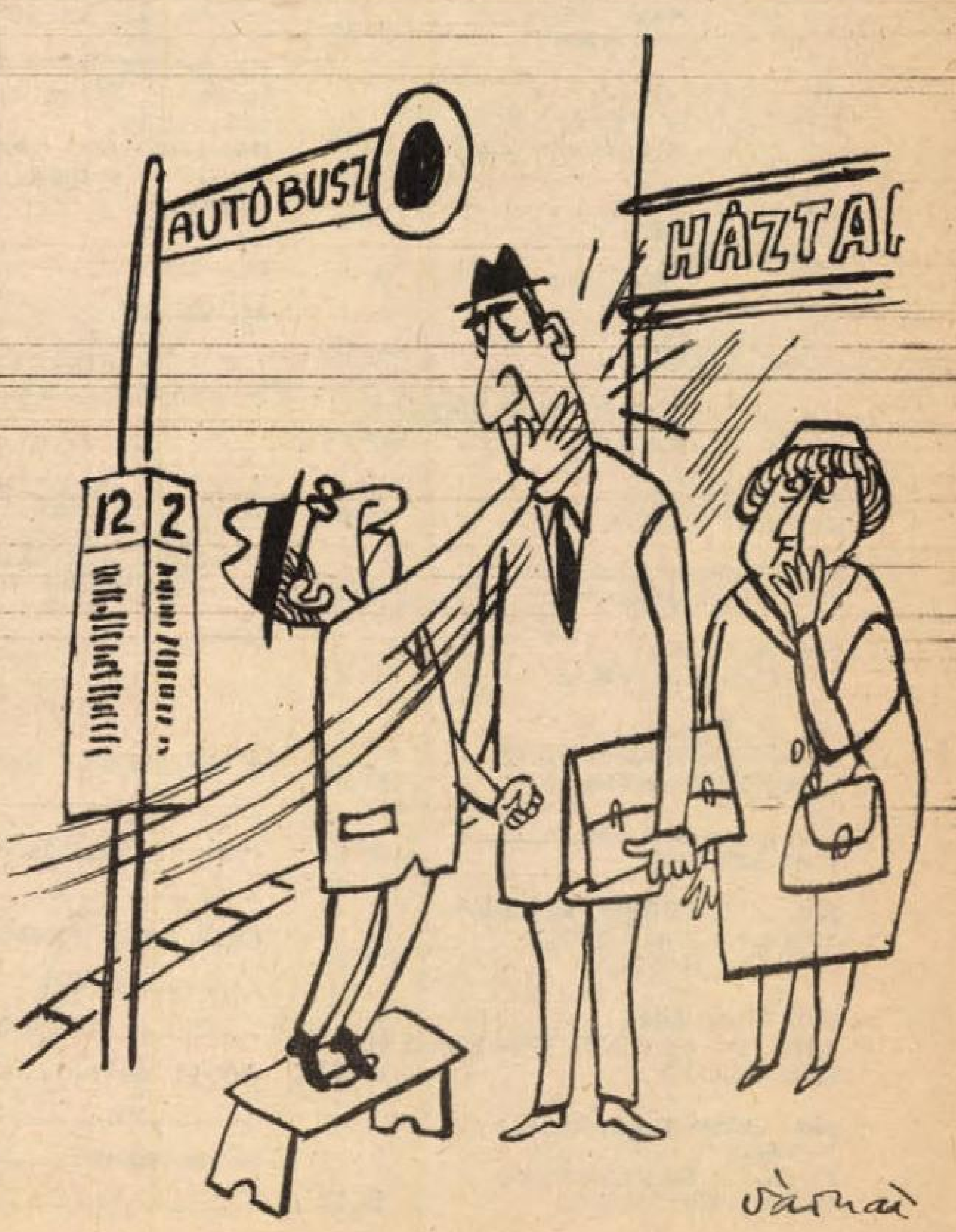
AUTÓBUSZ
HÁZTAR
12
2
várnai

POFON

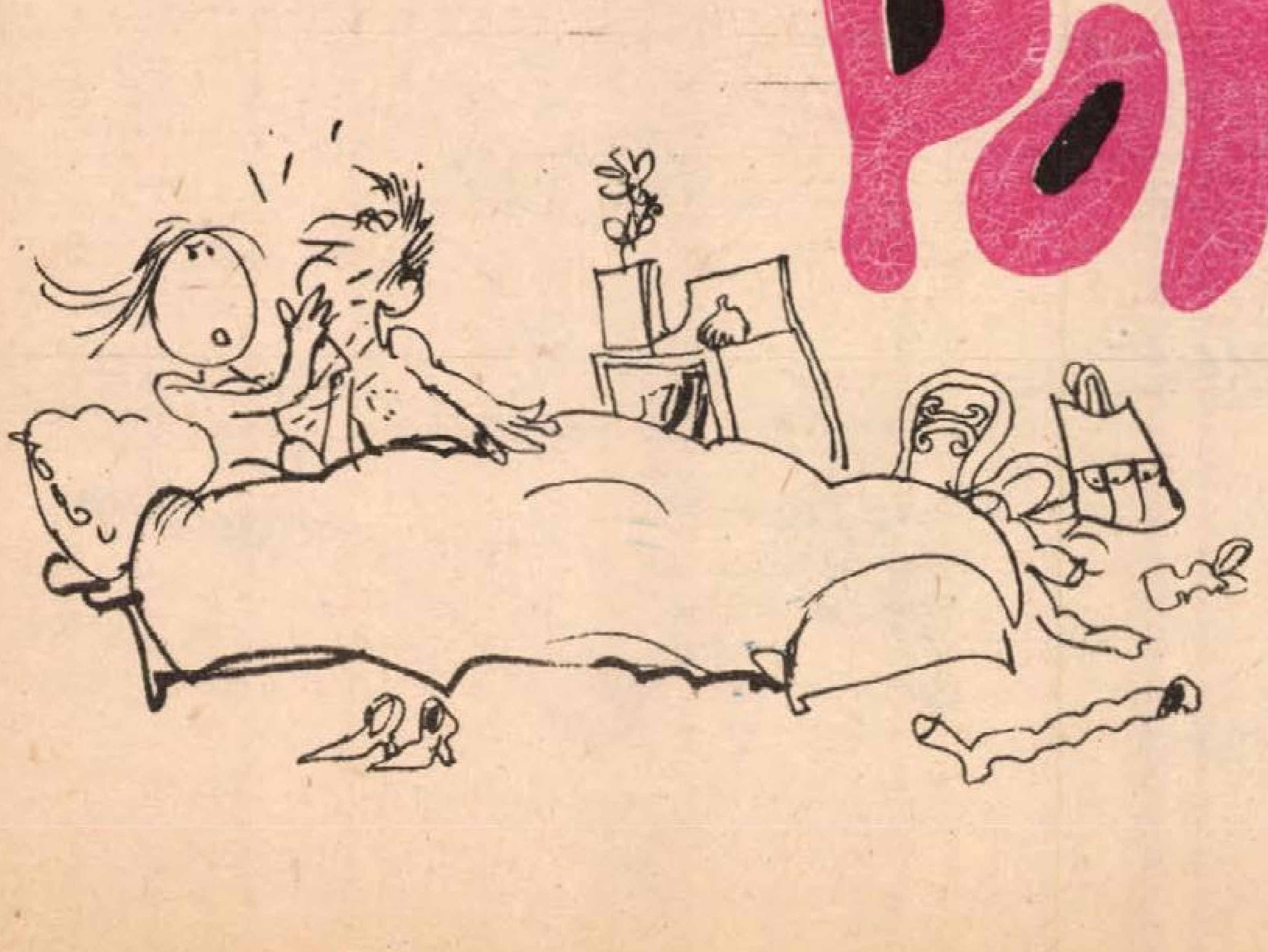

LEHOCZKI,
FÜLÖP,
DALLOS,
BRENNER,
SAJDIK,
HEGEDŰS,
VÁRNAI

KRUMPLIS KENYÉR

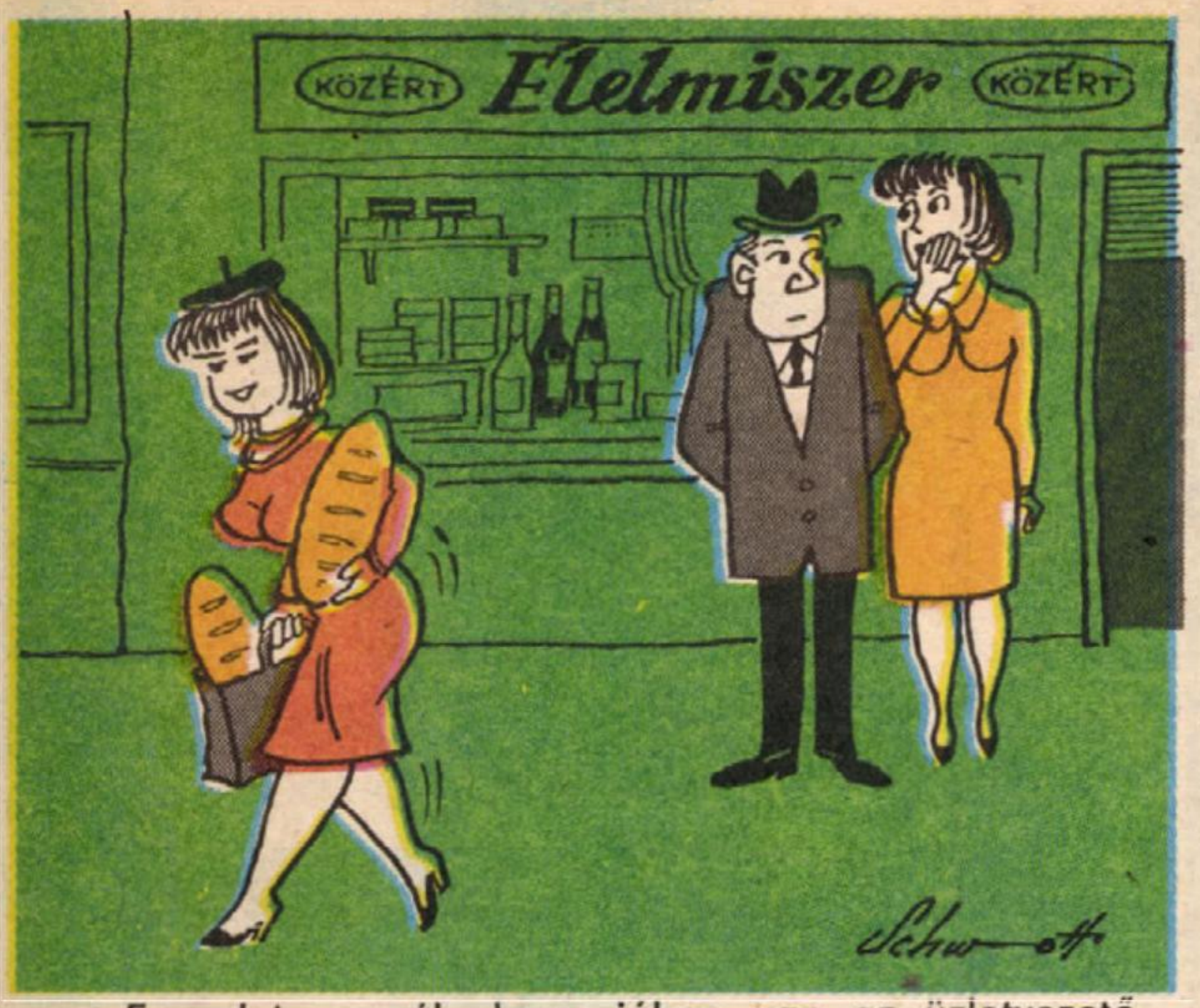

– Fogadni mernék, hogy jóban van az üzletvezetővel!

PRECIZITÁS

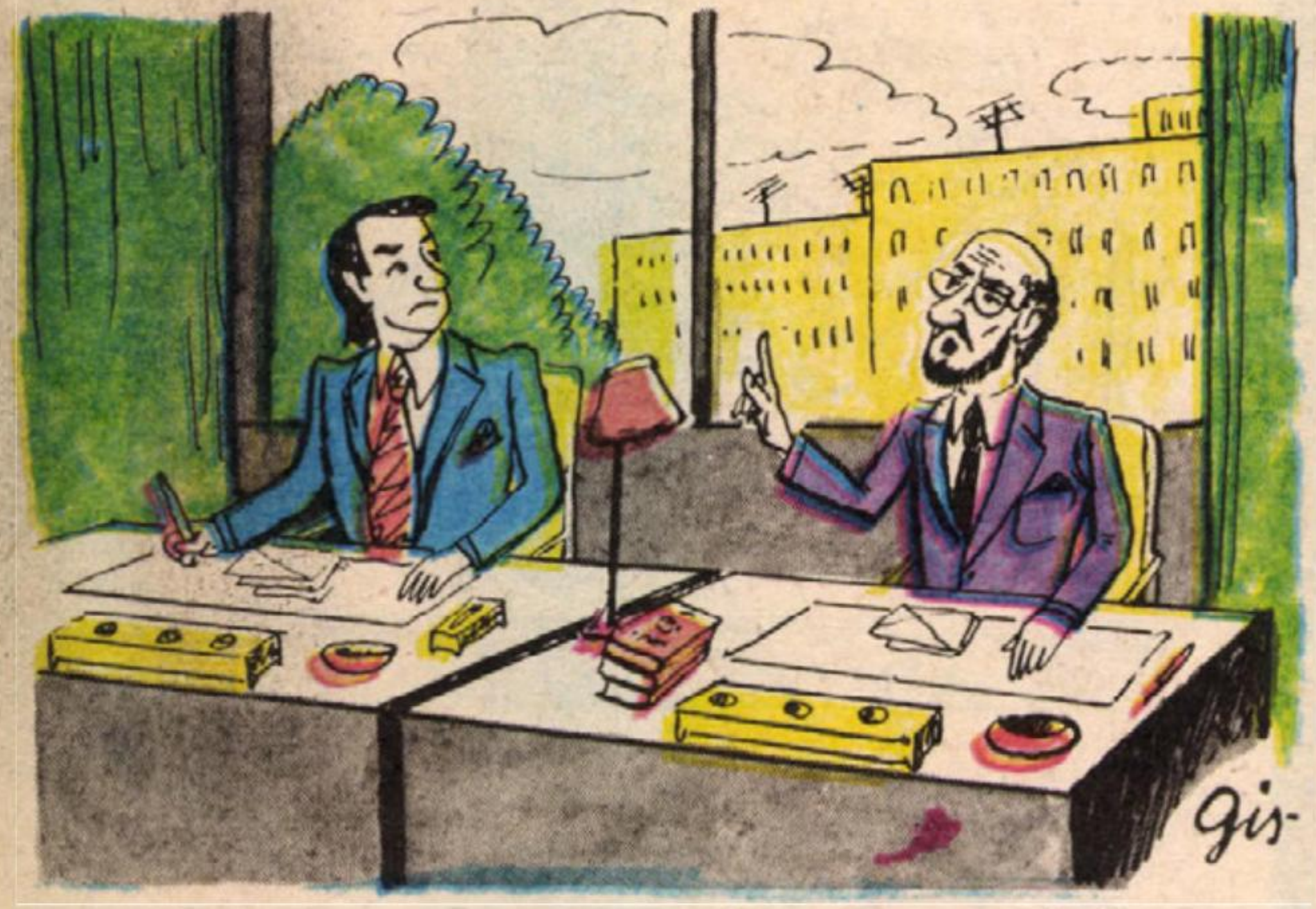

– Kartársam, jegyezze meg, én nem megyek, hanem vonulok és nem nyugdíjba, hanem nyugállományba...

ZSÖLLYE

Az operabarátok nem kis bánatára nemrég megjelent az Operaház igazgatóságának közleménye, mely szerint a 96 éves épület felújítása halaszthatatlan és emiatt a Népköztársaság útjai épületben az előadások szünetelnek. A külsőre hibátlannak tűnő épület előtt két bérlettulajdonos álldogál.

— Az ember nem is gondolná, hogy itt nem lehet előadásokat tartani.

— Hát igen... Most aztán elmondhatjuk, hogy Párizsnak volt egy operaházi fantomja, Pestnek meg van egy fantom operaháza.

*

A Madách Színház nagy sikerrel mutatta be Brian Clark: „Mégis, kinek az élete?” című drámáját. Szenzációs a darab díszlete, Vayer Tamás tervező remek játékteret biztosított a színészeknek. Külön érdekesség a kórházi lift, amely szorgalmasan szállítja fel és le a szereplőket. A premier után a főszereplő Huszti Péter így gratulált a díszlettervezőnek:

— Csodálatos munkát végeztél, Tamáskám! Végre valaki készített Pesten egy liftet, amelyik állandóan működik és sohasem romlik el!

Egyik színházunk új dramaturgja valamelyik délelőtt beült a nézőtérre nézni a próbát. Beugrásra készültek. Az egyik — más színházba elszerződött — színész szerepét a meglehetősen ritkán foglalkoztatott epizodista kapta. A dramaturg mind keserűbben nézett a színpadra.

— Atyaisten, milyen rémesen játszik! S ha elgondolom, hogy én hoztam a pályára! Közvetlen a háború után egyik varietészínházunkat vezettem. Egyszer csak megjelent egy sápadt fiatalember. Ő volt az! Könyörgött, hogy színész akar lenni. Panaszkodott, hogy nyomorog és két napja nem evett egy falatot sem. Megsajnáltam, leszerződtettem.

Szuhay Balázs egy pillantást vetett a színpadon meglehetősen gyengén tevékenykedő kollégára, majd kicsit szemrehányóan odafordult a dramaturghoz:

— Hát nem lett volna jobb, ha meghívod vacsorára?!

Rátonyi Róbert

KRITIKA

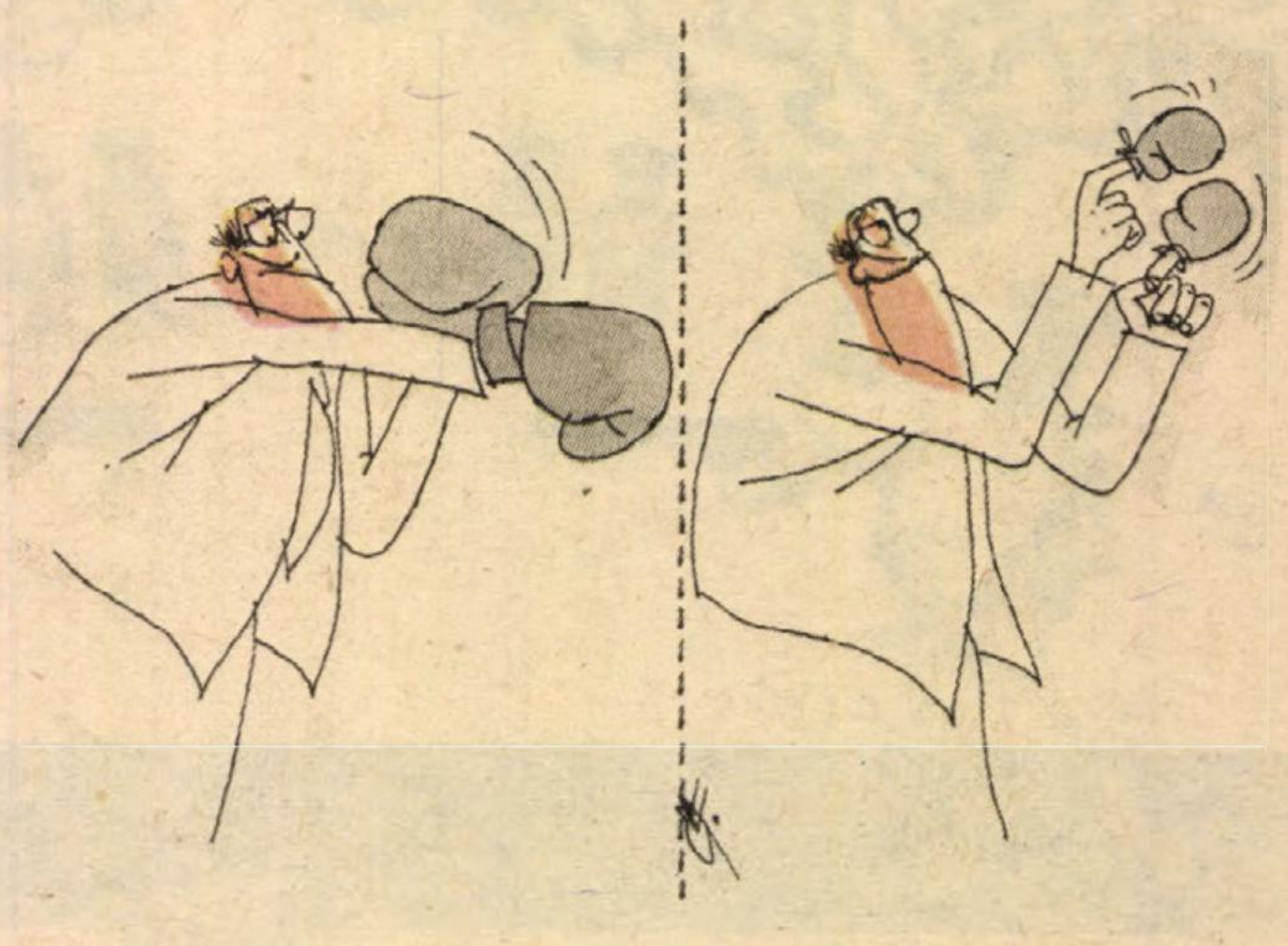

Lefelé

Felfelé

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

Könyvmozaik – mindenki kedvére

Müvelt Nép
Könyvterjesztő
Vállalat

... pld. G. Boccaccio: DEKAMERON 1–2. kötet	115 Ft
... pld. Berze Nagy János: A BŰBÁJOS LAKAT	48 Ft
... pld. Fekete Gyula: FORTÉLYOS FÉLELEM IGAZGAT (Képes történelem)	33 Ft
... pld. Láng György: A TAMÁS TEMPLOM KARNAGYA J. S. Bach életének regénye	43 Ft
... pld. Móra Ferenc: IGAZLÁTÓK	25 Ft
... pld. MÜVÉSZETI KISLEXIKON. Szerk.: Lajta Edit	269 Ft
... pld. H. Perruchot: RENOIR ÉLETE	64 Ft
... pld. Passuth László: NÁPOLYI JOHANNA	91 Ft
... pld. A. Smith: TESTÜNK TITKAI	86 Ft
... pld. B. Spock: CSECSEMŐGONDOZÁS, GYERMEKNEVELÉS	82 Ft
... pld. Szilvási Lajos: KARÁCSONY	58 Ft
... pld. A TÁVCSŐ VILÁGA. Szerk.: Kulin György és Róka Gedeon	156 Ft
... pld. Tung Jüe: AMI A NYUGATI UTAZÁSBÓL KIMARADT	24 Ft
... pld. Varga Domokos—Vekerdi László: EURÓPA SZÜLETÉSE (Képes történelem)	33 Ft
... pld. F. VILLON ÖSSZES VERSEI	105 Ft
... pld. Yu Cseng-En: A NYUGATI UTAZÁS AVAGY A MAJOMKIRÁLY TÖRTÉNETE 1–2. kötet	89 Ft

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen vagy postai levelezőlapon.
Egyéni vásárlóinknak készpénzfizetés esetén, 200 Ft felett a szállítás költségmentes.
Részletfizetésnél a postaköltséget, valamint a 3%-os kezelési költséget felszámítjuk.
Részletfizetési kedvezményeink: 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztés.

Címünk:

MÜVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ
VÁLLALAT VÁCI MIHÁLY
KÖNYVESBOLTJA
Nyíregyháza, Ungvár sétány 35. 4400

MEGRENDELÉS

Alulírott megrendelem postai szállításra a fenti műveket:
* részletfizetéssel
** készpénzfizetéssel
(a nem kívánt feltétel törlendő).

Kelt: ....

....
a megrendelő aláírása

A megrendelő neve: ....

....

Címe (irányítószámmal): ....

....

Csak részletfizetés esetén töltendő ki:

Szül. hely, év: ....

....

Anyja neve: ....

....

Munkahelye: ....

....

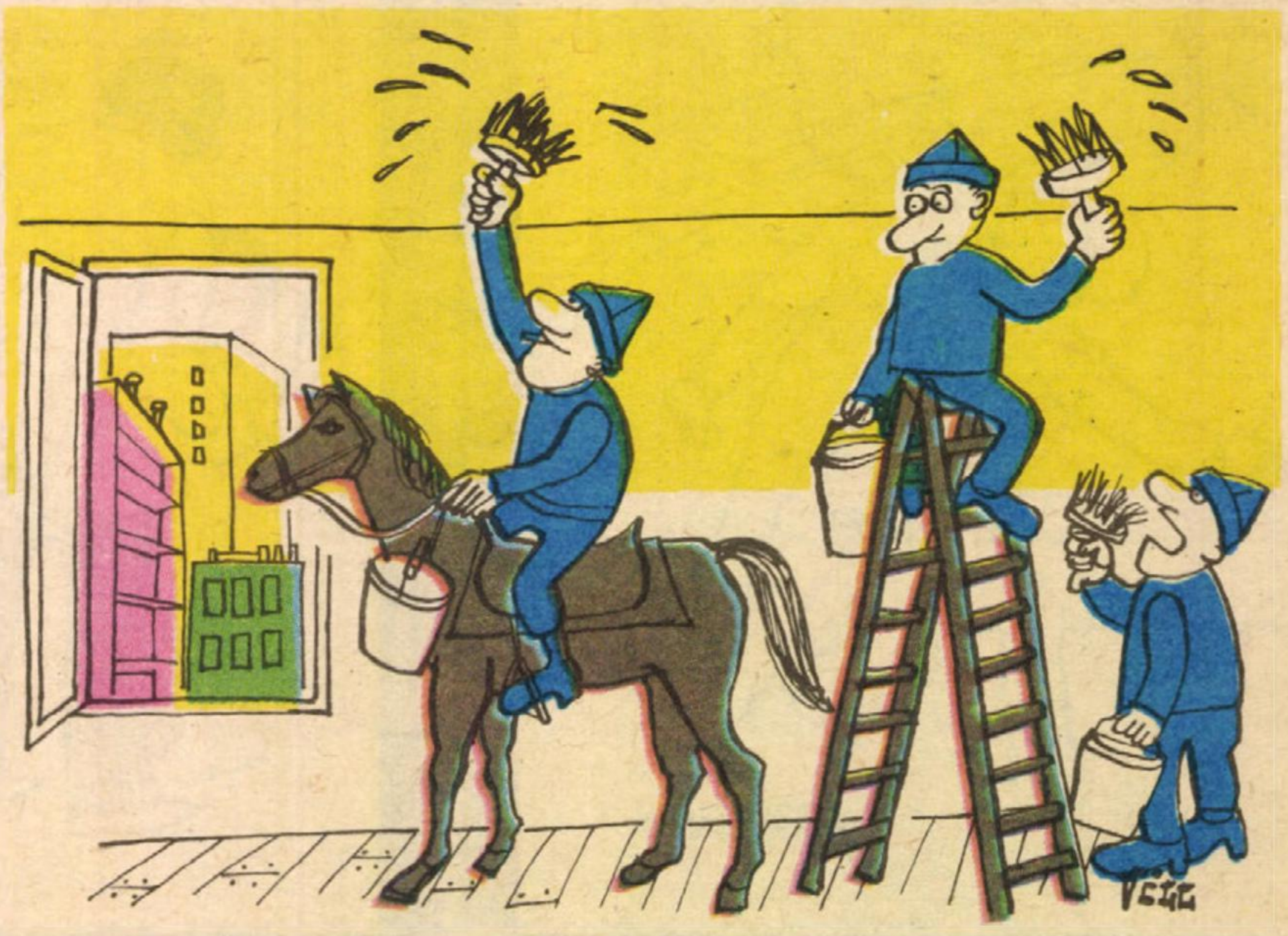

– Mindent megkap a művezetőtől, csak el ne menjen...

ELJEGYZÉS

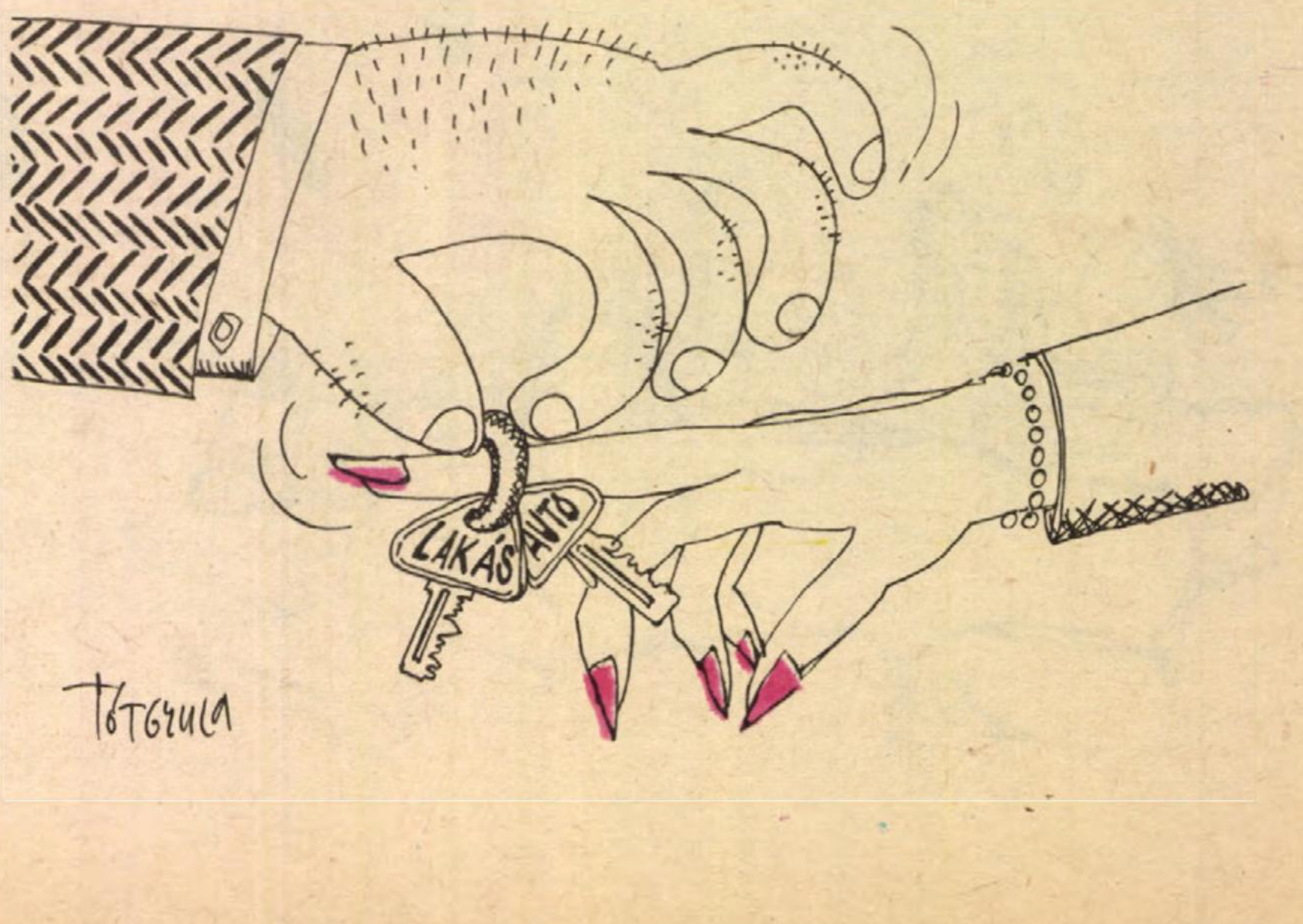

AZ OLVASÓ OLDALA

BIZONYTALAN KALAUZOK

Udvariasan beszélt az utasokkal a vezető meg a kalauznő, nem a modoruk, hanem a tájékozatlanságuk okozott gondot. Kedves tréfásan mondták ugyan: „Elterítettek bennünket az Alföldről, nem tudjuk, sajnos!", amikor közelebbről megneveztem visegrádi úticélomat, az Újságíróüdülőt. Még szerencse, hogy bár sok éve jártam ott utoljára, halványan emlékeztem: a hajóállomást követő megállónál kell leszállni (valószínűleg?). Megpróbáltam, csakugyan ott kellett. Ám a memóriám ki is hagyhatott volna, mint sok utastársamé, akik minden megálló előtt felugráltak, hátha éppen ott kell leszállniok, mert a „hivatalos személyekhez" hiába fordultak pontosabb felvilágosításért. Ők megálltak mindenütt, ahol megállót láttak maguk előtt az út mentén, de egyikről sem tudták, mi a neve és hol járnak tulajdonképpen. A távolsági autóbuszon ezt manapság úgy látszik, az utasnak kell tudnia, a nem felkészült utas pedig magára vessen, vagy ne utazzék, vagy ha mégis buszra száll anélkül, hogy pontosan tudná, hol kell leszállnia, akkor éljen csak állandó stresszben, tekergesse folyton a nyakát, álljon lesben mindvégig, mert bármely percben előadódhat, hogy éppen akkor kell leszállnia.

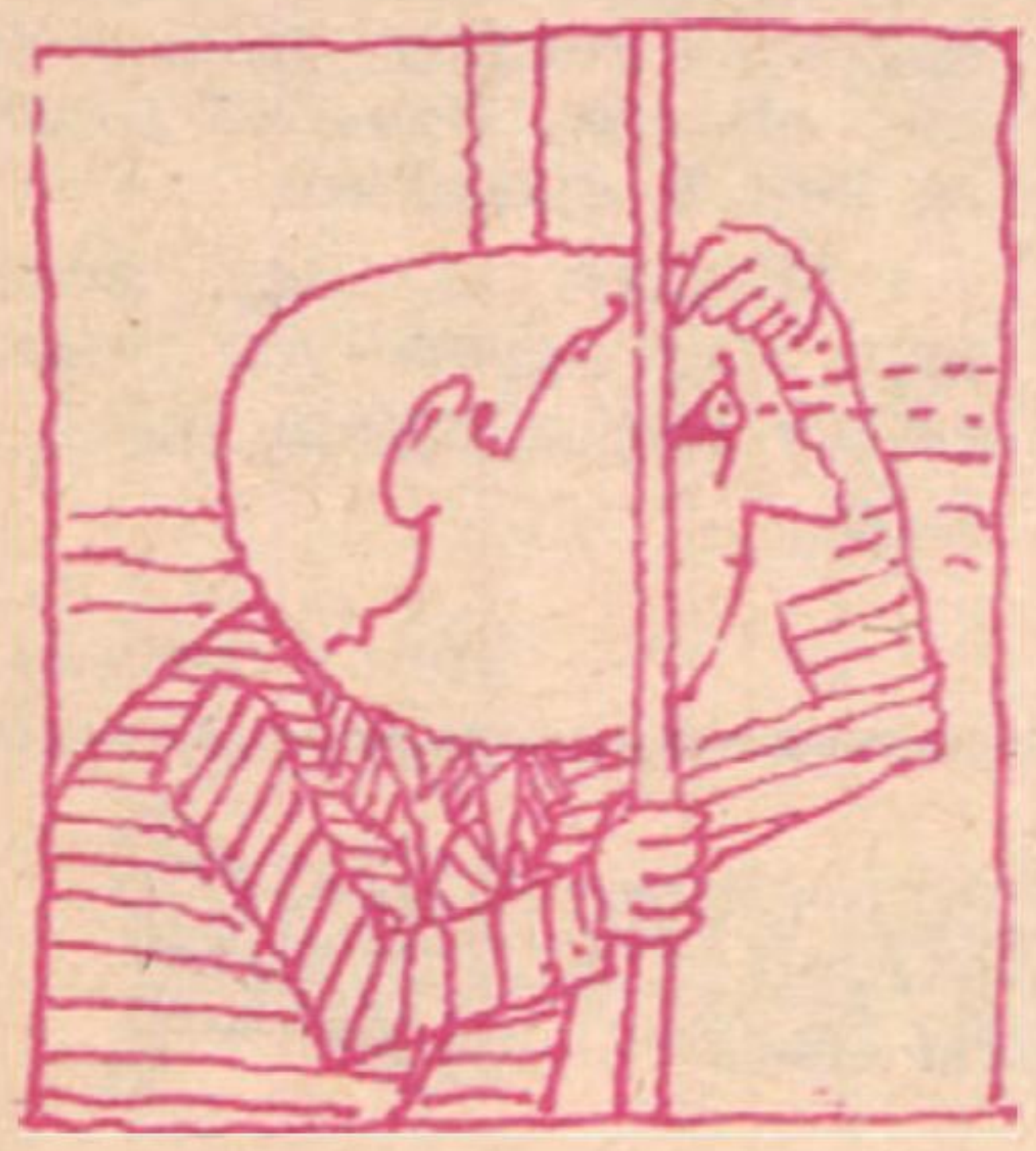

Úgy emlékszem, közúti járműre azelőtt csak olyan vezető és kalauz szállhatott fel, aki tanfolyamon megtanulta s kívülről fújta minden útvonal valamennyi megállóhelyének, s az útba eső, az állomások környékén levő minden fontosabb épület nevét és elhelyezését. Attól tartok, erre is épp oly jól emlékszem, mint (szerencsére) a visegrádi leszállóhelyre.

Barabás Tamás

HAJMERESZTŐ (NÉMET) HIBÁK

Vége az idegenforgalmi főszezonnak, de jobb, ha már most felkészülünk a jövő évire, akkor talán kevesebb hibával dolgozunk. Például a nyelvhelyességet illetően. Egyes veszprémi plakátok német szövegében hajmeresztő hibák voltak az idén, jó lenne, ha jövőre már egy hiba sem lenne. Csak mutatóban néhány példát közlök. „Bei schlechtem Wetter finden die Konzerte im Festsaal der Universität für Chemische Industrie Veszprém Stadt. Helyesen: statt, ui. stattfinden = történni, lezajlani, végbemenni, Stadt, nagy kezdőbetűvel: várost jelent.) Vagy: Bei schlechten (helyesen: schlechtem) Wetter finden die Konzerte in der Abteikirchen (helyesen: Abteikirche, s a mondat végéről hiányzik a statt szó). De nemcsak Veszprémben dúl az idegennyelvi analfabetizmus. A Ferihegyi repülőtér bejáratánál például arra figyelmeztetik németül (?) az utast, hogy valamiféle ellenőrzés az „im Hall"-ban van. A hall a lakásban van, nem a repülőtéren, ott „in der Halle" a helyes kifejezés, ami azt jelenti, hogy „a csarnokban". Sajnos, oldalakon át lehetne sorolni a példákat. Súlyosan blamáljuk magunkat az ittjáró külföldiek előtt. Miért nem vezetnek be valamiféle nyelvi ellenőrzést, mielőtt nyilvános idegen nyelvű táblákat, feliratokat, plakátokat elhelyeznek?

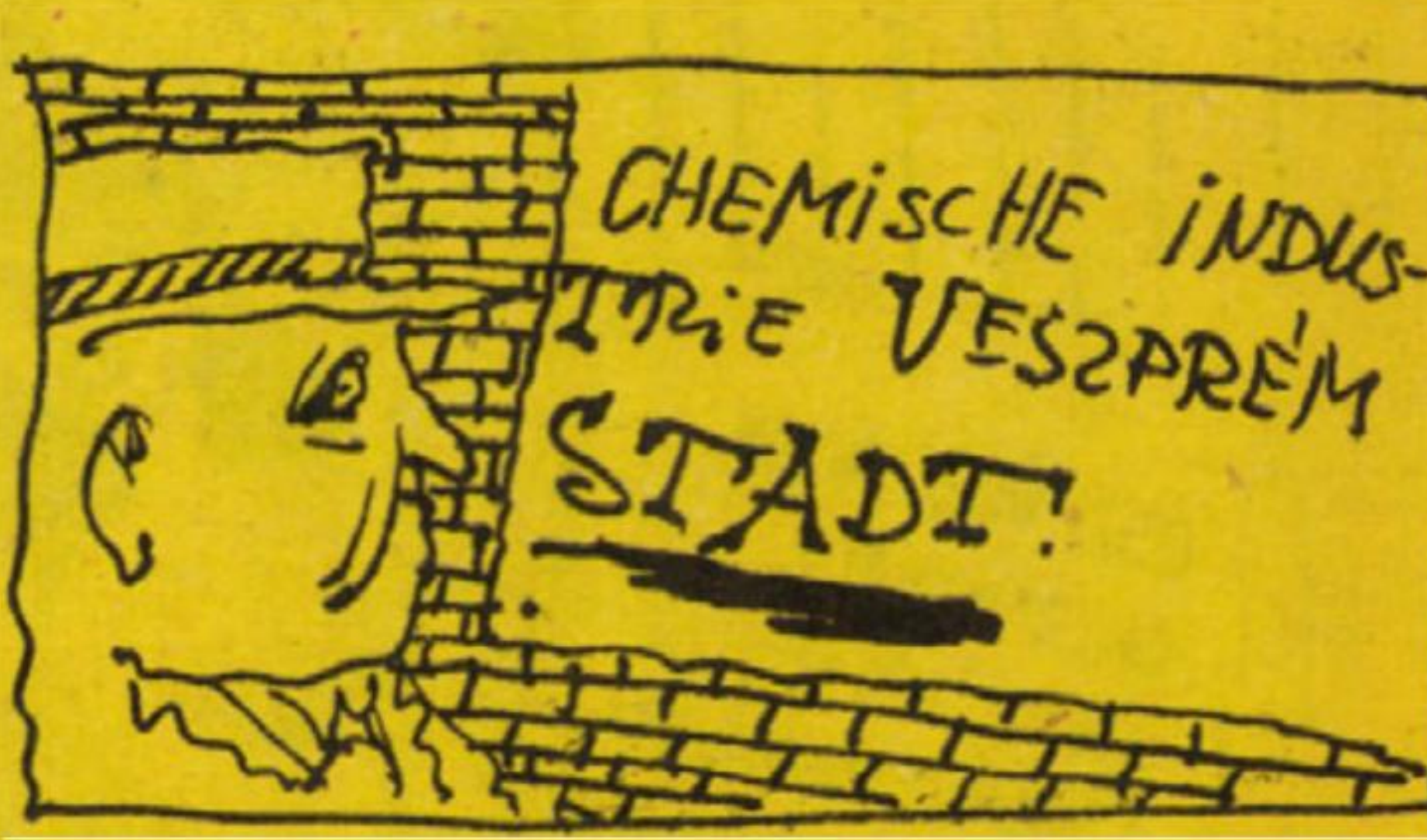

Gauder Andor
Győr, Rónay Jácint u. 2/b. — 9026

AKNÁK EDELÉNYBEN, MISKOLCON — ÉS PESTEN

Két éve néhány utca járdája alá telefonkábeleket fektettek le Edelényben. Emiatt aknákat is készítettek a járdákon. A legtöbb akna teteje billeg, amikor rajta járunk, egyik-másik dübörög is. A víz- és csatornaaknák fölött billegő tetőkkel is találkozunk. Edelényben eddig három súlyos balesetet (köztük egy halálosat) okoztak a billegő, hibás aknatetők. Néhány hete a Bódva-híd két végén az eddig jó aknatetőket kicserélték — rosszakra, az egyiket billegőre, a másikat tepsiszerűre, amelyben most is áll a víz. Az aknatetők Miskolcon is billegnek, dübörögnek, tessék csak végigsétálni a Széchenyi utca páros oldalán. És Pesten, az Astoriától a Központi Antikváriumig terjedő Múzeum körúti szakaszon is találkoztam dübörgő, billegő aknatetőkkel. Mennyi lehet még, ha csupán véletlenül is ennyi kerül a lábunk alá?

Béres János
Edelény, Móricz Zs. u. 3. — 3780

HARC HAMBURGERÉRT

A budapesti Oktogonon éppen a Savoy előtt járva megéheztem s láttam: kedvencemet árulják itt utcán át, a hamburgert, 8 forintért. Kértem egyet, papírtízesemet lobogtatva, de az eladó azt mondta, nem tud visszaadni. Gondoltam, majd bent a Savoyban veszek hamburgert, blokkért. A benti pénztáros azonban kiutasított, mondván: csak kinn az ablaknál lehet hamburgert venni. A kör bezárult: bent van pénz, kint van hamburger, hozzájutni viszont se kint, se bent nem lehet. Mert az sem egészen stimmel ám, hogy bent van pénz, miként fentebb írtam, ugyanis „Nem vagyok pénzváltóhely!" — utasított rendre a benti pénztáros, amidőn megkértem, váltsa fel a tízesemet, hogy végre nálluk (mert a kinti bódé is az övék, a Savoyé!) elkölthessek nyolc forintot hamburgerre. Még mindig nem adtam fel! Láttam egy másik kasszát, ott is próbálkoztam váltással, a válasz: „Persze! Én járkáljak állandóan a postára apróért!" Ezek után éhesen és mérgesen távoztam. Magyar vendéglátóipar, anno 1980!

Szombati-Szabó Ildikó
Dunakeszi, Marx tér 2. — 2120

NEMCSAK GÁZ VAN...

A főváros Várnegyedében nagyszabású csőfektetések folynak. Cserélik az elöregedett gázvezetékeket. Bosszantó, hogy munkaszüneti napon az Úri utca félelmetes szakadékait nem bástyázzák körül megnyugtatóan. Itt-ott láthatók ugyan a piros csíkozatú, veszélyt jelző deszkák, de nem mindenütt, ahol szükség lenne rájuk.

Vasárnap délelőtt arra járva feltűnt egy idős, fehér bottal közlekedő férfi, amint gyanútlanul haladt egy kétméteres gödör felé. Utána eredtem, belékaroltam és az utolsó pillanatban sikerült eltérítenem a szakadéktól. A hétvégi — bel- és külföldi — turisták nagy számára való tekintettel: még alaposabban és gondosabban kellene jelezni a veszélyt, megelőzni a balesetet.

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Lipicai lovak munkában. A magyaroké a legnagyobb

Vajon ki állapította meg?
(A HVG-ben bukkant rá Gál László)

meg olyan várakozás a külföldön kevéssé ismert, a héberen kívül csak héberül beszélő Horowitz kinevezését a pénzügyminiszteri posztra.

Tévedés: azonfelül meg a héberben is perfekt!
(Az Esti Hírlapból nyírta Vatali Gyula)

vele szemben területi követelései. Hozzátette, hogy Irak „visszaszerzi mindazokat a területeit, amelyeket Irak bitorol", de nem folytat agresszív politikát szomszédja vagy bármely mas ország ellen

Utána talán még a sarokba is állítja magát!
(A Magyar Nemzetben találta Körmendy Imre)

21.00 Kosztolányi Dezső:
Szeptemberi áhítat
Ernest Hemingway azonos című regényének filmváltozata
POZSONY: 9.35: A csatorna gyer-

Későbbi időpontban sugározzák Ernest Hemingway a „Szegény kis öreg halász panaszai" című poémáját, Kosztolányi Dezső megzenésítésében.
(A Magyar Hírlapban fedezte fel Khim Antal, ceglédi olvasónk)

MEGJELENT!

LUDAS MAGAZIN
ŐSZI VERSENYEK
OPERAKALAUZ
SMINK NÉLKÜL
CSALÁDI PROGRAM
KRIMIKEDVELŐKNEK
MOZI ELŐZETES
1980. 10. SZÁM
MÜSORKALAUZ
ÁRA: 4 FORINT

MUNKAERŐGOND

ÜZLETKÖZPONT

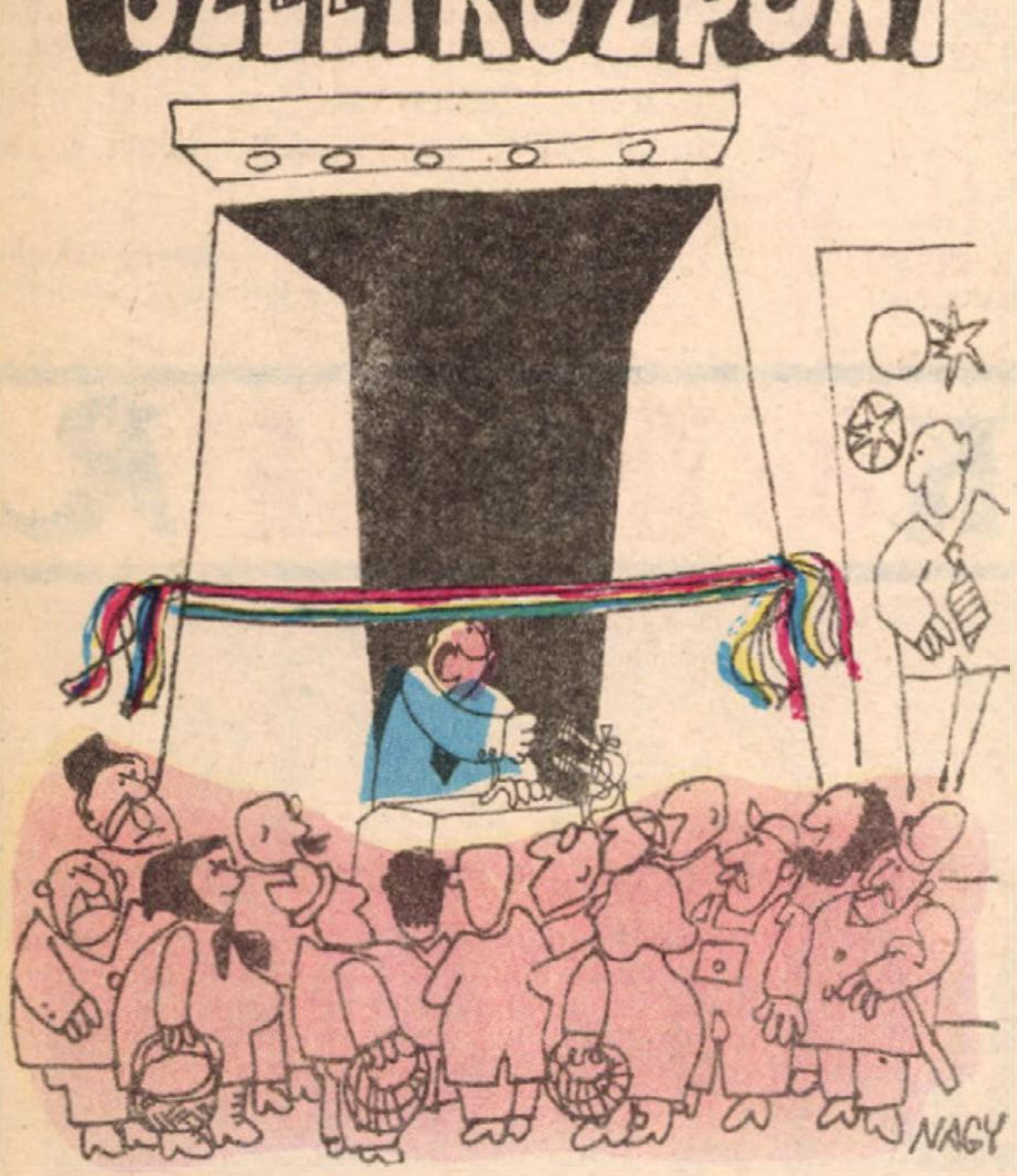

– Az ünnepélyes megnyitó után pedig mindenki itt marad dolgozni!

CSALÁDLÁTOGATÁS

— Jó estét kívánok. Kovács anyuka?

— Igen. Tessék?

— Családlátogatásra jöttem. Tetszik tudni, most iskolakezdetkor végigjárom a gyerekeket.

— Jöjjön be, tanár úr. Maga Pistike osztályfőnöke?

— Nem. A papája vagyok.

— Azért volt ilyen ismerős... mondja, hol is találkoztunk?

— Hét éve a Balatonnál. Kenese, ha jól emlékszem.

— Tényleg. Akkor maga a Jóska! Üljön le, hozom a kávét.

— Köszönöm, inkább ne. Tetszik tudni, sietek. Még öt családom van hátra ma este. Csak szerettem volna látni, milyen környezetben tanul a gyerek.

— Kérem szépen, tessék nézni, erre, jöjjön az ablakhoz.

— Az ablaknál tanul? Nagyon okos. Nem kell lámpa.

— Dehogyis az ablaknál! Az ablakon nézzen ki. Lenn az utcán, ott tanul.

— Miért az utcán?

— Ott korrepetálják a nagyobb gyerekek. Tudja, ez olyan úttörő kötelesség. De okosodik is Pistike. Öröm hallgatni, hogy fejlődik napról napra a szókincse. Már olyan kifejező erővel rendelkezik a gyerek, hogy a múlt héten pironkodva távoztak a szenesek.

— Ez igen. És a matematika is megy?

— Hajjaj! Képzelje el, hogy már csalni is tud.

— Ilyen fiatalon? Hiába, az új matematika. Mi előbb még megtanultunk tisztességesen összeadni, kivonni, szorozni, osztani, és csak a felsőbb osztályokban jöttek az ilyen elvonatkoztatott dolgok, mint a csalás.

— A Pistike már az egyismeretlenes egyenletekhez is eljutott.

— És mi az ismeretlen?

— Hogy ki oldja meg helyette az egyenletet. A matektanár már négy tanulmányt is írt erről az érdekes tudományos kérdésről.

— És hol publikált a tanár úr?

— Az ellenőrző könyvben

— Látom, jól foglalkoznak Pistikével a pajtásai.

— Kitűnően. A múltkor tartottak szexuális nevelési órát a kapualjban. Kis anatómia, meg miegyéb. Csak a miegyebet abba kellett hagyniuk, mert jött Marika apja.

— És mi történt?

— Ötször körbefutották a háztömböt. Elöl a Pistiék, hátul a haragvó atya a korbáccsal. De nem érte utol őket. Hiába, a testnevelő tagozat...

— Az iskolában?

— A csudát! Hát tanul valamit is a gyerek az iskolában? Nem is jár el! Az utcában van testnevelés tagozat. Foci, futás, ökölvívás...

— Megnyugodva látom, hogy jó helyen van a gyerek.

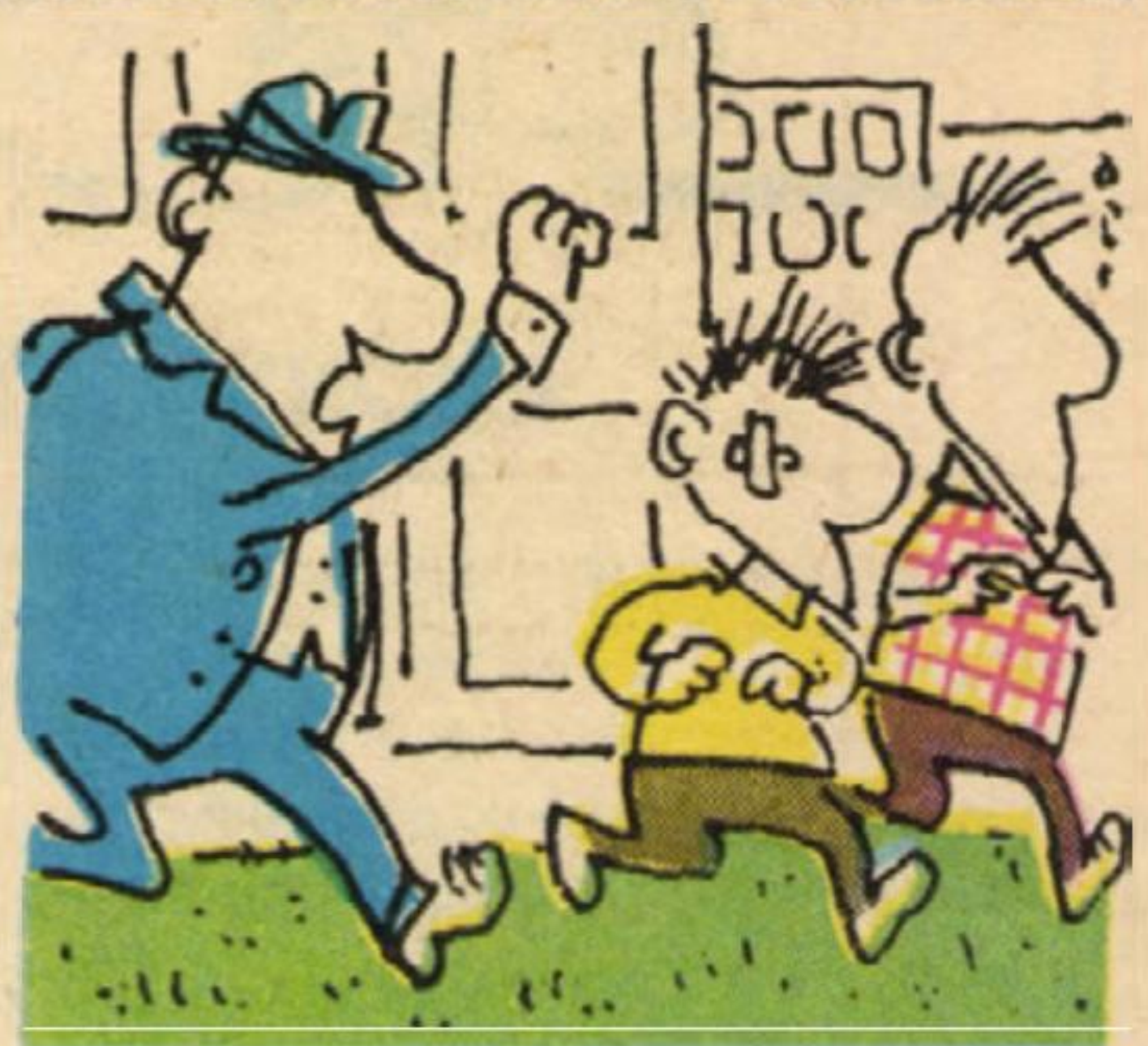

— Hát igen. A szerető gondoskodás.

— Gratulálok, anyuka, csak így tovább. Jövőre ismét eljövök. Ugyebár törődni kell a gyerekkel.

— Higgye el, úgy nevelem, hogy ugyanolyan rendes ember legyen belőle, mint az apja.

Tótisz András

VEGYES SAVANYÚSÁG

EGY AMATŐR CSILLAGÁSZ DOLGOZATÁBÓL

Némelyik csillag azért tündököl a mennyen,
hogy bevilágítsa az éjszakát,
némelyik meg csak azért, hogy saját
fényében tetszelegjen.

FÉLTETT POZÍCIÓBAN

Szempont nélkül már lélegezni sem mer,
maga körül mindent túlbiztosít;
előbb megtárgyal a személyzetissel,
csak aztán koccint veled így: Proszit!

KIS EMBER, NAGY HANG, ÜRES FŐ

Fölényeskedő agresszivitással
pótolná, mi hiányzik termetéből:
azt képzeli, hogy mindenki fölé nőtt,
mert hangjával a mennyezetig ér föl.

HÓDOLAT EGY TALPNYALÓ ELŐTT

„Mely nyelv merne versenyezni véled?"

A TÖBBSZÖRÖS RABLÓGYILKOS UTÁN KUTATÓ RENDŐRSÉG KÉRDÉSE

„Hol késel az éji homályban?"

Polgár István

TRIBÜN

A bricktoni (USA) börtön kosárlabdázói tekintélyes összegekkel segítik a város egyik ifjúsági csapatának munkáját.

— A sport nagyszerű dolog — mondta a rabok szóvivője. — Távol tartja a gyerekeket a bűnözéstől. Ezért tesszük azt, amit teszünk. Meg aztán utánpótlásra is szükségünk van...

Joao Marais, egy brazil növényvédelmi légitársaság pilótája szenvedélyesen szurkol az FC Sao Paolonak. Nemrégiben éppen akkor került sor az egyik bevetésre, amikor a csapat saját pályáján játszott bajnoki mérkőzést. Marais nem tudott ellenállni a kísértésnek. Tett néhány tiszteletkört a stadion fölött, csak hogy a fiúk közelében lehessen. A keringés közben valami zűr támadt, kényszerleszállást kellett végeznie, a gép is megsérült.

— Nem elég, hogy életem végéig fizethetem a kártérítést — dühöngött a pilóta —, a tetejébe még a csapatom is kikapott.

* * *

Ebben az évben már másodszor tiltják el Jim Shark amerikai vízilabdajátékost, mert a víz alatt beleharap az ellenfeleibe.

— Kérem — védekezett a vérengző pólós a fegyelmi bizottság előtt —, én a nevem áldozata vagyok. Shark ugyebár annyit tesz, mint: cápa. És az ilyesmi hat az emberre.

A fegyelmi bizottság most paragrafust keres, amelynek alapján névváltoztatásra kényszerítheti Sharkot.

* * *

Amikor a profi bokszoló magához tért, egy újságíró megkérdezte: hogyan üthették ki ilyen csúnyán?

— Az egész csak tempóérzék kérdése — mondta a bunyós. — Az állcsúcsom a megfelelő pillanatban a megfelelő helyen volt.

* * *

Hírrészlet a Cape Times című lap sportrovatából:

„A világhírű sportszergyár tetőtől talpig ellátta a labdarúgókat cipővel."

(p. p.)

IMPORT HUMOR

LEPKEHÁLÓ

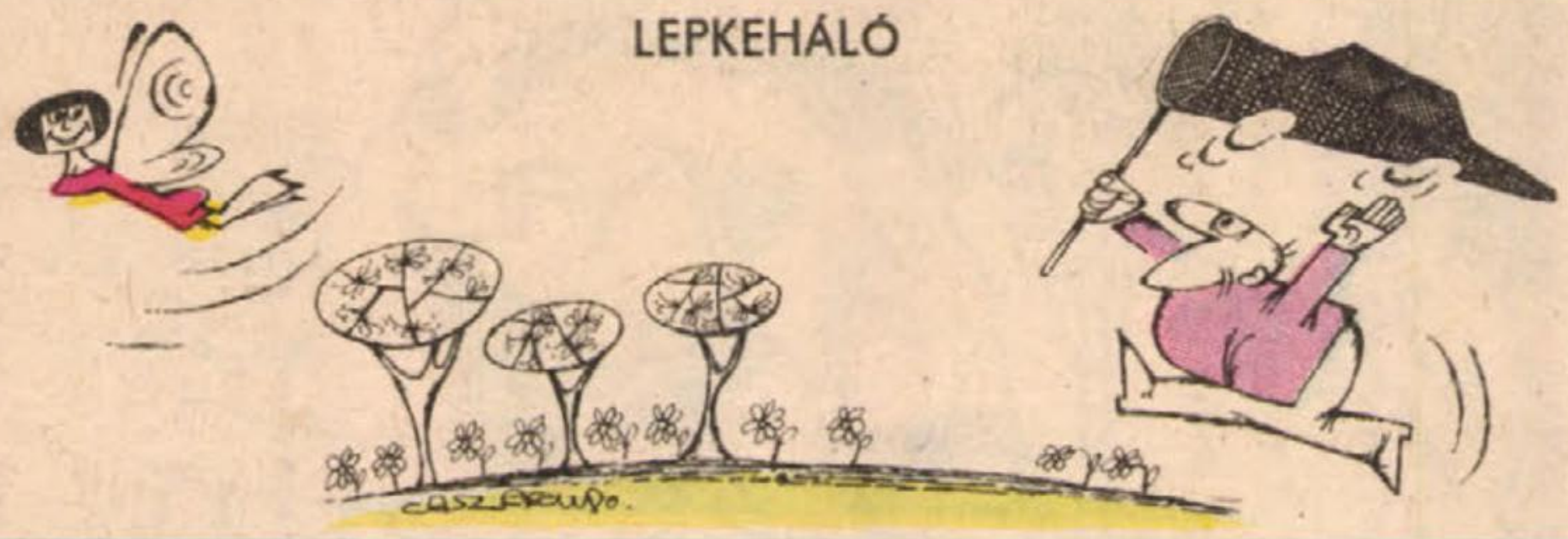

ÁLMODOZÁS

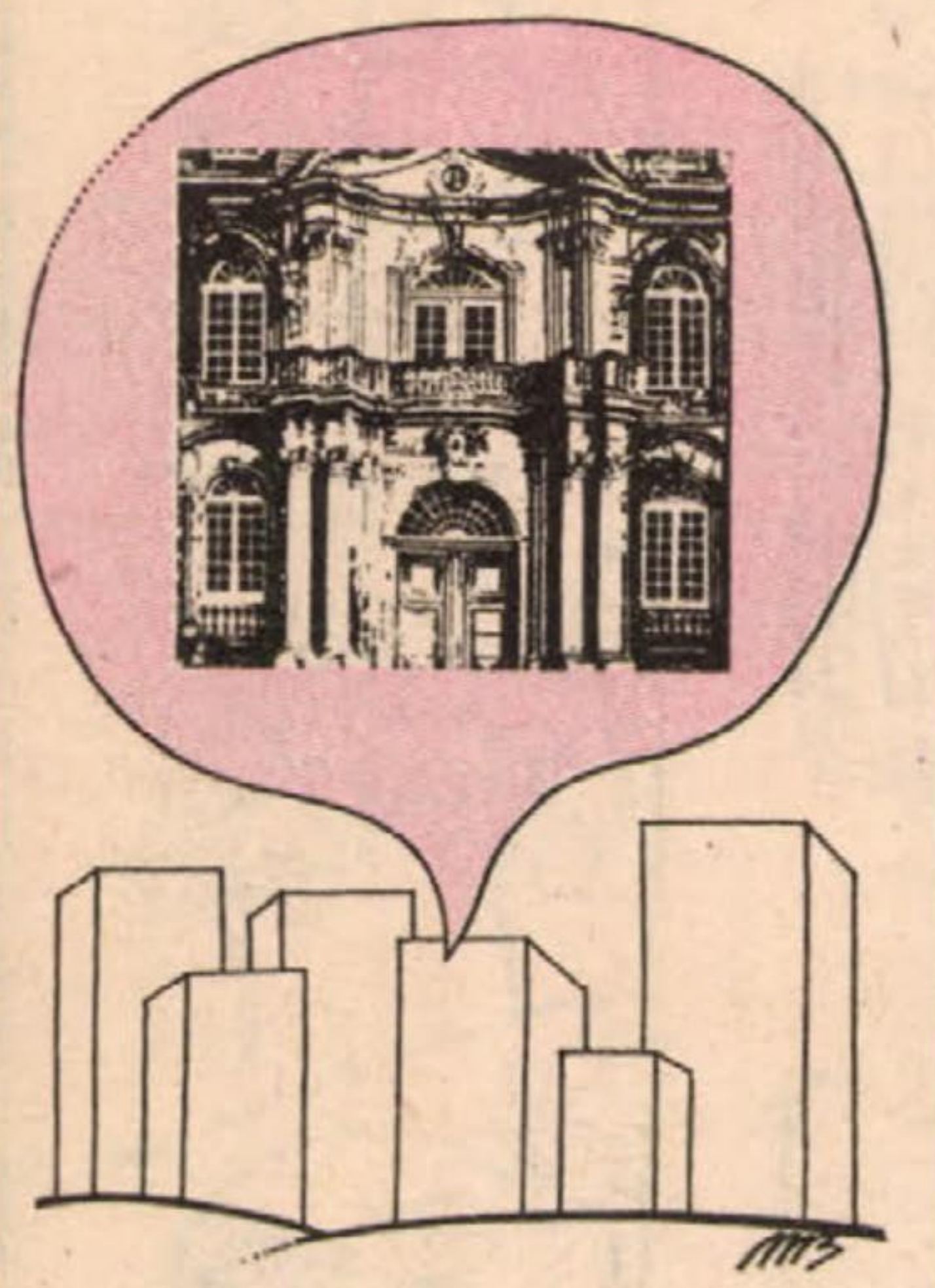

FORMATERV

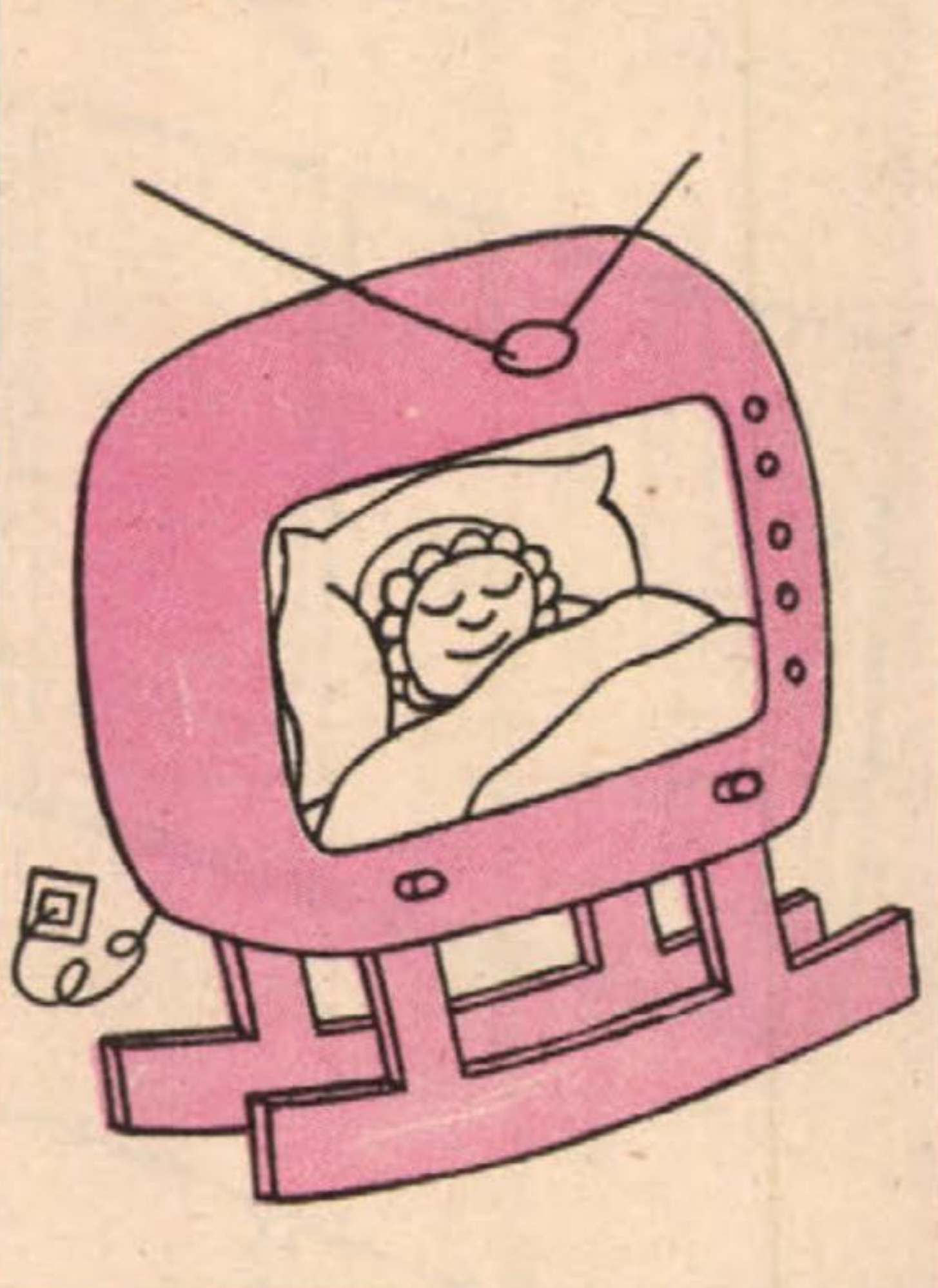

NYILATKOZAT

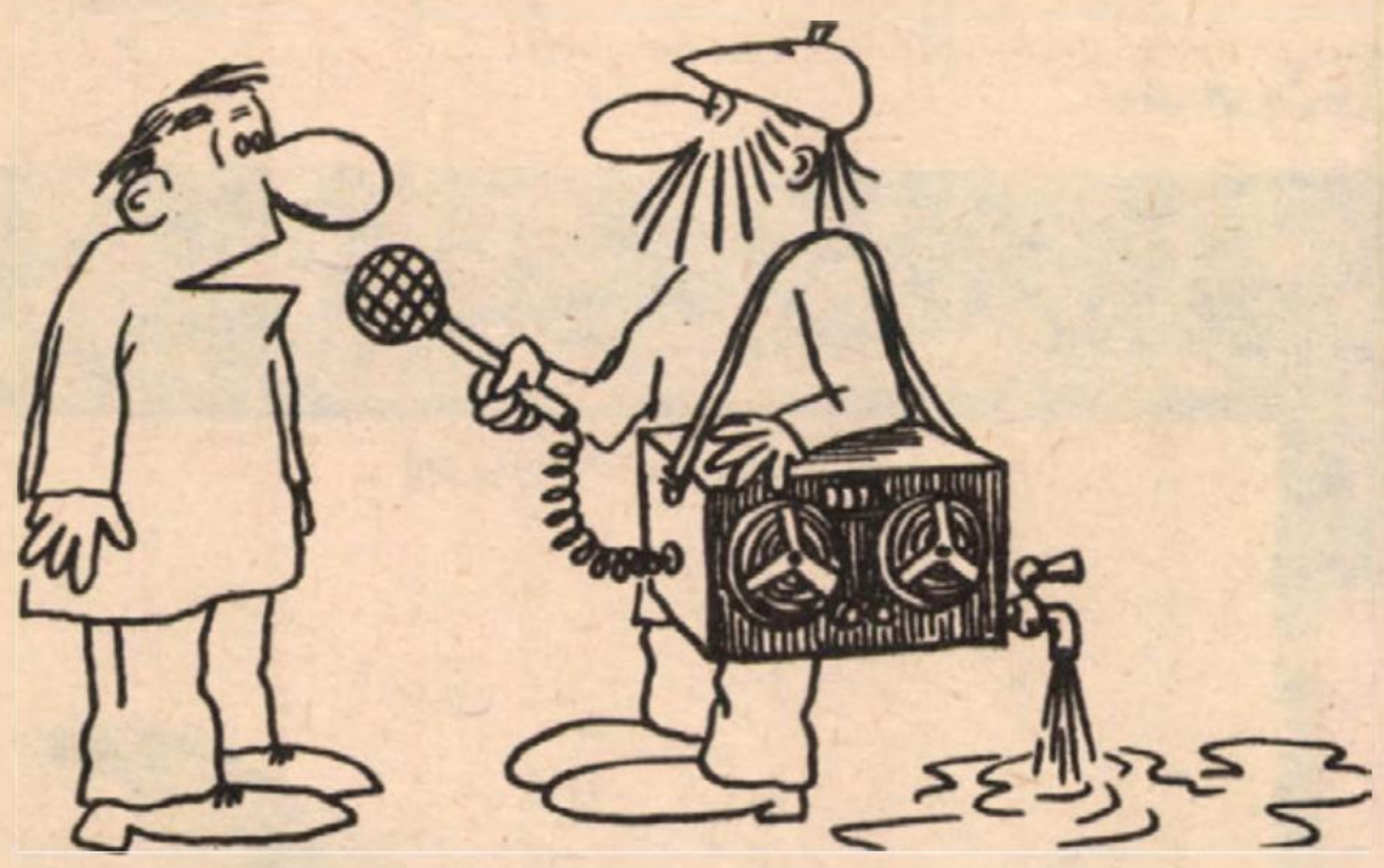

HÁZASPÁR

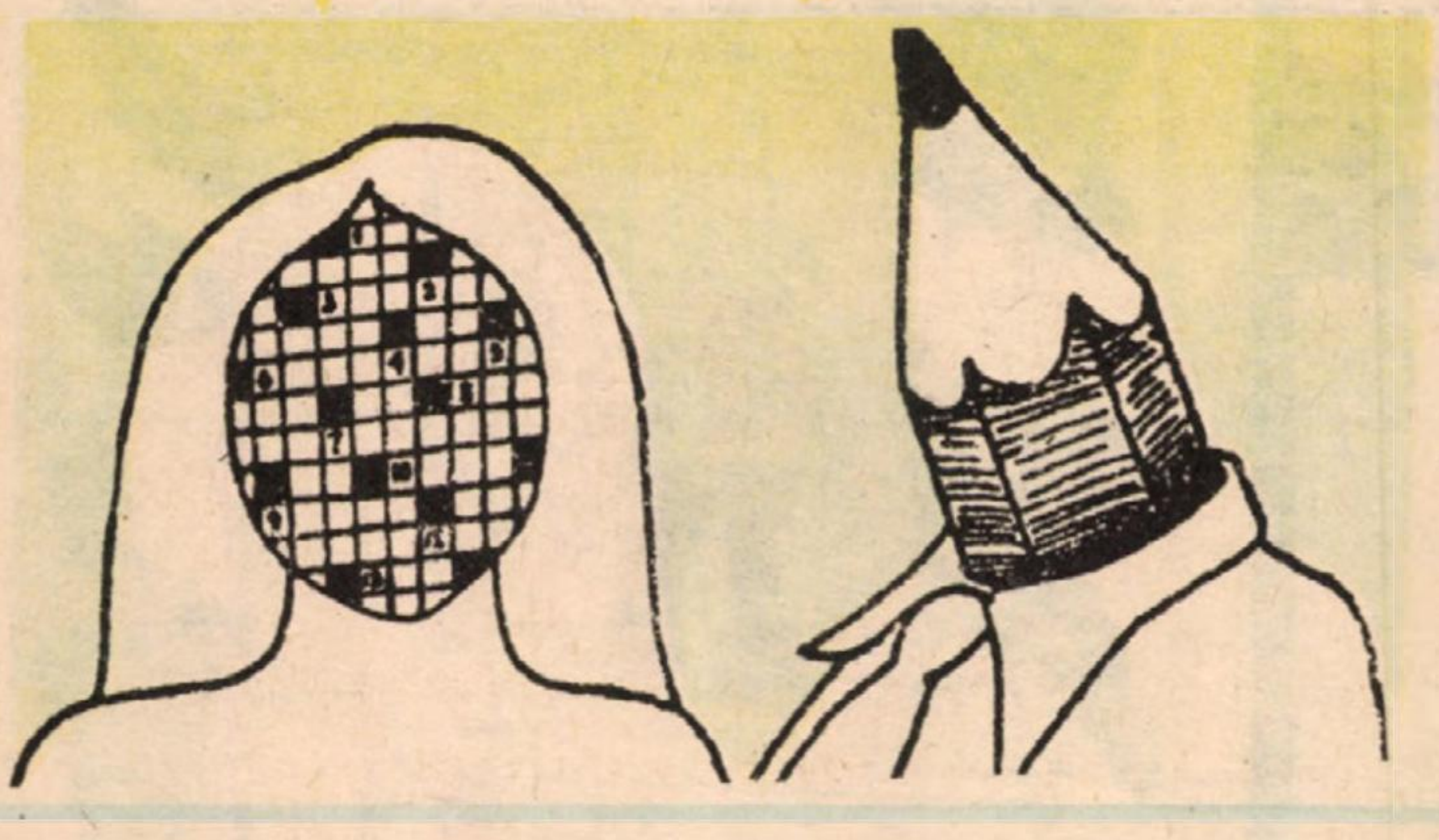

FRANCIA AFORIZMA V.

Rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 12. soraiban Vauvenargues (1715—1747) egy aforizmája található. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 20-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Fémből készült többnyire apró tárgy, mely rögzítésre szolgál
13. Akadémiánk betűjele
14. Összekevert zaj
15. Személynév kedveskedő formája
19. India egyik tartománya
22. Meleg takaró
23. Szabálytalanság a futballban
24. A leghíresebb norvég zeneszerző (1843—1907)
25. Bútordarab
28. S. Y.
29. Őszinte, szépítés nélküli
31. Rablók öltözéke
33. Tolózár
36. A költői szépségek iránt érzéketlen
39. Vallási ideológiák harca
40. S. P.
41. Parasztházban a kemence és a fal közötti hely
42. Német „ő"
43. Nyugtalanító, háborgató
45. Aki rajong mindenért, ami angol
48. Gárdonyi Géza színműve
49. Magyar író, operakritikus is (Béla)
51. Spion
53. Oklevél röv.
54. T. O.
55. Azonos betűk
56. Férfinév
58. Thomas Mann egyik regényének szereplője (Félix)
60. Az író feladatainak egyike

FÜGGŐLEGES

2. Jelt ad a karjával
3. Testünk egy pontja a fej és a váll között
4. A kalcium jele
5. Nagy olasz zeneszerző (1659—1725)
6. Gyümölcsöt tartósít
7. Jelenség a téli Dunán
8. S-sel maró folyadék
9. Csemege a lónak
10. Kezdetét veszi
11. Alattomos, ravasz
16. Légvonat
17. Olasz férfinév (Caruso keresztneve)
18. Enni szeretne
20. E. Á.
21. Kerek szám, névelővel
26. Életben van
27. Herélt kakas
30. Illatos kerti növény
32. Azonos betűk
34. Női név
35. Cipő része
37. Dísz a női ruhán
38. Közlekedési eszközök
40. A műsor egyik önálló része
44. Olasz névelő
45. A. O.
46. Békés megyei város
47. Mértékegység
50. Föld alatti üregben lakó emlősállat
52. Ádám és Éva lakóhelye
56. Igekötő
57. E. M. Y.
59. Elege van valamiből
60. Jön
61. Római 55
62. Z. R.
63. A 18 függ. magánhangzói

1 N	2 I	3 N	4 C	5 S	6 A	7 Z	8 A	9 Z	10 E	R	Ő	11 S	Z	A
12 A	N	Y	A	C	S	A	V	A	R	■	■	U	■	K
13 M	T	A	■	14 A	Z	J	■	15 B	E	16 C	17 E	N	18 É	V
E	■	19 K	20 E	R	A	L	21 A	■	22 D	U	N	Y	H	A
23 L	E	S	Á	L	L	Á	S	■	■	24 G	R	I	E	G
Y	■	Z	■	A	■	25 S	Z	26 É	27 K	■	I	■	28 S	Y
29 N	Y	I	30 L	T	■	■	31 Á	L	A	32 R	C	■	■	B
E	■	33 R	E	T	34 E	35 S	Z	■	36 P	R	O	37 Z	38 A	I
39 H	I	T	V	I	T	A	■	40 S	P	■	■	41 S	U	T
i	■	■	E	■	42 E	R	■	43 Z	A	K	44 L	A	T	O
V	■	45 A	N	46 G	L	O	47 M	Á	N	■	48 A	B	O	R
49 A	50 B	O	D	Y	■	51 K	É	M	■	52 É	■	53 O	K	L
54 T	O	■	55 U	U	U	■	T	■	56 E	D	57 E	■	■	Á
58 K	R	59 U	L	L	■	60 J	E	61 L	L	E	M	62 Z	63 É	S
O	Z	N	A	A	T	Ö	R	V	É	N	Y	R	E	■

Főszerkesztő: **ÁRKUS JÓZSEF**
Főszerkesztő-helyettes: **MIKES GYÖRGY**
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: **TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V, József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-42 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: **BOLGÁR IMRE**
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

FRANCIA AFORIZMA III.

című rejtvényünk megfejtése:

Mondd meg, mire vagy büszke és én megmondom, mi az, ami nem vagy.

200—200 forintot nyert:

Györe Béla, Kunszentmiklós, Petőfi ltp. II. ép. fsz. 1. 6090

Deák László, Budapest, Jókai u. 49. 1039

Pákozdi Pálné, Budapest, Hegedű u. 9. 1061

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

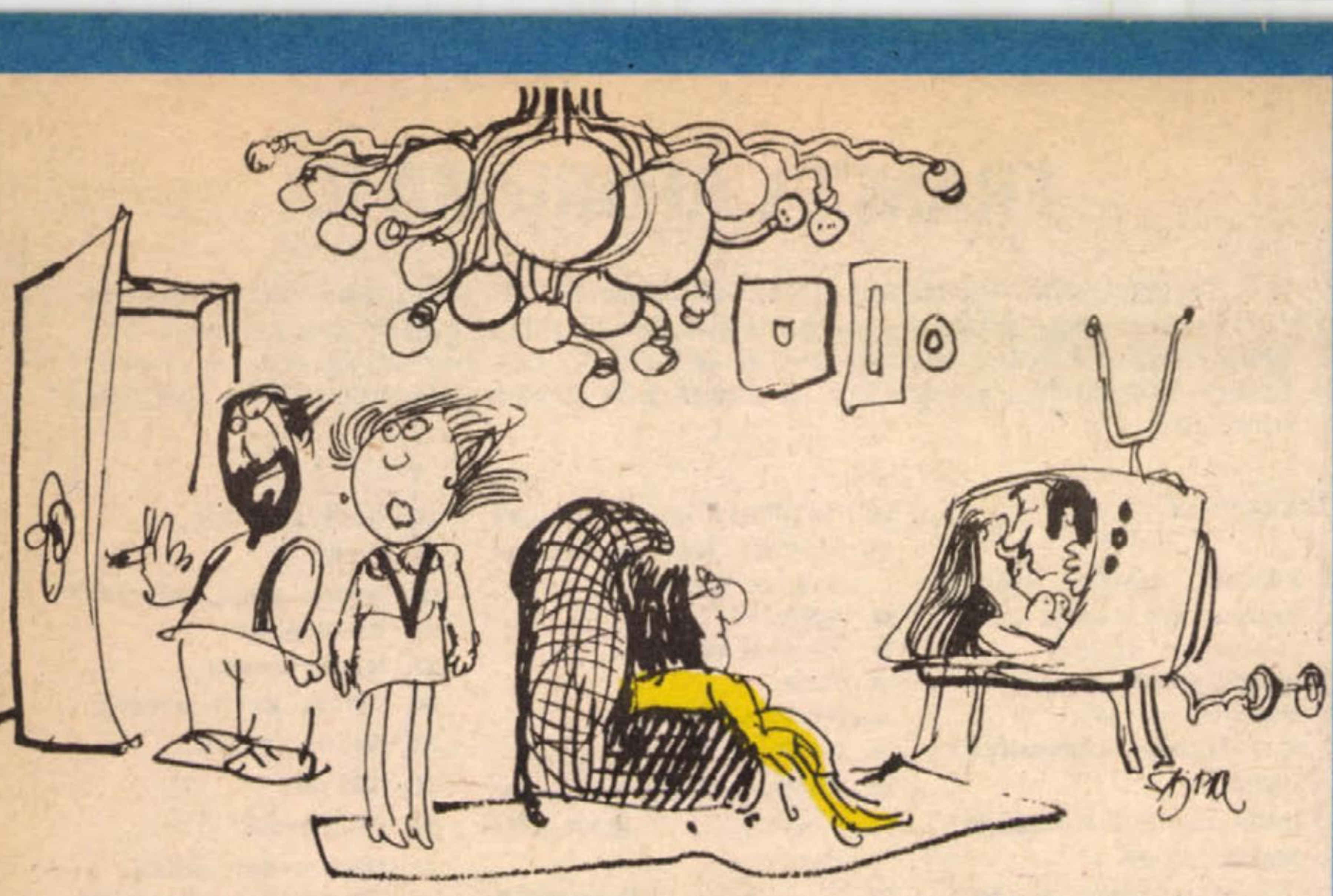

– Ne csukjuk le a tévét! A nagymama még szeretne felháborodni!

SUPERMAN

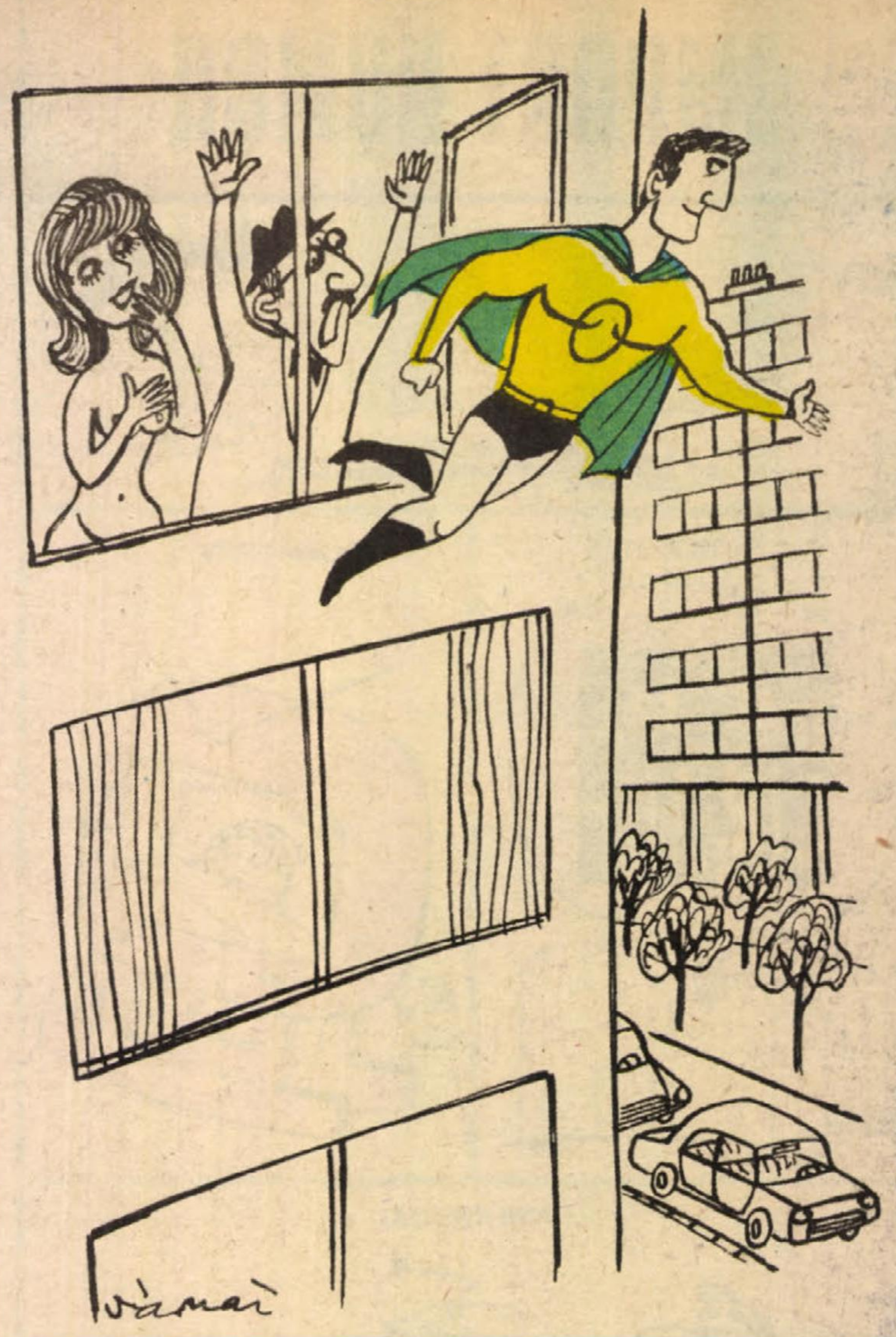

RÉPASZEDŐ ANYÓKA

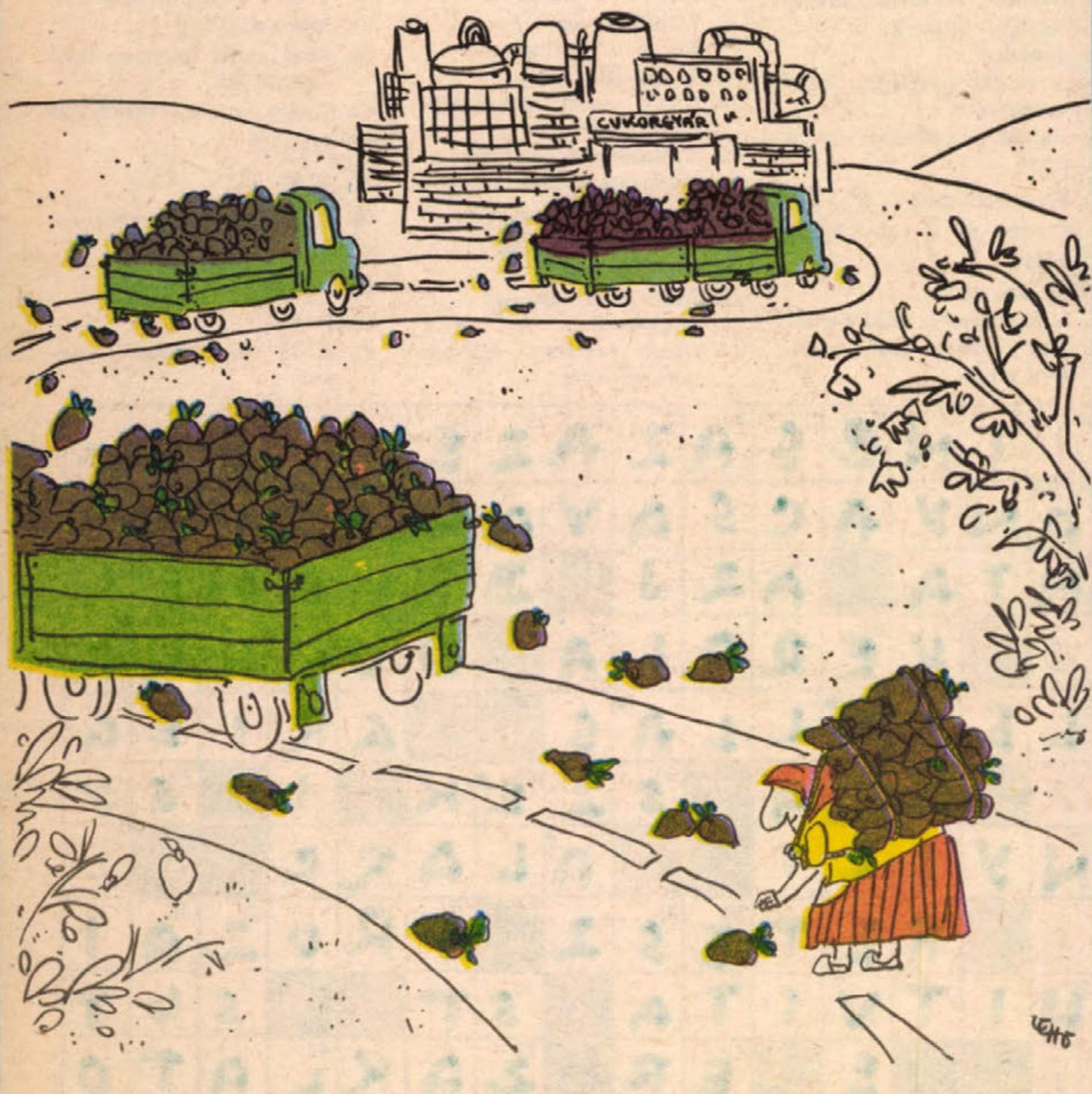

Ludas Matyi

A PARNASSZUSON

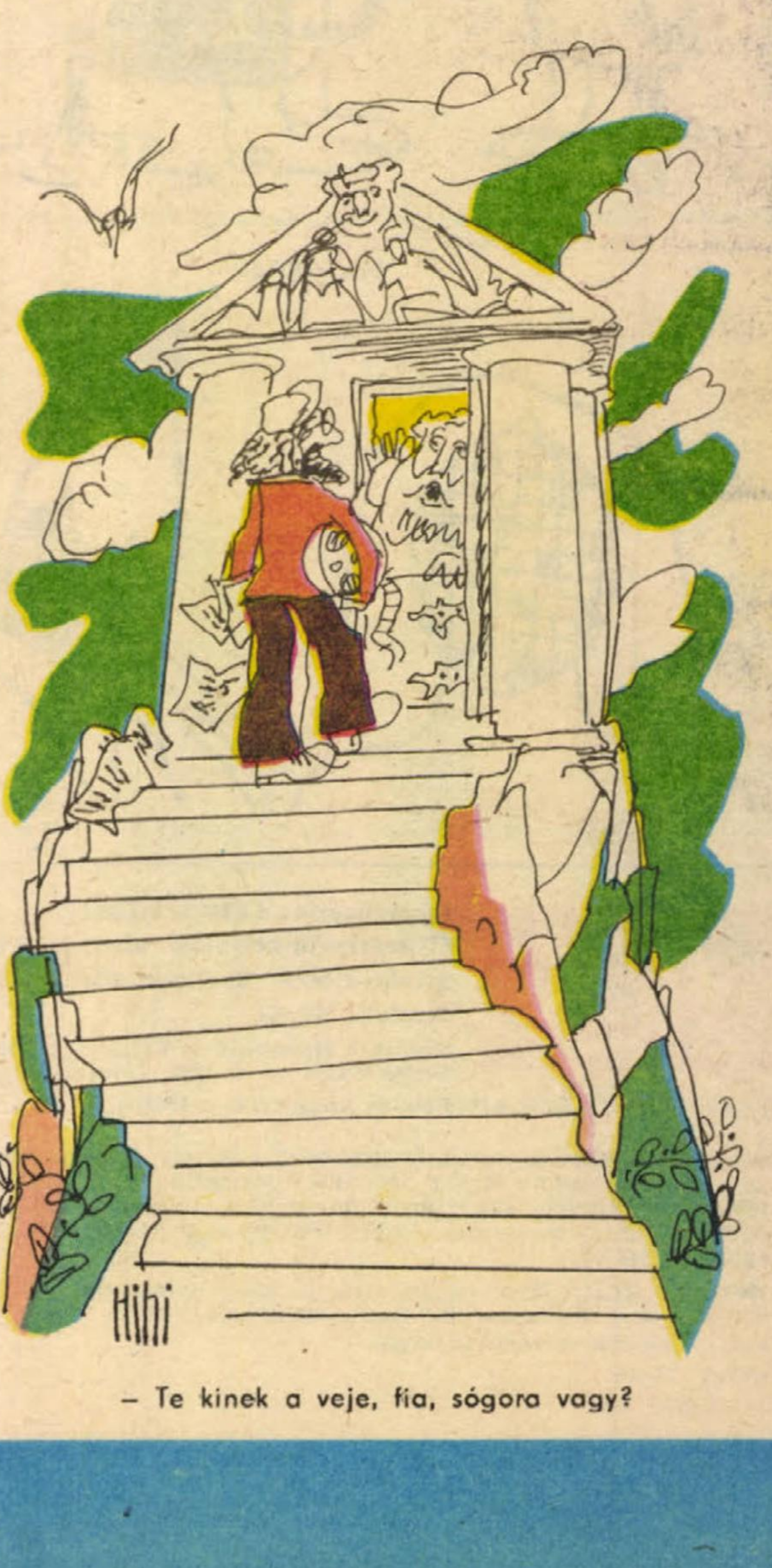

– Te kinek a veje, fia, sógora vagy?

BÉKEGYŰLÉS

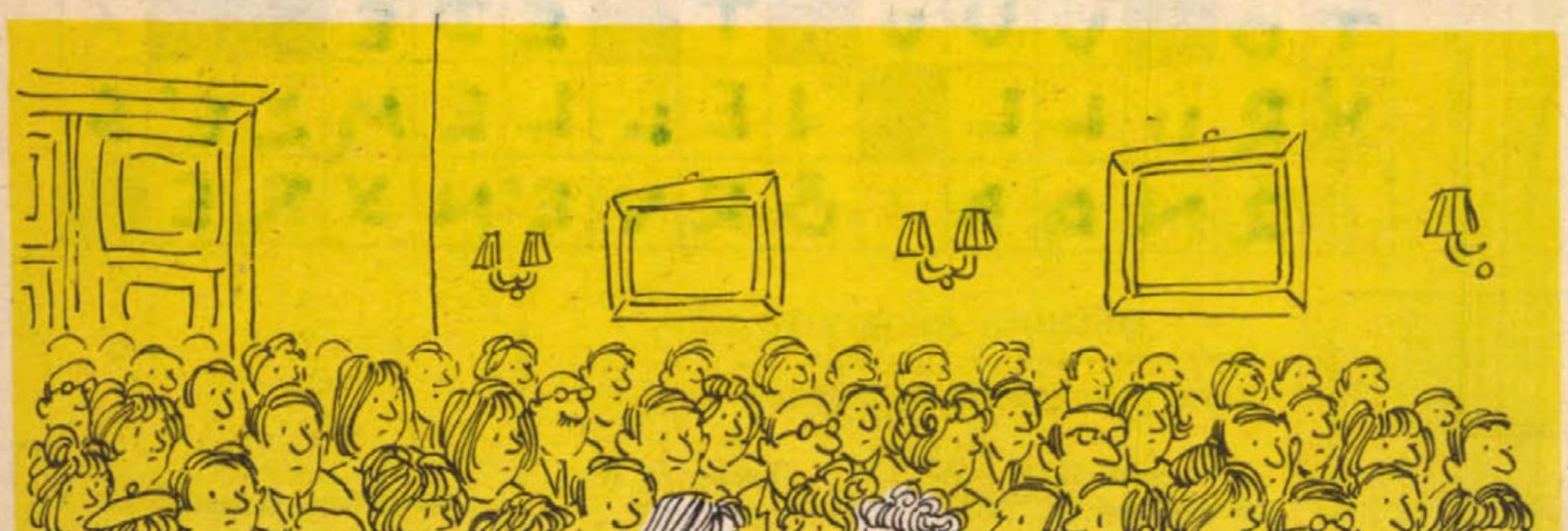

– Ideges vagyok, mert otthon biztosan háborúsdit játszanak a gyerekek!